

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПЕТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Трећи дан рада
16. мај 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Владимир Маринковић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Пете седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 87 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 90 народних посланика тако да имамо кворум неопходан за рад.

Поштовани народни посланици, пре него што наставимо рад, потребно је да Народна скупштина у складу са чланом 279. Пословника констатује оставку члана Владе пошто су се за то стекли услови.

Примили сте оставку члана Владе др Душана Вујовића на функцију министра финансија.

На основу члана 133. Устава Републике Србије, члана 23. став 2. Закона о Влади и члана 279. Пословника Народне скупштине, Народна скупштина констатује да је др Душан Вујовић поднео оставку на функцију министра финансија и да му је даном констатације те оставке престао мандат министра финансија у Влади.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Јелена Вујић Обрадовић, Војислав Вујић, Марија Јевђић и Ђорђе Косанић.

Настављамо рад.

Прелазимо на тачке 1–20. и тачку 22. дневног реда (наставак заједничког начелног и јединственог претреса):

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОСЕБНИМ УСЛОВИМА ЗА РЕАЛИЗАЦИЈУ ПРОЈЕКТА ИЗГРАДЊЕ СТАНОВА ЗА ПРИПАДНИКЕ СНАГА БЕЗБЕДНОСТИ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛОВИДБИ И ЛУКАМА НА УНУТРАШЊИМ ВОДАМА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОСТУПКУ УПИСА У КАТАСТАР НЕПОКРЕТНОСТИ И ВОДОВА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ ТЕРЕТА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ ПУТНИКА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПУТЕВИМА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЖЕЛЕЗНИЦИ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БЕЗБЕДНОСТИ У ЖЕЛЕЗНИЧКОМ САОБРАЋАЈУ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИНТЕРОПЕРАБИЛНОСТИ ЖЕЛЕЗНИЧКОГ СИСТЕМА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЦЕНТРАЛНОЈ ЕВИДЕНЦИЈИ СТВАРНИХ ВЛАСНИКА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОСРЕДОВАЊУ У ПРОМЕТУ И ЗАКУПУ НЕПОКРЕТНОСТИ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОГРАНИЧАВАЊУ РАСПОЛАГАЊА ИМОВИНОМ У ЦИЉУ СПРЕЧАВАЊА ТЕРОРИЗМА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БЕЗБЕДНОСТИ САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ПРОТОКОЛА О ИЗМЕНИ ЧЛАНА 50(А) КОНВЕНЦИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ЦИВИЛНОМ ВАЗДУХОПЛОВСТВУ И ПРОТОКОЛА О ИЗМЕНИ ЧЛАНА 56. КОНВЕНЦИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ЦИВИЛНОМ ВАЗДУХОПЛОВСТВУ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ МЕЂУНАРОДНЕ КОНВЕНЦИЈЕ О НАДЗОРУ И УПРАВЉАЊУ БРОДСКИМ БАЛАСТНИМ ВОДАМА И ТАЛОЗИМА ИЗ 2004. ГОДИНЕ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ МОЛДАВИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И САВЕТА МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ ПРЕВОЗУ ПУТНИКА И ТЕРЕТА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О
ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И
ВЛАДЕ КРАЉЕВИНЕ МАРОКО;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О
САРАДЊИ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ У ОБЛАСТИ УРБАНИЗМА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О
ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУНИС;

ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА
ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН АГЕНЦИЈЕ ЗА ЕНЕРГЕТИКУ РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ ЗА 2018. ГОДИНУ, КОЈИ ЈЕ ПОДНЕО ОДБОР ЗА ФИНАНСИЈЕ,
РЕПУБЛИЧКИ БУЏЕТ И КОНТРОЛУ ТРОШЕЊА ЈАВНИХ СРЕДСТАВА.

Настављамо рад по редоследу пријава за реч.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Није присутан.

Народни посланик Дубравко Бојић има реч.

Изволите, професоре Бојићу.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, Влада
Републике Србије остаје доследна свом устаљеном начину рада у спајању
неспојивог, било да се ради о предлозима закона или споразума.

У гомили законских предлога за данашњи дневни ред ја ћу говорити о
једном закону из области саобраћаја о коме је до сада овде најмање било
речи. То је Предлог закона о изменама и допунама Закона о пловидби и
лукама на унутрашњим водама.

Од свих законских предлога који су од Владе Републике Србије као
предлагача дошли у овај парламент на изгласавање, ово је један од лошије
конципираних и осмишљених законских предлога. Зашто је то тако? Не
видим неки рационални разлог осим можда у чињеници да се нашим
превременим Европљанима претерано жури због чланства у ЕУ, у чему
свакако предњачи данас овде присутни ресорни министар. Да је све ово
истина и чињеница, покушаћу да докажем у наредних неколико минута.

Србија је и пре Европске уније, значи до ЕУ, била део европског
пловидбеног система. Дунав је централна европска река и од свог изворишта
испод планине Шварцвалд до свог уливања у Црно море без претеривања
можемо рећи да је најлепши кроз нашу земљу. А ако знамо да је плован већ
од града Регензбурга у Немачкој, значи ми пловимо низ Европу али и уз
Европу. Наши проблеми око придруживања запели су у неком узводном
плићаку.

Постојећи Закон о пловидби има ни мање ни више него 291. члан. То
је преко 100 страница текста. Измене и допуне су вршене 2010, 2012, 2015.
године, па опет 2015, па 2016. године када смо вам ми, посланици СРС,
указивали и упозоравали вас да је то лош закон, да је гломазан, да је тешко
примењив. Нудили смо вам тада конструктивне амандмане које сте ви глатко

одбили, да бисте сада уз накнадно призвану памет, уз мање корекције, стидљиво уградили у текст закона оно што смо ми тада предлагали.

Већ сам рекао да закон има 291 члан. У 136 чланова су вршене неке крупније или ситније измене, дотеривања и појашњења. Ако претходним изменама и допунама 136 чланова додамо и предложене 62 измене, добија се бројка од 198 измена и допуна на 291. члан. То је 70% закона.

Српска радикална странка сматра да је овде требало ићи на потпуно нов закон, па све оно што је правна законска норма уградити у текст закона, а оно што је техничка, као што су давање сагласности, одобрења, накнаде, приходи, таксе, технички нормативи пребацити у подзаконска акта и тако растеретити закон, релаксирати га, учинити га боље разумљивим и лакше спроводљивим.

У питању је обичан технички закон, а то значи тежак за сналажење, са смањеним практичним потенцијалом. Све ове измене и допуне су део арсенала из европских налогодавних закона. За нас из СРС је несхватљиво да се тек сада неко, после седам и више година, досетио да уреди ову специфичну и веома важну област којом се потпуније регулишу сви аспекти радног времена бродских посада. Поред тога, законом се дефинишу и два нова појма – пристан и привезиште за чамце.

Члан 62. предложених измена и допуна је посебна прича. Прописана је прелазна одредба којом се уређује начин признавања бродских исправа, којом се уређује способност бродова за пловидбу до закључења споразума ЕУ и Републике Србије, односно административних споразума који се закључују између управе и надлежних чланица, органа чланица ЕУ, као и споразума о узајамном признању бродских исправа којима се утврђује способност бродова за пловидбу између Централне комисије за пловидбу реком Рајном и Републике Србије. Норма је даном пријема Републике Србије у Европске уније. Сведочанства Уније за унутрашњу пловидбу признају се као да су издата у Републици Србији.

Даме и господо, и сами знате да је то датум који је на дугом штапу без обзира на сва хтења наших еврофантаста, па је самим тим веома неозбиљно везивати нешто за неизвесне рокове, али ако је то пример визионарства ове владе, нека вам буде. Свако има право на своје заблуде, али оне не смеју бити део законских решења.

Наше воде Дунава, Саве и Тисе су и међународне воде и оне никако не раздвајају народе и земље већ их спајају. Страни бродови и пловила крстаре нашим водама и ако поред здравља и образовања у нечему можемо да се равнамо са Европом, онда је то у овој области, па су тако и ове измене и допуне овог предлога закона о пловидби на унутрашњим водама добар прилог у том правцу, прилог пловидбеном праву и законодавству Републике Србије.

Чак и добра настојања код нас немају довољан ниво агилности и предузимљивости, јер наши предлагачи закона, њихових измена и допуна

увек машу нечим што је један вид наредбе, присиле, морања, примања задатака са стране, усклађивања и усаглашавања са прописима ЕУ, занемарујући наш законодавни систем и законодавство Србије. Само одзвања у скупштинским клупама: директива Европског парламента, директива Европске уније...

Првенствено мотив ових измена и допуна треба да буде прописивање ради увођења реда у ову област као и повећање нивоа безбедности на рекама и језерима и уношење правне и сваке друге сигурности за грађане, привреду и све остале субјекте који се овим законом регулишу. Не смеју се дозволити негативне последице, а посебно оне са смртним исходом. Подсетићу вас на случај Сребрног језера, када су због немара власника педолина и наставника страдала два ученика или пре неколико месеци када је страдало двоје људи када је њихов чамац ударио у неки странац-тегљач, мислим бугарски. Нисам уверен да се чланом 28 предложених измена и допуна разрешава питање сигурности вожње пловилима на сопствени погон, само обавезним ношењем прелука за спасавање.

Даме и господо народни посланици, из Владине техничке радионице за израду законских предлога ово је још један првенствено технички предлог правног, процедуралног, инспекцијског и техничког усклађивања. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бојићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала вам на вашим коментарима, а ја ћу само неколико аргумената на ваш коментар на овај закон, на Предлог измене и допуне овог закона.

Прво, проблем сиве економије у водном саобраћају и питање шљункара, питале сте – а зашто то раније није урађено? Морам да признам да нико није ни кренуо да ради док се претходне и ова Влада нису прво ухватиле у коштац са озбиљним криминалом у водном саобраћају, пре свега у сивој економији, односно нелегалним шљункарама, пескарама итд. Не бих да причам о процесу и начину како смо то радили, али сада смо у ситуацији да кроз овај закон заиста можемо да кажемо да ћемо коначно да кренемо у решавање тог проблема. То значи прелазни период за шљункаре и пескараре које смо пописали, тачно знамо где се налазе, тачно знамо шта раде, тачно знамо на који начин ћемо у наредном периоду то превазићи и једноставно их ставити у склопе лучких подручја, лучке инфраструктуре.

Када сте помињали друго питање, Европска унија и директива, уколико се ми не усаглашавамо са директивама, уредбама ЕУ, онда ни наши бродови неће моћи да плове изван Дунава, неће моћи да плове Рајном. Имаћемо проблем јер нећемо бити компатибилни, пре свега по питању техничких стандарда који се од нас траже. Исто се односи, дакле, на чланове

наше посаде. Онда они неће моћи да раде. Дакле, све има свој разлог.

Суштина овог закона није...

Дакле, у једној од тачака образложења стоји усаглашавање и са директивама ЕУ, али заиста мислим да је примарно, ваљда, да то урадимо због нас, дакле због наше земље, од сиве економије, бродских исправа, радног времена. То је оно што морамо да урадимо због Србије, наших људи, наше привреде и нашег водног транспорта, у складу, наравно, са европским и светским стандардима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Дубравко Бојић, изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Српска радикална странка нема проблем да прихвати и поздрави све оно што је добро, што је напредно, што је прогресивно, што је у интересу нашег народа. Па тако сам чуо јуче да се проблем нелегалних шљункара решава овим законом, да их тамо има негде око 148 и да је два милиона евра штете на годишњем нивоу од тога. Тако да поздрављамо ту иницијативу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Бојићу.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се.

Председавајући, уважена министарко са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, имајући у виду да је овлашћени представник Посланичке групе СПС, Светлана Миладиновић, већ најавила да ће наша посланичка група подржати овај сет закона о којим расправљамо, у том правцу даћу одређени допринос и фокусираћу своју дискусију само на неколико од предложеног сета закона. Превасходно желим да прокоментаришем Предлог закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова.

Уважена министарко, мислим да ћемо се потпуно сагласити са једном чињеницом која већ дуго времена оптерећује катастар непокретности, а то је да је катастар непокретности потпуно неуређен и непотпун, да је огроман број непокретности ван домашаја катастра, да огроман број непокретности није уписан у евиденцију, односно у операту катастра и да по неком нашем дубоком убеђењу највећи степен одговорности сnose јединице локалних самоуправа.

Зашто? Па због тога што градови и општине досада нису предузимале буквално ништа да се барем оно што је неспорно може уписати у операт Службе за катастар непокретности. Ту полазимо фактички од свих општина на територији Републике Србије, наравно и градова, нарочито оних који су малтене деценијама уназад пропуштали прилике да упишу непокретну имовину у операт катастра. Наравно да постоје одређени разлози који оптерећују могућност уписа као што је вођење спорова, превасходно управних спорова за које вам је познато да трају изузетно дуго, проблем

реституције који такође значајно оптерећује упис у Службу за катастар непокретности имајући у виду да реституциони поступци трају такође веома дуго, како у првом и другом степену, тако и у поступку пред управним судом, односно од стране управног суда.

Замолио бих само да се дозволи да можемо овај парламентарни дијалог да водимо у духу онако како то овај парламент заслужује.

Даље на шта желим да укажем, уважена министарко, јесте чињеница да смо и сада у ситуацији да бројни поступци који чак подразумевају увођење предбележби или забележби у Служби за катастар непокретности нису евидентирани ни као предбележбе ни као забележбе. То је велики проблем. Мислим да је то основни мотив и разлог због чега је предлагач, односно Влада Републике Србије, одлучила да се *ex officio*, односно по службеној дужности, наложи носиоцима јавних овлашћења да све оно чиме располажу доставе Служби за катастар непокретности.

Ми у Посланичкој групи СПС ту имамо једну дигресију, па молимо да крајње добронамерно прихватите један опрез који ће се овде сигурно анализирати од стране струке, а може да изазове последице. Ради се о томе да је законом, односно Предлогом закона, прописано да служба не проверава законитост јавне, односно јавнобележничке исправе. Зашто може да буде проблем? Сетите се само 2014. године када смо доносили Закон о промету непокретности, када смо фактички изазвали реакцију адвокатуре у смислу последице која је имала крајње неповољне ефекте за судове који су били блокирани због штрајка адвоката, а радило се о томе да се водила борба да се јавним бележницима онемогући да састављају уговоре, већ да их само могу потврђивати, односно солемнизовати.

Шта је сада овде опасност? Опасност је да управо јавни бележници, кршењем те одредбе закона који смо донели 2014. године, чак и саставе уговор, па га и сами потврде или солемнизују, а да то служба не проверава, већ прихвати као правни основ за промену права својине или другог права у Служби за катастар непокретности. Лично мислим да се у том правцу мора повести рачуна да једноставно неко на мала врата не уведе нешто што је покушао нелегитимно и нелегално да уведе системски када смо управо 2014. године доносили Закон о промету непокретности.

Даље, оно што мислим да је битно да се укаже јесте чињеница да је законом предложено да се све промене у Служби за катастар непокретности заврше до 31. децембра 2020. године. Уважена министарко, да ли мислите да је овај рок 31. децембар 2020. године преамбициозан рок, имајући у виду да се до тада сигурно неће завршити бројни реституциони поступци, да се сигурно неће завршити бројни управни спорови? Управни суд има врло мали број судија, огроман број предмета. Поступци пред Управним судом трају по три-четири године, некад и више. Да ли је веровати, ја мислим да не, да ће моћи до 31. децембра 2020. године да се реше сви имовинскоправни односи, сва имовинскоправна питања на нивоу јединица локалних самоуправа, да ли

ћемо завршити разновразне поступке итд.? Мислим да нећемо, тако да је вероватно да ћемо морати донети нови закон или измене и допуне закона у погледу продужења овог рока. Немам ништа против тога, али мислим да је сам рок преамбициозно постављен. Посланичка група СПС је вама доставила, односно Влади, амандмане. Надам се да ћете неке од њих са правом уважити.

Врло кратко на крају желим да се одредим још према једном закону, а то је закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Наравно да овакав законски предлог заслужује сваку похвалу и има безрезервну подршку, и све предрасуде које се везују за овај закон свакако треба одбити, односно не треба их прихватити имајући у виду да су више политиканство или популизам него нешто што доприноси квалитету овог закона. То јесте *lex specialis*, ја немам проблем да кажем да је *lex specialis*, али се ради о оним циљним групама које заслужују да буду обухваћене овим законом. Ако је обезбеђено негде око 170 локација, колико се сећам, у Врању и Нишу, и 400 локација у Београду, то је свакако значајан помак да се нека социјална, егзистенцијална и друга питања оних који то заслужују коначно реше. Треба само размислити да и друге јединице локалних самоуправа у будућем периоду преузму овакву врсту обавезе и наставе са овом праксом изградње станова који су свакако неопходни.

Још једном, подршка за овај сет закона. Посланичка група СПС ће за исте гласати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Повреда Пословника, Немања Шаровић.

Изволите, колега.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Маринковићу, мене заиста чуди да ви дозвољавате овакво урушавање достојанства Народне скупштине. Повређен је члан 107, који каже да тако нешто није дозвољено.

Током читавог обраћања претходног говорника овуда се шетао конобар до бројних сарадника који су дошли са министром. Никад их више, мислим, није било – 16. Не знам да ли је било ко остао у Министарству. Очигледно да сада нема ниједна локална кампања, немају тамо шта да раде, па су се сјатили овде. Међутим, ово није кафана, ово није бифе, ово није кафић. Народна скупштина Републике Србије не служи да министар и сарадници испијају кафе, па неко ће црну, неко ће са млеком, неко ће еспресо, па то лепо пописује конобар, па онда звецкају, додају шећер итд. Тако нешто се у сали Народне скупштине не ради. Испред је бифе, коме се пије кафа, нека изађе напоље па нека је попије. Шта је следеће? Хоћете ли, ако огладне, да наручите да боцну и понеки ћевапчић?

Ево питају неки какав сам домаћин. Дobar сам домаћин када ми неко дође у кућу, а ово је Дом Народне скупштине и људи који су дошли овде имају статус гостију. Они пре свега треба да поштују домаћина, треба да поштују грађане Србије, треба да поштују народне посланике, не да се смеју,

не да испијају кафе, не да негодују када им се ово каже. Постоји нешто што се зове правила лепог понашања и облачења у Народној скупштини и ви сте, господине председавајући, на то дужни да их упозорите када улазе у салу Народне скупштине, а неке од њих је требало да вратите још са улаза.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шаровићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник.

Чињеница је да је потпредседница Владе дошла са, ви сте избројали, 16 сарадника, не знам, нисам бројао, али јесте велики број, што управо говори о томе колико поштује Народну скупштину, народне посланике и грађане Републике Србије.

Ми ћемо наставити да будемо добри домаћини. Знате и сами да људи седе овде цео дан и немају ту слободу као ми да изађу напоље и направе паузу. Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Наравно да желим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шаровићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала СПС, која ће подржати сет ових закона. Неколико само одговора на неколико дилема.

Дакле, када говоримо о Предлогу нацрта закона о упису у катастар, стари уговори ће се, наравно, и даље проверавати, али све оно што је ново и што је већ једанпут проверено или што су судске пресуде, заиста је излишно да сада поново по два, три, четири пута проверавамо, тим пре што је циљ овог закона, између осталог, и ефикасност и све друго.

Дакле, што се тиче амбициозног рока, морам да вам кажем да волим амбициозне рокове. Сетите се само грађевинских дозвола, то је довољан пример. Нама је прелазни рок за грађевинске дозволе био девет месеци за целу Србију и то смо завршили, а овај сада рок је много дужи од девет месеци.

Што се тиче закона о посебним условима и критеријумима за изградњу станова за снаге безбедности, остале јединице локалне самоуправе су добиле упитник од Министарства прво да нам дају могућности за евентуалну локацију за изградњу станова, а са друге стране Канцеларија Савета за националну безбедност је такође анкетирала заинтересоване припаднике на целој територији Републике Србије, дакле, не само у ових шест јединица локалне самоуправе и градова, тако да ће се то сигурно надаље продужити. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Реч има Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважена министарко, само ради бољег разумевања, не ради се о писменима, актима, одлукама судова, већ се ради о солемнизованим исправама од стране јавних бележника. Ја наступам и као народни посланик и члан СПС, социјалиста, али и као адвокат, и штитим интересе адвокатури у оном смислу у коме адвокатура тражи законитост, јасноћу и прецизност закона у њиховој практичној примени.

Оно што ми се чини да ће овде бити проблем – адвокатура је дигла свој глас, дигла је глас када је то било најпотребније, да се јавним бележницима онемогући да раде оно што би морали и морају искључиво да раде адвокати. Ако нема провере и ако се кроз призму испитивања свега онога што подразумева законитост рада јавних бележника дозволи да службе за катастар непокретности уписују чак и оно што јавни бележници сачине уместо адвоката или на крају крајева оних који за то јесу овлашћени, а превасходно сачињавање уговора, онда смо директно у супротности са одредбама Закона о промету непокретности. То је једини разлог због чега сам реаговао. Иначе сте све остало потпуно у праву.

Што се тиче преамбициозног рока, нема проблема, он ће се продужити, битно је да ми решавамо питања која су круцијална и егзистенцијална, а односе се на оне којима смо дужни да помогнемо, а то су припадници служби безбедности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Само мала допуна. Од 2020. године адвокатима се даје могућност да издају, такође, изводе из листова непокретности, дакле, као што то право имају јавни бележници.

Иначе, Адвокатска комора је учествовала у изради овог закона. Министарство правде је између осталог заступало интересе и једних и других и тек када смо све то уобличили... Зато је дуго и трајала израда закона. Дакле, овај закон није прављен пола године него, богами, годину и по дана, управо да бисмо помирили све у неком тренутку супротстављене стране. Када смо све то урадили и добили сагласност, тек онда смо овако наступили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Захваљујем.

Поштовани представници министарства, поштоване колеге посланици, поштовани грађани Србије, најпре да кренем од Предлога закона о посебним условима за изградњу станова, за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. То је, свакако, леп гест и позитивна дискриминација припадника снага безбедности. Дужни смо рећи да је оваквих мера било и раније. Имали смо пројекте изградње станова за Војску и пре. Станови су се, додуше, градили предуго, грађени су на лошијим

локацијама и, коначно, ни ти пројекти до данас нису значајно поправили материјални положај припадника Војске зато што су ти њихови проблеми ипак системски и овакви пројекти су се углавном сводили на пролазан маркетинг.

У Сједињеним Државама деценијама постоји нешто што се зове *Servicemembers Civil Relief Act* и то је закон који, рецимо, садржи многа прописана решења са циљем да се припадници снага безбедности ставе у посебан положај с обзиром на посебну улогу коју играју у друштву.

Примера ради, немогуће је иселити подстанара припадника Војске уколико на име кирије дугује мање од 1.200 долара. Заштићени су од принудне наплате пореских дугова, дугова по кредитним картицама, финансијске институције морају у одређеним случајевима да добију дозволу суда за подношење тужби против њих, немогуће им је отказати закуп стана када добију прекоманду и слично. Дакле, много тога се могло и без овог закона учинити за припаднике снага безбедности, али потребно је системско промишљање и дугорочна стратегија, а не повремена и посебна решења, која ипак нису довољна.

Мала дигресија у вези са овим законом. Видимо да је предвиђено да изградња оваквих станова буде ослобођена свих припадајућих такси и осталих фискалних намета у вези са изградњом. Скрећем пажњу на таксу за промену намене из пољопривредног у грађевинско земљиште. То је врло често проблем у изградњи зато што се за наплату те таксе врло често од стране локалних пореских администрација одређују превисоке, нетржишно превисоке основице, често и дупло више. Можда не би било лоше, у сарадњи са Министарством финансија, на томе нешто мало порадити.

Што се тиче Предлога закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају, у предложеним изменама нема ничега што би се могло тицати регулисања такси превоза, али министарка је у уводном образлагању закона споменула проблем компаније „Карго“ и изнела свој суд.

У члану 87. овог закона наведено је да се такси превоз обавља на основу добијене дозволе коју правном лицу и предузетнику, чија је претежна делатност такси превоз и који је за обављање те делатности регистрован у Регистру привредних субјеката, издаје општинска, односно градска, односно управа надлежна за послове саобраћаја.

Дакле, такси превоз је нешто што је у локалној надлежности по слову закона о ком данас расправљамо. У том смислу не може Министарство пресуђивати по ком закону ко треба да се региструје и послује јер се зна ко у овој земљи по којим прописима издаје дозволе за рад уколико су оне посебним законом за одређену делатност предвиђене.

Такође је познато у овој земљи ко је надлежан да спроводи законом прописан надзор, а то су инспекцијске и сличне службе. У конкретном случају то је републички инспектор за друмски саобраћај. Његов посао је да утврди јесу ли возачи неке компаније у Агенцији за привредне регистре

уредно регистровани са шифром делатности 4932 – такси превоз и да ли постоје евентуални услови да им се та дозвола одузме. Дакле, то је место где је прописана надлежност.

Министарство може да има мишљење о томе, али није добро да у јавности баш тако пресуђује и унапред износи свој суд. Ако надлежне инспекцијске службе не налазе разлога да неком забране рад, онда тај неко мора имати омогућен рад. Свако ко му тај рад насилно спречава, мора бити санкционисан.

Ако Министарство жели да забрани рад неке ко ради по неком другом закону, нека Министарство предложи измене и допуне одређених закона Народној скупштини, па ако се такве измене и допуне усвоје, тек тада неке може бити забрањен рад. Напросто, у овој земљи никоме се не може забрањивати рад само зато што једна друштвена група има нешто против тога, колико год она била у праву или не била.

Да вам кажем, неговање исправних односа према иновацијама или према супротстављеним интересима различитих друштвених група такође је посао друштвених елита у које спада и власт, а степен конфликта у друштву и однос према иновацијама говоре како је тај посао обављен. Нажалост, рекао бих лоше.

Што се тиче закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, дакле, у предложеним изменама није предвиђена промена одредбе члана 264. став 5. тачка 8. која експлицитно прописује да се редовном шестомесечном техничком прегледу морају подвргавати моторна возила старости преко 15 година. Министар унутрашњих послова је изјавио да од шестомесечног техничког прегледа неће бити ништа. Не би било лоше да добијемо законско тумачење како неће бити ништа кад се та законска одредба не мења сада.

Ми, иначе, закон мењамо мање од два месеца након што је ступио на снагу, па не би било лоше да мало боље планирамо како не бисмо свака два месеца један исти закон мењали. У овом случају су промене већином због техничких грешака из претходног усвајања закона.

Коначно о закону о железници – мишљења смо да он у недовољној мери обавезује учеснике у железничком саобраћају да омогуће пуну доступност услуга особама са инвалидитетом, јер се нигде самим законом не прописује минимални ниво услуга и приступачности. Јесте прописано да су железнички превозници ти који утврђују стандард квалитета у погледу пружања помоћи особама са инвалидитетом и смањеном покретљивошћу, али није држава словом закона.

Железнички превозници и управљачи станица, уз учешће организација особа са инвалидитетом, утврђују недискриминаторска правила, али опет, минимални стандард није прописан и нема обавезе прихватања неког минималног нивоа захтева особа са инвалидитетом.

Карте се особама са инвалидитетом продају без додатних трошкова, што је у реду али није и довољно, јер је бескорисно ако им је приступ перону и возу онемогућен. Дакле, просто, организације особа са инвалидитетом су принуђене да саме преговарају са учесницима у железничком превозу јер минимум није нигде законски прописан и као такав није условљен. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђурићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Прво сам мислила ништа да не одговорам, али не могу да вам не одговорим. Да почнем прво од ваших квалификација закона, посебног закона за изградњу станова за снаге безбедности.

Кажете – леп гест, позитивна дискриминација, пролазни маркетинг. Сви ти епитети које сте дали немају везе са оним што се налази у закону. Дакле, закон је врло јасан. На посебан начин уређује критеријуме како ћемо да решимо питање преко 18.000, односно надамо се можда и 30.000 људи који су запослени у Полицији и Војсци и БИА, а нису могли да реше своје стамбено питање.

То је један озбиљан пројекат. То није само пројекат решавања стамбених питања, проблема. То је пројекат који ће сигурно довести и до тога да ћемо имати један додатни привредни опоравак када говоримо о грађевинарству и када говоримо о БДП, да не говоримо о приходима које ће јединице локалне самоуправе моћи да наплате као приход од пореза.

Код таксиста, ви се директно залажете, ја морам сада то да кажем, практично за злоупотребу закона јер све ово што сте рекли о такси удружењима и о томе да држава нема право, односно Министарство саобраћаја да или говори о томе да ли ће неко да постоји или не постоји, да будем потпуно јасна због свих. Дакле, Влада Републике Србије, Министарство саобраћаја, било које друго министарство, подржава сваку врсту апликација које ће довести до тога и унутар којих може да се појави такси саобраћај само уз један услов који је у складу са Законом о превозу путника у друмском саобраћају. Не можете да злоупотребљавате Закон о туризму, нико то не може да ради, да се региструјете по Закону о туризму под причом да радите лимо сервис и да имате лимузине, да изнајмљујете аутомобиле са возачем, а да у ствари радите такси превоз. То не може.

Дакле, ово је уређена држава. Због тога ће се ускладити и Закон о туризму са Законом о превозу путника. Сви који раде такси делатност а нису регистровани по Закону о превозу путника у друмском саобраћају, злоупотребљавају сваки други закон и не могу да раде. Дакле, да не бисмо замењивали тезе, нико нема ништа против „Кар го“ или било кога другог, али се морају регистровати по Закону о превозу путника. Све друго представља директну злоупотребу, нелојалну конкуренцију и прави озбиљне проблеме у ономе што се зове једна врста јавног превоза.

Технички прегледи – чланови закона који се сада мењају у изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја тичу се, дакле, пре свега само брзине. У међувремену смо имали и предлог, односно изјаву министра унутрашњих послова, да неће бити два техничка прегледа. Не могу сада да се промене унутар ових чланова јер не мењамо те чланове, али верујем да ће Министарство унутрашњих послова врло брзо изаћи са предлогом на Владу, а самим тим и у Парламент, да се промене чланови који се тичу два техничка прегледа, што је јуче, између осталог, потврдио и министар унутрашњих послова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Само кратка реплика.

Дозволићете право народном посланику да свој политички став у вези са посебним законом за изградњу станова за припаднике снага безбедности заснује на скепси, а та скепса је производ ранијих искустава која иду у прошлост у неколико нивоа власти и ефеката које су таква решења у прошлости производила.

Када је реч о карго и такси превозу, молим министарку да ми не учитава став да се ја залажем за злоупотребу закона. Ја то нисам рекао. Ја се залажем за стриктну поделу надлежности и апелујем на Министарство да у јавности не износи свој суд преко надлежних инспекцијских служби.

Друго, питање је да ли је закон прекршен, а не да ли је злоупотребљен. Питање је законитости, дакле легалности, а не легитимности. Јер ако ћемо бити на терену легитимности, можемо поставити питање начина на који владајућа већина у овој скупштини води амандманску расправу. Ја мислим да је то нелегитимно, али владајућа већина ће рећи – легално је, јер је по Пословнику. Дакле, ајмо се држати легалности а не легитимности и препустимо надлежним инспекцијским службама да оне доносе свој суд. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђурићу.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господо, другарице и другови, поштовани председавајући, уважена госпођо министре са сарадницима, ја ћу мало пажње посветити једном закону који је јако важан, а имам утисак да ће проћи мало непримећено, а то је Предлог закона о Централној евиденцији стварних власника.

Иако ја нисам од оних којима је пут у Европску унију циљ по сваку цену, овај закон је нужан за Републику Србију, јер једноставно заједнички именитељ свим добронамерним људима на свету, па и свим државама, јесте борба против прања новца, борба против тероризма, а данас је то директно повезано једно са другим. Доношењем оваквог закона, осим ових директних,

имаћемо и индиректне користи, које могу имати и грађани Републике Србије на различите начине.

Добро је што је овде јасно прецизирано ко све може и на који начин имати право и доступност информацијама о стварним власницима, шта се мора прибележити, односно шта мора бити доступно стварним власницима, јер имали смо примере у досадашњој пракси да се управо између оних које предвиђате овим предлогом закона као будуће обавезнике давања података о стварним власницима, пословна удружења и, тако да кажем, групе грађана, како то ми волимо да кажемо, да једноставно морају дати све податке, а не крити се иза нечега што заиста није дозвољено.

Тако смо имали и имамо озбиљне сумње да су поједине групе грађана које су учествовале на изборима биле привилеговане. Њихово порекло новца који су прибавили и користили у кампањи није подлегало провери Агенције за борбу против корупције, на шта смо већ указивали. Нисмо могли да уђемо у податке о томе ко је стварни власник неких фирми које су биле финансијери појединих председничких пропалих кампања, а ради се о огромним свотама новца за које се озбиљно сумња да потичу управо из зона које се овим законом желе предупредити, управо из оних истих извора који се баве финансирањем тероризма у свету.

Према томе, корист од свега овога је вишеструка. Оно што је важно јесте да је јасно прописано ко, кад, како и под којим условима може ове податке имати и како их користити. У крајњем случају, не може се више нико крити иза фантомских фирми које ће оснивати у иностранству, а онда се оне у Србији појављивати као оснивачи наводно домаћих фирми, бавити се преварама грађана Републике Србије, прати новац за оне за које то не треба да ради.

Још нешто, тема која је очигледно најпопуларнија и јасно је зашто је то тако јесте пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности. Мислим да је то јако значајно и о томе не треба говорити. То је ствар коју без оваквих малициозних коментара, какве смо имали прилике да чујемо, треба подржати. Наиме, ја истичем чињеницу да је чак из постојећих ресурса само у 2017. и 2018. години Војска Републике Србије решила питање за 700 својих припадника, што до 2012. године није био случај. До 2012. године имали смо случај да су поједини министри, господин Шутановац и други, сматрали да је решавање проблема стамбених питања припадника Војске било решавање сопствених стамбених проблема прибављањем врачарских пашњака, зграда итд. и вероватно вредност која је само ових дана поменути у расправама превазилази то да се злоупотребама у то време изгубило више од 10.000 станова за припаднике Војске и других снага безбедности.

Покрет социјалиста, Народна сељачка странка и Уједињена сељачка странка у дану за гласање ће подржати ове законе и пружамо сваку подршку у циљу поспешења рада свих државних органа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Народни посланик Соња Павловић. Није присутна.

Реч има народни посланик Јахја Фехратовић.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, поштована министарко са сарадницима, свакако да су законска решења која су пред нама јако квалитетна и да ћемо их у дану за гласање подржати.

Јуче су народни посланици из Санцака говорили о одређеним проблемима и катастрофалној путној инфраструктури у том делу државе, напорима које чини Влада Србије заједно са својим партнерима, посебно Републиком Турском и неопходности да се то прошири на изградњу непостојеће инфраструктуре попут железнице и аеродрома, што је свакако јако важно и на ту тему нећу трошити време.

Оно што желим посебно да акцентујем тиче се закона о путевима. Наиме, неколико чланова овог закона говори о заштитној ширини појаса око путева у ваннасељеним местима и то је јако добро дефинисано. Међутим, нисам пронашао у том закону шта је са заштитним појасом у насељеним местима. Имамо велики проблем, рецимо, управо у овим крајевима санчачким када су у питању државни путеви, посебно путеви првог реда, Ибарска магистрала као пут 22, државни пут првог Б реда и, рецимо, пут 29, Нови Пазар – Сјеница, који су и те како важни и који спајају неколико држава, али чија безбедност није посебно добро урађена из разлога што исти пролазе кроз више насељених места, конкретно кроз Нови Пазар, у близини неких најмање шест, седам основних школа, где неколико хиљада ђака свакодневно пролази и животно је угрожено. Конкретно мислим, рецимо, на појас од Новопазарске бање до центра града, где уопште немамо тротоара а деца сваки дан пролазе и животно су угрожена у тој позицији или друга нека насеља. На сличан начин, и пут, као што рекох – 29, који је државни пут првог Б реда, који пролази кроз неколико насеља, конкретно насеља Селаковац и Дојевиће, где такође гравитира неколико хиљада деце и ученика, која су јако угрожена зато што су тротоари или сужени или уопште не постоје, а да не говоримо да је ту путна сигнализација, посебно ова светлосна, јако слабо урађена.

Ми смо у градском парламенту много пута говорили о овим проблемима. Сваки пут су нам казали да то није њихова надлежност, већ надлежност министарства и Владе Србије, да су ти путеви у надлежности „Путева Србије“ и да се њима треба обратити за решавање овог проблема. Зато користим ову прилику да апелујем на вас, министарко, да се заиста поради нешто на путној сигнализацији и изградњи додатних пешачких зона, тротоара, пешачких прелаза, посебно поред државних путева који пролазе у близини школа, јер су ту школе удаљене од 100 до 500 метара од таквих путева и деца кроз уска грла заиста морају пролазити кроз те фреквентне путне правце и наравно да су животно угрожена, а посебно што родитељи

морају пратити ту децу и онда губе драгоцено време које су могли искористити за неке друге корисне ствари.

Такође, оно што желим посебно акцентovati тиче се и јавних путева унутар локалних заједница. Наиме, ми у граду, у Новоме Пазару, имамо једну јако велику експанзију изградње стамбених јединица, што је јако добро. Међутим, имамо и проблеме са саобраћајем јер је локална власт увела таксу за оне инвеститоре који не могу обезбедити паркинг или гаражу да морају платити 7.500 по паркинг-месту, али исто тако у тој уредби увела је да град није дужан и неће обезбедити паркинг на другом месту. Ту су грађани највише оштећени јер инвеститор уредно плаћа таксу граду, задовољава критеријуме, град постаје све тешњи зато што ти људи који се уселе у те станове добијају стан, али немају паркинг-место и заиста смо безбедносно угрожени са те стране. Молим да покушате да нешто учините да се то побољша. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Везано за заштитни појас у насељеном месту за који сте питали – члан 34. Предлога закона, па вас молим да погледате да ја овде не бих читала пред свима.

У сваком случају, ту су и општински путеви и зна се шта је задатак општинских урбаниста, пет метара је код општинских путева. Што се тиче ових других жалби које сте ми рекли од општине, то је стварно задатак и посао јединице локалне самоуправе. Неће Влада да се бави паркинг-местима у општинама, али ако баш не можете да се договорите, позовите па ћемо се бавити. Али до тада, молим вас, то ипак може да се реши, сигурна сам, јер ми имамо заиста јако добру сарадњу са свим општинама, па и са општином Нови Пазар. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Јахја Фехратовић.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Хвала.

Волео бих ако можете да прокоментаришете везано за државне путеве који пролазе кроз насељена места, као што су Ибарска магистрала број 22, државни пут првог реда, и 29 Нови Пазар – Сјеница, поред школа. Ту је заиста катастрофална ситуација и „Путеви Србије“ су одговорни за изградњу тротоара, светлосне сигнализације, безбедних пешачких прелаза, јер ту свакога дана пролази више хиљада деце која су животно угрожена.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Мислим да не постоји део Србије где се јављају такве ситуације а да управљач пута и Министарство, када причамо о државним путевима, па чак и када причамо о оним путевима који су у надлежности јединице локалне самоуправе, нису реаговали када је безбедност у питању, а нарочито када говоримо о школама и близини школа.

Сигнализација је нешто што би требало да буде у надлежности локалне самоуправе. Често немају новца, па то и даље ради управљач пута. Према томе, све што постоји и све што дође као захтев од јединице локалне самоуправе а они не могу, рецимо, да испоштују, немају довољно новца, ми заиста ту проналазимо заједничке начине. Решићемо и то питање. Видећемо. Прво ћемо видети да ли је то што ви кажете да је 1.000 деце угрожено тачно, па ако јесте тачно, онда ћемо се тиме позабавити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Иван Бауер.

Изволите.

ИВАН БАУЕР: Захваљујем, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе, уважене колегинице и колеге народни посланици, грађани Републике Србије, с обзиром на кратко време које ми стоји на располагању ја ћу говорити само о законима из области железнице.

Озбиљне реформе у овом сектору започели смо 2013. године када смо донели два важна системска закона којима смо покушали да зауставимо пропадање железничке инфраструктуре и урушавање квалитета железничког саобраћаја, било да се ради о превозу путника или о транспорту робе, односно терета.

Истини за вољу, ми јесмо донели један закон 2005. године, али чак и према речима оних који су учествовали у изради тог закона, у његовој имплементацији се врло мало одмакло.

Дакле, ова два закона о којима говорим, које смо донели 2013. године, јесу Закон о железници и Закон о безбедности и интероперабилности железнице. Та два закона су у том тренутку представљала значајан корак унапред када је реч о сектору железница.

Наравно, у примени се показало да они поседују одређене мањкавости. Између осталог, дошло је и до промена у неким директивама ЕУ, јер је то жива материја, и оне се константно мењају. Донета је једна нова директива 2012. године и указала се потреба прво за изменама и допунама ових закона 2015. године, а онда и за доношењем три нова закона, односно Закона о железници, Закона о безбедности у железничком саобраћају и Закона о интероперабилности железничког система.

Зашто сада имамо три закона? Мислим да је врло важно да се то разуме. Појавила се извесна конфузија, нејасноће, неразумевање, како год хоћете, када је реч о спајању две материје у један закон, односно безбедности железничког саобраћаја и интероперабилности. Такође, мислим да не треба да објашњавам никоме колико су те две области важне и да оне заиста заслужују да се нађу у посебним законским решењима. Говорим о безбедности саобраћаја за коју, сигуран сам, сваки грађанин разуме колико је важна за нас, а интероперабилност је нешто што применом свих стандарда који су прописани у овом закону треба да нас врати на железничку мапу Европе са које смо, бојим се, почели полако да нестајемо, јер многи

превозници заобилазе Коридор 10, односно све више користе коридор преко Бугарске и Румуније.

Наравно, ова три закона немају интенцију, нити могу да реше све проблеме у железници преко ноћи. То су проблеми који су нагомилавани деценијама, да не кажем, готово пола века, али сасвим сигурно представљају добар основ да наставимо и завршимо процес трансформације који смо започели 2015. године када смо систем железнице поделили на три независна предузећа и да још снажније идемо у инвестирање у наш железнички сектор, који је веома важан, како за привреду и грађане, тако и за државу у целини.

Дакле, само радом на сва три стуба, како сте ви, министарка, у вашем уводном излагању рекли, а то су законски оквир, трансформација и инвестиције, можемо да очекујемо да ће железнице добити значај какав заслужују у будућности.

Проблеми железнице нису од јуче и да се разумемо проблем са железницом нема само Србија. Сектор железнице је готово у целом свету и у развијеном свету не баш претерано рентабилан, да тако кажем, и не баш претерано профитабилан. Наравно, за то постоје разлози који сежу далеко у прошлост и који имају дубоке корене. Наиме, рецимо да посматрамо путнички саобраћај, пре 60 година су земље Западне Европе, развијене, а рекао бих прво САД, кренуле да снажно инвестирају у развој путне инфраструктуре, што је резултирало значајним повећањем аутомобилског и камионског саобраћаја, што је наравно смањило, са једне стране путнички саобраћај у железничком саобраћају, односно превоз путника, а са друге стране превоз терета због повећања камионског саобраћаја. Истовремено, имамо бум у авионском саобраћају, а о чему би, сигуран сам, господин Илић могао да нам прича много, који је учинио да овај саобраћај, односно овај вид саобраћаја постане много доступнији великом броју корисника, што је наравно опет смањило путнички саобраћај, када говоримо о железничком саобраћају, а да не говоримо о појави лоукостера, какав је утицај имала на железнички саобраћај.

Такође, у последњих 20-ак година сектор услуга далеко брже расте од производног сектора, односно непроизводни сектор расте брже од производног сектора који је традиционално углавном наслоњен на железницу, што се такође негативно одражава на железнички саобраћај.

Зашто Србија заостаје у односу на свет? Зато што је свет, док ми готово ништа нисмо радили, односно нисмо ништа инвестирали у нашу железничку инфраструктуру на првом месту, али да тако кажем ни у наш возни парк, свет је 50-60 година инвестирао снажно и покушавао да тај јаз смањи. Наравно, ми не бисмо данас о овоме говорили на овај начин да железнички саобраћај, односно железнички сектор нема потенцијал, односно да нема и даље одређене компаративне предности, али на њима мора да се ради да бисмо могли да их материјализујемо, односно да оне остваре свој пун ефекат.

Рекао бих да Влада Републике Србије у последњих неколико година управо на томе ради. Ради на томе да се наша железничка инфраструктура учини таквом да буде конкурентна, да може да привуче назад саобраћај који смо изгубили. Ту бих на првом месту истакао врло значајан кредит који смо добили од Руске Федерације који се користи и за обнављање возног парка, али још више, рекао бих, за унапређење наше железничке инфраструктуре дилем Србије, али свакако и на уговор који имамо са нашим партнерима из Кине и Мађарске за пругу Београд–Будимпешта која ће се, верујем, продужити према југу, што ће Коридор 10 вратити на железничку мапу света, односно на прво место у Европи.

Дакле, захваљујући једној еквизицији која је била за нас срећна околност коју су учинили Кинези, када су купили луку Пиреј, данас имамо прилику да значајно унапредимо наш железнички саобраћај у будућности. И на крају, пошто ми време истиче, само да кажем да ће Посланичка група СДС подржати ова три закона, али и преостале законе који су данас на дневном реду. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Гордана Чомић.

Није присутна.

Реч има народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Изволите, колега Атлагићу.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине Републике Србије, господине Маринковићу, уважена министарко Михајловић са сарадницима, драго ми је што вас најчешће виђам у овом високом дому, са оволиким бројем ваших сарадника. То говори о вашем преданом раду и о раду вашег министарства.

Ја ћу неколико реченица да кажем о два закона, врло кратко, а то је закон о железници, којим постижемо даље отварање и хармонизацију нашег тржишта са јединственим европским железничким тржиштем, с једне стране, и већу ефикасност и бољу интегрисаност с друге стране и не само то, већ и конкурентност у односу на друге видове саобраћаја.

Поштовани народни посланици, поштовани грађани Србије, странка бившег режима није водила рачуна о „Железницама Србије“. Довели су је до тоталне запуштености и до уништења. За време њихове власти у „Железницама Србије“ је владао хаос, корупција и криминал невиђених размера. Они намерно нису хтели или нису знали, или је и једно и друго, ићи у реконструкцију „Железница Србије“. То је учинила влада Александра Вучића и садашња Влада у којем сте ви, госпођо министарко Михајловић, министар. Уместо реконструисања „Железница Србије“ странка бившег режима, како рекох, проводила је хаос, јавашлук, корупцију и криминал невиђених размера.

Ево само неколико од многобројних примера. Руководство странке бившег режима „Железница Србије“ потрошило је 700.000 евра за гориво и

одржавање 103 аутомобила само за годину дана. Поштовани грађани Србије, ово је из ваших џепова.

Један бивши директор, бившег режима „Железница Србије“, потрошио је у ресторану за једну годину 10 милиона динара. Трошкови репрезентације директора бившег режима „Железница Србије“ за једну годину износили су 106 милиона динара плус 20 милиона у сопственим просторијама и када додамо ових претходних 10 милиона, поштовани грађани, видите на шта су отишле ваше паре.

На сајамске и друге манифестације за једну годину потрошили су 26 милиона динара. На поклоне је руководство странке бившег режима „Железнице Србије“ за једну годину потрошило ни мање ни више него 26 милиона динара. Поштовани грађани Србије, веровали или не, али директор странке бившег режима „Железнице Србије“ потрошио је за једну годину за дневнице и службена путовања ни мање ни више него 34 милиона динара.

У 2012. години руководство „Железница Србије“ потрошило је за једну годину за дневнице у земљи 50 милиона динара, и 94.000 евра за дневнице у иностранству. Председник синдиката странке бившег режима „Железница Србије“ потрошио је, поред плате, веровали или не, за дневнице 970.000 динара и 20.000 евра за дневнице у иностранству, за једну годину.

(Вјерица Радета добацује с места.)

Молим вас, потпредседниче, умирете ова неартикулисана добацивања.

Председавајући: У реду, наставите само.

Изволите.

(Вјерица Радета: Пословник.)

Ево, поштовани грађани Републике Србије, немају они шансе да ме ометају, теоретске немају шансе.

(Вјерица Радета: Али практично иде.)

Председавајући: Знам, наставите само.

Нек вам то служи на част, то је ствар ваше цивилизацијске и свакакве културе.

Ево, поштовани грађани Републике Србије, због оваквог хаоса, због оваквог јавашлука, криминала и пљачке странке бившег режима нису спроводиле реконструкцију предузећа „Железница Србије“. Њима је било добро, пунили су своје џепове из ваших џепова, поштовани грађани, а „Железнице Србије“ довели на најнижи могући ниво и хаос из којег ћемо излазити годинама, али изаћи ћемо.

Модернизоваћемо „Железнице Србије“ као што то и чини садашње министарство, односно Влада Републике Србије. Дозволите да кажем ипак, иако је уважена министарка рекла, до 2015. године реконструисано је 120 км пруге. Ово је да видите, поштовани грађани, да је Влада под руководством господина Александра Вучића док је био председник и госпође министарке која сада води ово министарство, много учинила.

Године 2016. је изграђено 122 км пруге, модернизована је пруга од Ресника до Ваљева 77 км. Само руске железнице у протекле четири године реконструисале су 200 км пруга у Србији.

Када је у питању друмски саобраћај, ту су влада Александра Вучића и министарство госпође Михајловић учинили много. Само за три године отворено је 130 км ауто-путева, обновљено 480 км државних путева. Је л' тако, господо из бившег режима, и господо из опозиције? Изграђено је 360 км локалних путева. Је л' тако, господо из опозиционих клубова? Устаните па побијте ово. Рехабилитовано је и саграђено 311 мостова. Само у 2016. години отворене су две деонице од 46 км ауто-путева итд. да не набрајам даље. Управо „Железнице Србије“ под вашом власти, господо из бившег режима, биле су девастиране и доведене до уништења.

На крају, представници странака бившег режима овде су нас два дана замајавали тиме како ова Влада, односно и бивша, није учинила ништа на овом пољу. Дозволите да кажем на крају, странка „Краља Стечаја“, Саше Радуловића, „никада им није доста било“, странка Зорана Живковића званог „Пољопривредник У Покушају“, странка Бориса Тадића званог „Липицанер“, странка Бошка Обрадовића званог „Лупетив“, странка Чедомира Јовановића званог „Калкулатор“, странка Саше Јанковића званог „Сале Прангија“, странка, ево, сада новооснована, и господина Ђиласа, званог у народу „Ђики Мафија“, странка Драгана Шутановца званог „Зграбиновац“, странка Ненада Чанка званог „Гицоје“ није ништа учинила у протекле четири године када су у питању стамбени проблеми снага безбедности.

Добро је, госпођо министарко, што овај закон иде. Он иде у прилог модернизацији Републике Србије за коју се наша влада залаже и председник Републике Србије и за један краћи број година ми ћемо заиста и модернизовати Републику Србију. Подржавамо све законе који су на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Атлагићу.

Повреда Пословника, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господине потпредседнице Народне скупштине, требало би мало више рачуна да водите о члану 27. Заиста нисам имала намеру малопре да деконцентришем колегу Атлагића, просто мислила сам да је немогуће универзитетског професора деконцентрисати док говори, али ево, дешава се, шта да радимо.

Морали сте да га упозорите да народни посланик у Народној скупштини Републике Србије не може да каже еуро већ евро. Морамо неким основним стварима да се научимо.

Зашто сам ја уопште реаговала? Некако ме ухватила паника. Реко' – овај човек напада Вучића, напада Дачића, напада бивши режим, Вучићев режим, предбивши режим, Дачићев режим, прича о неком силном трошењу у „Железници“. Ја реко' – ју, ју, таман заборавили Симу, бившег директора,

кад он се сетио Симиних тартуфа и неке вечере од милион динара итд. Зато сам ја реаговала, хтела да му помогнем да не залута далеко, али ево, нећу више. Нека он само тако настави и наравно, надам се сад, пошто видим да бележи па ће написано да реплицира или да научи на брзину, немој само да заборави онај чувени експозе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Мислим да нисам повредио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Професоре Атлагићу, немате право на реплику.

(Марко Атлагић: Повреда Пословника.)

Повреда Пословника, изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Чланови 103 и 107, поштовани потпредседниче. Мислим да сте прекршили овај пословник јер је требало у првом реду упозорити народну посланицу јер стално додацује. Она је иначе позната у својој посланичкој групи по клетвама које грађани Србије врло добро знају и то ју је коштало процената. Само нека настави, неће добити ни 0,5% на следећим изборима. Хвала лепо.

Ово нека иде у њену особну културу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сматрам да нисам прекршио Пословник.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Милорад Мирчић, повреда Пословника.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Рекламирам повреду члана 107, председавајући. Морате водити рачуна да се посланици један према другом...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Члан 107. је већ поменут.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Члан 27. став 2.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поменут. Хвала. Не можете да лицитирате са члановима, молим вас. Нећемо циркус да правимо.

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Озбиљне теме, демагошка прича, то би била оцена досадашњег рада ове седнице. Много се причало и прича се и даље о становима за службе безбедности и свакако то јесте прихватљиво и свако нормалан би то подржао. То је прихватљиво тачно онолико колико и они Вучићеви станови од 380 евра по квадрату за младе парове, па чак и они што им је повећао цену на 500 евра по квадрату и то је било прихватљиво, али пошто од тих станова неће бити ништа, иста је судбина, поштовани грађани, и овог закона, односно сад предлога а ускоро закона.

Ако имамо 30.000 стамбено незбринутих припадника снага безбедности, ако се 18.905 тих људи изјаснило да жели на овај начин да реши стамбено питање, ако ће држава за две године да изгради 1.578 ових станова, значи за 22 године би требало да сви који желе, реше стамбено питање, под

условом да се нико нов не запосли. Питање је ко ће од оних који су прихватили ово за толико година уопште жив дочекати.

Наравно, све ово кад се слуша, оно што причају представници власти, посланици, већина њих, нажалост, а рећи ћу, у оквиру другог закона чак и не зна о чему говори. Представник, Зорана Михајловић, наравно, својом логореичношћу покушава да фасцинира и да прича приче а не каже ништа, то је уобичајено, али би сада морала да одговори на неколико питања.

Јуче рече Зорана Михајловић да постоји банка, да ће са неком банком ово да се ради, а ми бисмо волели да знамо, заправо морамо то знамо, која је то банка, ко је изабрао ту банку, зашто баш та банка. Каже – биће то кредити са мањим каматним стопама. Колике су те каматне стопе? Да ли су се могле наћи и ниже каматне стопе? Каже – субвенционисаће држава део градње ових станова. Када је то одлучено? На који начин ће бити то субвенционисано? Са колико конкретно процената, новца итд.?

Дакле, све су то само шарене лаже. И, наравно, ко може веровати Зорани Михајловић? Њој не верују ни колеге у Влади и сваки дан смо сведоци тога зато што Зорана Михајловић не ради ништа, људи, ништа у интересу ове државе и овог народа. Она ради, и то је општепозната ствар, по налозима и у интересу америчке амбасаде, од Полта до Скота – је ли тако, Зорана? – и свих скотова који долазе да уведе ред у Србију. Вртите главом, то је истина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас да не вређате министарку. Стварно нећу дозволити. Наставите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Како то народни посланик вређа, господине потпредседниче, ако мисли да један министар не ради добро свој посао? Да је озбиљне Владе, ова Зорана Михајловић одавно не би могла бити министар. То сте увређени ви, ово због Скота. Ево, извините ви лично.

Дакле, што се тиче овог другог закона, који се односи на катастар, све што смо јуче чули нема ама баш никакве везе са истином. Прво, ми имамо Закон о премеру и катастру, али имамо проблем код Зоране Михајловић. Јуче каже један посланик, ја сам заиста била шокирана, захвалан је Зорани Михајловић што у поступку пред катастром уводи другостепеност. Па да ли је могуће да се може водити неки управни поступак без другостепености? Да ли је могуће да неко мисли да до сада није било другог степена у одлучивању? Било је господо, други степен је била Влада и министарство Зоране Михајловић. И она се јуче жали да је било 40.000 предмета по приговору и да је решено само четири или пет хиљада. Па коме се жали? У њеном министарству, у њеним орманима, у њеним фиокама. Што није радила? Она се жали да толико предмета није решено. Врло интересантно.

Оно што ви покушавате да представите као добро у овом закону је заправо јако лоше. Како ви мислите, то је био и део експозеа Ане Брнабић, дигитализација итд.? Немамо ми ништа против тога, али како ви мислите да се само користи е-шалтер у овом послу? Да ли ви знате како изгледа Србија?

Да ли ви знате где у Србији нема струје? Да ли ви знате где у Србији нема фиксне телефоније? Да ли ви знате где нема мобилне телефоније, где за интернет нису ни чули? Да ли ви знате уопште где живите? Ово је Србија, госпођо Зорана Михајловић.

Јавне бележнике сте у овом закону изједначили са судовима. То је апсолутно недопустиво. Апсолутно, да ће оно што донесе јавни бележник без контроле неко уписивати у катастар и још нема могућности да се у том поступку даље учествује. Каже – једном грешком написано у катастар остаје трајно. То је просто невероватно. Ма, вртите ви главом, знам ја да читам и знам катастар и знам закон много боље од вас. Дакле, јако лоши предлози закона и ово не треба да се усвоји, бар не на овај начин.

Не знам колико сам досад потрошила времена пошто сте ме прекидали, па бих молила да ми се то каже.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само наставите, имате времена.

Добро, продужићу вам тих тридесетак секунди, није проблем.

(Вјерица Радета: Колико сам потрошила времена?)

Остало вам је још 11 и по минута. Хоћете да наставите? Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Када притиснем ово дугменце, значи хоћу да наставим.

Дакле, шта још овде треба да се каже. Треба много тога, али не може све, наравно. Госпођо Михајловић, причали сте о повећању брзине на ауто-путевима и то је некако, чини ми се, општеприхваћено и говорили сте о бољем квалитету пута. Где су вам ти квалитетни путеви? Имамо ми много фотографија са рупама на ауто-путу, са пукотинама на путу Прељина–Чачак. Само, нисам ја хтела да вређам колеге посланике, као ви јуче сараднике, да им дајем да машу неким сликама.

Дакле, ни то што сте рекли није истина. Само бих вас молила да нам кажете да ли имате информацију да је поново дошло до пуцања на Коридору 10 и да је тамо пробијен један, како се то већ зове, и то се већ једанпут дешавало.

Још једно питање, госпођо Михајловић, за вас. Рекли сте пре неки дан да када дођете на неко градилиште да радници бацају лопате и беже од вас. То вам верујем. Више деци не говоре – однеће те Баба Рога, него однеће те тета Зорана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Ех, шта бисте ви радикали без мене? Ко би вас нервирао у Влади да мене нема, је л' да? Како бисте ви? Не би било занимљиво довољно. Како оно беше, 2,4% у Београду – 19 пута мање него СНС. Тако мисле грађани Београда, да почнемо од тога.

Да се вратимо на неколико важних ствари. Пошто сте рекли да од ових станова нема ништа, време ће то да покаже. У августу почиње изградња.

Нисте у праву за једну констатацију коју сте дали, а то је да ће Влада за две године да направи 1.500 станова и да нам треба 20 година да урадимо даље, зато што ће се нове локације накнадно отворати и ми ћемо у две, две и по године завршити 5.200 станова, и то пре свега, као што знате и што пише, 80% мора бити уграђено домаћих материјала и домаћих производа.

Када сте питали око учешћа кредита, субвенција државе итд. – 5% је учешће корисника кредита, дакле, субвенција државе је такође 5% и остало је кредитна способност, односно кредит банке. Држава је инвеститор. Овај закон се не бави тим условима о којима сте ви сада причали, него прво радимо први корак, а то је да доносимо, надам се, усвајамо закон о посебним условима и критеријумима изградње ових станова, а након тога се доносе даље одлуке од стране државе као инвеститора закључком Владе у оном финансијском делу, проглашење општег интереса итд. Не бих сада говорила о свим тим појединостима.

Што се тиче тих путева које ви помињете, јесте, мене није срамота да поменем како изгледа овај пут, како смо направили овај ауто-пут. Мене не само да није срамота, ја сам на то поносна. Ово је мост Бешка, ово је петља Добановци, ово је петља, такође, Добановци. Зашто да се не види? То су резултати рада Владе Републике Србије од када је дошао Вучић на њено чело и данас када је председник Србије. Јесте, богами, изграђено је и пуштено близу 200 км ауто-путева, дакле, негде око 160 км само прошле године рехабилитовано пруга, ове године 226 км пруга ће бити рехабилитовано, граде се брзе пруге. Каква год била та Зорана, ево, седи у Влади и пресрећна сам што сам део Владе која има такве резултате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице.

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Не нервира мене Зорана Михајловић, нити било кога од радикала, него чујем како су се нервирали они у Трезору када су утврдили да је потрошила 1.515.451 динар са државне картице па су је онда терали да врати, па је вратила део тога, за доњи веш који је потрошила негде око 895.000 ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Шта је ово сада? Каква је ово расправа?

Нема личних увреда, молим вас. Жена се потрудила да вам одговори на сва питања.

(Вјерица Радета: Јеси ли ти нормалан?)

Да, да, ја сам врло нормалан. Немате право да тако говорите у Парламенту, стварно нема смисла. Имајмо бар минимум дигнитета у расправи.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово је просто невероватно колико ви, потпредседнице, јуче сам вам горе скренула пажњу, штитите Зорану Михајловић. Наравно, општепознато је због чега то радите. Исти сте ви лоби, знамо ми то, али дозволите да то кажемо.

Дакле, што се тиче овога што је говорила везано за предлоге закона, није одговорила Зорана Михајловић на питање зашто се поново обрушио зид на Коридору 10 и зашто се појавила огромна пукотина на носећем потпорном зиду. Није одговорила ни на питање везано за шљункаре, за ту нелегалну експлоатацију. Шест година је Зорана Михајловић на власти у режимима Брнабић, Вучић, Дачић, пре тога је била у режимима Живковић, Лабус, још када је Лабусову торбу носила овде. Зашто сада она прича о тим проблемима, као они покушавају да их реше? Госпођо Михајловић, ко ће платити све оно по тужбама, па тек тужбама које следе грађанима Баточина, Катрге, Обрве, где је око две милијарде евра у овој експлоатацији уништено земљишта људима у тим катастарским општинама? Ко ће то да плати, госпођо Михајловић?

Ако дозволите, господине потпредседниче Народне скупштине, само да питам Зорану Михајловић – зна ли када је последњи пут била у кафићу „Авијатар“ код Каленић пијаце где се мувају грађевинске дозволе? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Што се тиче друштва, поносан сам на то што сте ме ставили у исто друштво са Зораном Михајловић.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Да кренем од тих личних увреда на мој рачун, или констатација, није ни важно.

Не знам ни име кафића, не знам ни где се налази, никад у животу тамо била нисам. Али верујем да ви јесте, јер можда ви нешто кувате, али ја, да признам, не кувам ни овако ни онако. Што можда није лепо, али шта да радим, немам времена за кување, ја радим.

Нисам вам одговорила на још једну ствар коју сте претходно рекли, а то је био катастар. До 2014. године други степен је био унутар Министарства грађевине, пре тога је министар био господин Илић и након тога, пошто то јесте надлежност катастра, пребачен је други степен у Републички геодетски завод, он је под директном надлежношћу, између осталог, председника Владе а не Министарства грађевине и онда уз помоћ и Светске банке кренуло се у бржу реализацију, односно решавање тих питања, односно великог броја, тада их је било готово 30.000 нерешених предмета у другом степену.

Даље, што се тиче шљункара, само да вам кажем, то су ствари које су постојале пре 10, 20 и више година. Ја бих рекла да уопште те нелегалне приче око шљунка, точења нафте, нафтних деривата и свега тога, богами, бележе се из неког вашег времена. Нисмо успели то да решимо у претходних шест година. Много је криминала, много је уцена било. Заједничким радом са другим министарствима тек смо сада успели да их попишемо. Неки извори зашто су се неке ствари појавиле најмање имају везе и са овом и са претходних неколико влада, него, богами, са периодом неких ваших тзв. владавина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Наташа Јовановић, повреда Пословника.

Изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Ви сте, господине Маринковићу, нарушили достојанство Народне скупштине. Јављам се по члану 107. и члану 27, јер сте покушали на најгрубљи могући начин, као потпредседник Народне скупштине и народни посланик, да извршите утицај на медије.

Ви знате да то није дозвољено по Уставу наше земље и да ви не можете са места председавајућег да говорите медијима шта ће да раде и о чему ће да пишу. Сви ти људи имају име и презиме. И у дневном листу „Ало“ и у другим дневним часописима, под пуним именом и презименом новинари су написали оно о чему је говорила потпредседник госпођа Радета, да је Зорана Михајловић трошила државне паре на доњи веш и на парфеме, тако да сте били дужни, исто и у овом тренутку, да реагујете када вам говоре из пре свега владајуће коалиције шта треба да радите.

Упозорила сам вас на то да ви треба да имате свој дигнитет. Ви сте ваљда интелектуалац и представник друге политичке странке која је у коалицији са СНС и ваљда вама не треба нико да суфлира како ћете да водите седнице. С друге стране, дужни сте да упозорите Зорану Михајловић да је она овде гост, као члан Владе, потпредседник Владе, не верујем задуго, јер уздам се у то да ће и Александар Вучић и Ана Брнабић да послушају оно што говоримо месецима, да она ради пре свега за интерес запада и Америке и да је смене са места министра.

Што се тиче изборног резултата, она најмање треба да лицитира ко колико има. Она има нула гласова јер нико не може да је поднесе у СНС.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Мислим да нисам прекршио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Наравно да желим.

Господине Маринковићу, одузели сте ми 30 секунди.

Само да вам кажем да нико овде у сали ни од колегиница, а не верујем ни од припадника условно речено јачег пола не очекује да Зорана Михајловић зна да направи славски колач или гибаницу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Добро. Прави ауто-путеве, то је слично.

Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извињавам се.

Мартинковићу, пријавите се.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Господине Маринковићу, повређен је члан 27. Најљубазније вас молим у име Посланичке групе СНС, ми смо овде дошли да радимо озбиљан посао и да расправљамо о важним предлозима закона, а не да слушамо препричавања жуте штампе, ко шта кува, ко је био у ком кафићу, ко купује доњи веш итд.

То је испод сваког цивилизацијског нивоа. Молим вас да такву врсту расправе зауставите и да зауставите вербално и ментално черечење госпође Михајловић, и свих нас посланика из СНС, кад год дође у Народну скупштину Републике Србије, од једне или две госпође из Посланичке групе Српске радикалне странке чија је дискусија заиста на нивоу, како да вам кажем, неке приградске кафане у којој седе докони људи који не знају шта ће од себе и онда препричавају чаршијске приче и трачеве које су чули пре дан или два.

Дакле, ово је Народна скупштина. На шта ово личи? Зорана Михајловић била у кафићу, Зорана Михајловић куповала доњи веш, Зорана Михајловић ово, Зорана Михајловић оно. Зорана Михајловић прави ауто-путеве, прави мостове, обнавља железничку инфраструктуру. Жена се тиме бави.

Шта сад треба? Значи кад год Зорана Михајловић долази у Народну скупштину ми сви да се посакривамо у мишје рупе и да гледамо како је неколико доконих људи, који не знају шта ће паметније у животу да раде, черече на начин који је заиста недостојан Народној скупштини.

Ја сам ћутао досада, мислио сам да ћете ви да реагујете. Ћутао сам јуче, ћутао сам и данас, али вас молим, ово више немојте да дозволите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сматрам да нисам прекршио Пословник.

У складу са овлашћењима из члана 27. настављамо.

Данијела Стојадиновић има реч.

Изволите.

ДАНИЈЕЛА СТОЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Госпођо министарка, уважени сарадници министарства, данас ћу да говорим о железницама. Ова три предлога закона имају значај и оправданост доношења. С обзиром на то да су железнице витални део транспортног сектора, држава чланица, свакако би требало да се побољшају, да се учине ефикаснијим и конкурентнијим у односу на друге видове саобраћаја.

Подсетила бих да Србија има изузетно важан положај када је у питању саобраћај, да је чвориште железничког саобраћаја, да повезује Исток и Запад и да треба искористити ову деоницу, укупну дужину железничке мреже у Србији од 3.808 километара. Да подсетимо да је у међувремену урађена и електрификација на 1.196 километара до 2017. године. Начин на који се предвиђа будуће функционисање железничког сектора у нашој земљи уклопиће се у ефикасну примену железничког пакета Европске уније.

Предлог закона о железници има за циљ усклађивање са Предлогом закона о безбедности и интероперабилности железнице или, како бисмо то превели, међусобно деловање.

Циљ овог закона је, такође, и осавремењивање и прецизирање дела закона у коме се уређује приступ и коришћење железничке инфраструктуре, затим коришћење и регулисање тржишта, решавање проблема железничких

превозника у обављању делатности превоза путника, робе и уопште проблема националног управљача железничке инфраструктуре.

Овим законом штите се интереси свих учесника у железничком саобраћају, управљача инфраструктуре, железничких превозника, односно корисника мреже, од локалних, преко регионалних до магистралних, дакле, усклађивање услуга железнице Србије са европским тржиштем, јачање улоге Дирекције, интегрисање у тржиште транспортних услуга и унапређење ефикасности железничког система и његове конкурентности у односу на друге видове саобраћаја.

Закон о безбедности и интероперабилности железнице доноси новине које се односе на прецизно дефинисање послова и надлежности Дирекције за железнице што је био разлог, значи, јачање Дирекције за железнице као националног тела за безбедност, а укључује заједничке безбедоносне методе, дефинише услове за центре за стручно оспособљавање радника железнице.

Ова три предлога закона међусобно не само да се усаглашавају и чине неодвојиву целину зато се и разматрају заједно и регулисаће железнички саобраћај на територији Републике Србије. Све заједно када бисмо то дефинисали са три речи, ја бих рекла да се са ова три закона постиже, госпођо министре, модернизација, ефикасност и конкурентност.

Када кажем модернизација, мени је прва помисао на Коридор 10. Дакле, сагласна сам да је Коридор 10 приоритет свих приоритета, али предлажем да паралелно са Коридором 10 радимо и на коридору железница и то тако да у старту постављамо високе стандарде, значи брзе пруге и брзина 200 километра на сат.

Ви сте јуче помињали цифру од четири милијарде евра које ће бити уложене у железнице и мислим да је ово права прилика да на овај начин решавамо и неке друге проблеме, односно прикључне пруге.

Госпођо министарка, на пример, мост на Великој Морави који спаја општину Свилајнац са ауто-путем јесте творевина настала после Другог светског рата, настала донацијом Немачке. Последња реконструкција овог моста била је 1988. године, дакле пре 40 година, управо оно о чему сте јуче причали. Мислим да је то последњи мост у Србији који има спојену путну мрежу и железнички саобраћај. Дакле, пруга и саобраћајнице су на истом мосту. Знам да сте ви били у Свилајнцу. Можда сте имали срећу да не буде спуштена рампа са једне и са друге стране, али заиста то отежава саобраћај. Општина Свилајнац је у међувремену после толико година и нерешеног овог проблема успела да изађе из реда неразвијених у ред развијених општина. Имамо стране инвеститоре, „Панасоник“ је један од највећих страних инвеститора и он доноси субвенције целом Поморавском округу и било би заиста добро да се ово питање реши, тим пре што је општина Свилајнац још пре много година урадила и планску и пројекту документацију која стоји.

Наравно, очекујемо да нам ту помогне, ево, баш ова прилика где се сада улаже и где би овај проблем могао да се реши. Пре свега, свима нам је

важно да људи остају у својим местима, да развијамо инфраструктуру, јер је она прва и најзаслужнија за било ког инвеститора и да даље отварамо радна места. Ово није битно само за општину Свилајнац него и за све друге општине, општину Деспотовац, Петровац на Млави и општину Жабаре које су у међувремену постале и туристичке општине. Захваљујем се на пажњи и молила бих да ми одговорите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

Реч има Наташа Вучковић. Није присутна.

Реч има Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени председавајући, поштована министарко са својим сарадницима, задовољство је данас и јуче бити у Скупштини Србије, јер то је доказ да се Србија мења, да је у протеклих четири-пет година много тога урађено да би се створили услови да имамо законе којима желимо да модернизујемо Србију и да сви они кораци које смо радили тек сада треба да дају свој пуни резултат.

Због тога данас имамо законе из свих области када говоримо о саобраћају, значи о свим видовима саобраћаја, али и оне који се односе на грађевинарство и ја ћу данас, да не бих одузела много времена својим колегама, говорити о овом закону лекс специјалис, који се односи на изградњу станова, зато што желим да и вас и грађане Србије подсетим на то како је то некада изгледало 2010. године, пошто су многе политичке странке, Владе, обећавале изградњу јефтиних станова.

Тако је 2010. године, ако се сећате једног министра, он говорио да је потребно Србији 50.000 станова, али да не може цена стана бити 500 евра по квадрату, али сада видимо да може. Онда је дошло до тога да се изгради 5.000 станова за бившу Касарну „4. јули“ где је цена стана била 1.290 евра по квадрату плус ПДВ. Значи, дошло се до 1.550 евра преко кредитних банака као што је била једна „Хипо Алпе Адриа“ банка, која је отишла у стечај и коју је, наравно, сада купио неко други.

То је оно што говори о недоследности у политици, поготово када желите да покажете како сте вољни нешто да урадите, а за то немате снаге, ни политичке, због тога што многи изазови показују да улагањем државе у инфраструктуру, поготово за припаднике институција безбедности у нашој држави, многи нису били у позицији уопште да купе овакве станове.

Зашто говорим и желим да поредим са овим данашњим законом и предлогом? Зато што је тада држава уложила из буџета две милијарде динара, а када је изградила 500.000 квадрата, она је зарадила 645 милиона евра у буџету Србије, плус порез који је износио око 200 милиона евра. Значи, поставља се велико питање – а конто чега су у ствари грађани Србије живели све то време? Значи, а конто одређених пропалих пројеката који су

искључиво били за ситно сопственичке интересе тадашње власти до 2012. године.

Садашњи закон и финансијски аспект овог закона када је у питању изградња станова одвија се у неколико фаза и то је оно што треба рећи. Та прва фаза говори о 1.578 станова у шест градова и говори о томе да је само у овој години предвиђено буџетом Републике Србије, подсетићу и наше колеге које су гласале овде у децембру, да је 1.095.000 евра издвојено за израду техничке документације, односно идејног решења, и да је врло важно да ће сва остала улагања, плаћања бити у овој години за трошкове парцеле и партиципације 1.519.000 евра, а да ће у следећој години највећи део тих инвестиција бити 49.745.000, да бисмо 2020. године завршили онај спољни део, односно инфраструктуру објеката, који ће износити 11.995.000 евра. Укупна инвестиција је 64 милиона евра.

Шта добијају они који ће моћи да подигну кредит на основу свих ових докумената, услова, правилника које ће испунити? Добиће стамбене јединице чија ће вредност бити 500 евра по квадрату без ПДВ-а.

Када бисмо овај број станова поделили са овим улагањем, просечно бисмо добили то да ће сваки стан бити у некој вредности од 40.000 евра. Али где данас на тржишту некретнина ви имате квадрат завршеног стамбеног простора од 500 евра?

Оно што ће сигурно добити они који ће бити корисници овог кредита, односно наши припадници служби безбедности, добиће капитал који ће бити сигурно дуплиран у финансијском смислу зато што саме локације на којима ће бити грађени ти станови у суштини много више коштају, чак три пута више него што је 500 евра по квадрату. Тако да се тиме суштински држава на неки начин и одужује тим људима који раде најодговорније послове из области безбедности и који заиста решавају своје животно питање.

Мислим да овај закон показује колико је држава заиста отишла у модернизацији Србије, колико су закони постали свакодневни део живота сваког од нас, који показују да не деле људе на припаднике одређених политичких странака, да једноставно закон важи за све.

Ових 30.000 људи који имају нерешена стамбена питања сигурно ће подржати овакав закон због тога што су створили поверење и у Владу Србије и у Министарство и у ову скупштинску већину, да се ми суштински бавимо заиста државним питањима, али и питањима свакодневног живота људи који обављају најодговорније послове у држави Србији.

Хвала вам што сте данас имали прилике да браните политику модерне Србије, политику СНС која је показала да ће они који немају план и програм, који се баве одређеним потпуно непримереним темама у Парламенту Србије остати сами на политичкој сцени јер њихове политичке концепте, једноставно, неће имати више уопште ко да подржи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

Реч има народни посланик Јован Јовановић.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

На почетку бих се осврнуо на данашњу изјаву министарке Михајловић да она нема времена за кување јер ради, и претпостављам да није имала намеру да на овај начин посебно пошаље поруку да оне особе које кувају, а то су у огромној већини жене које то чине за своју децу, не раде или недовољно раде.

Оваква изјава се уклапа у матрицу изјава највиших државних званичника како немају времена ни да спавају ни да једу због обима посла који имају, али од самог обима посла много су битнији резултати, а о тим резултатима најбоље говоре, рецимо, брзина приближавања ЕУ, а прикључивање у чланство је проглашено за стратешки приоритет ове Владе или број грађана Србије који напуштају ову нашу земљу баш због бољитка који је у протеклих шест година донела ова власт.

Сада ћу се осврнути на ове законе. Током јучерашње расправе највише полемике изазвао је закон о изградњи станова за припаднике снага безбедности. Оно што је неспорно јесте да свака озбиљна држава, због природе њиховог посла, посебно брине о припадницима ових структура те им пружа извесне привилегије. Међутим, главно питање које се поставља јесте да ли је предложени начин решавања стамбених проблема овог дела припадника државних структура одговарајући.

Овде бих се сложио са оним што је већина посланика опозиције до сада истакла, а то је да нису јасно дефинисани критеријуми и процедуре за куповину тих станова, као да би много бољи стимуланс представљало повећање плата, уз субвенционисање кредита, како би на тај начин припадници безбедносних структура сами могли да одлуче где и какве станове желе да купе.

Данас бих ипак, пре свега, хтео нешто више да кажем о Предлогу закона о путевима. Општеговорећи, овај предлог је много бољи од важећих закона. Оно што је добро јесте што су дефинисане врсте одржавања и интервенција на путевима, пошто је досада било много злоупотреба баш у овој области.

Позитивно је, такође, што су дефинисане врсте путева, односно што је уређена категоризација јавних путева, али је проблем што се тачни критеријуми одређују подзаконским актом. Ни дан-данас се не зна тачно колико Србија има националних путева у километрима. Број варира од 14.400 до 19.600, у зависности од тога да ли се рачуна Косово и неки локални путеви.

Оно што је неопходно јесте да „Путеви Србије“ морају да знају која је мрежа у њиховој ингеренцији, а док се не зна километража, то је практично немогуће. Још је битније и јасно законски прецизирати ко и шта сме да одржава и сређује, јер на основу важећих статута „Путева Србије“, они се баве само државним путевима. Међутим, без обзира на то, „Путеви Србије“

су пред недавно одржане београдске изборе урадили у главном граду најмање 150 километара путева.

Поред тога, списак жеља и захтева расте, јер локалне самоуправе немају капацитете те стога пребацују одговорност на „Путеве Србије“, што је, практично, противзаконито. Стога сматрамо да би требало да се предвиди регионализација одржавања или да се „Путеви Србије“ прошире и добију сектор који би се тиме бавио и транспарентно, према приоритетима, помагао локалним самоуправама да одржавају своју мрежу.

Оно што исто тако видимо као недостатак овог законског предлога јесте да се веома мало помиње отпорност путне инфраструктуре на климатске промене и реакције када дође до катастрофе. Рецимо, када су се догодиле поплаве пре четири године, у приближно половни случајева требало је да се изврши експропријација како би се средили путеви, или бар да се уђе привремено у нечији посед. Према важећем закону процес експропријације може да траје месецима. Наравно, током поплаве је било уведено ванредно стање, те су те одредбе закона биле суспендоване.

Међутим, ако убудуће буде дошло до елементарних непогода локалних размера, које не би изискивале увођење ванредног стања, оно што је претходно било изведено током поплава биће тешко поновити.

Осим тога, у регуларан план одржавања и рехабилитације требало би да се укључе санације клизишта, као и друга појачавања отпорности, јер тренутно се посматра нестабилност и, када се процени да ће доћи до рушења, реагује се кроз специјалне налоге.

За крај, желео бих да поновим да је Предлог закона о путевима много бољи од важећег, јер пре свега ограничава „Путеве Србије“ да под одржавањем могу да подведу све, односно и оно што се не види јасно у књигама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

Изволите, колега Милетићу.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Уважени председавајући, поштована потпредседнице Владе са својим сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, ја сам Милија Милетић и долазим из Сврљига. То је најлепша општина у Србији, која се налази поред града Ниша. То је најлепши град у Србији. Иначе, у Скупштини представљам Уједињену сељачку странку, изабрану са листе СНС. Ја ћу данас, као и досада, изнети сет ствари које су веома битне за мене као човека који живи у Сврљигу. Ја сам син полицајца, човека који је отишао у пензију, човек који је ишао да ратује за ову земљу Србију и човека који је имао проблема, али то ћемо говорити сутра на заседању.

Иначе, велика подршка од мене као човека за овај закон којим желимо да помогнемо нашим људима који раде у безбедносним снагама, људима који немају свој стан, да добију стан по повољнијим ценама. На тај начин ће

то бити велика захвалност, јер ће се решити њихова животна егзистенција, а то је становање. Мислим да је то стварно изузетно добар закон. Повољна је цена, и надам се да ће бити могућности да свим нашим припадницима безбедносних снага који немају место становања обезбедимо стан, јер стварно је ово нешто што је најбоље.

Сада ћу нешто више рећи о закону о железничком саобраћају. Пошто сам из Сврљига, а то је место где иде пруга од Ниша преко Сврљига, преко Књажевца, Зајечара, Неготина, Прахова, а закон о железничком саобраћају даје одређене повољности за рад и изградњу магистралне пруге, али ја ћу се више осврнути на ове чланове, на члан 9, 10, 11, на члан 40, јер тај део се баш дотиче велике привилегије, магистралне пруге, где су стварно велика улагања и мислим да је то стварно добро, јер ми желимо да имамо добар железнички саобраћај, како теретни, тако и путнички, да можемо бити конкурентни и у сваком тренутку да обезбедимо боље функционисање за нашу земљу Србију и све грађане у Србији.

(Председавајући: Хвала.)

Овде ме баш интересује, пошто смо прошле године имали могућност, а пруга која иде од Ниша према Прахову није уврштена у инвестиције. Баш бих волео да знам да ли ће се та пруга градити, да ли ће се радити. Не би било добро да се та пруга стави ван снаге, зато што је то врло битно за југоисток Србије, за исток Србије, зато што је повећан теретни саобраћај од 600.000 тона на милион и 600.000 тона.

(Председавајући: Хвала.)

Ја вас позивам и волео бих да обезбедимо могућност да та пруга опстане, да живи, да ради, да функционише, зато што је то жила куцавица за све који живе на истоку Србије.

Још једном, гласаћу за све предлоге закона, јер мислим да су добри, с тим што бих напоменуо да ово ставимо да може да функционише и да се не затвори та пруга. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Милија, хвала вам што ћете подржати предлоге закона.

Конкретно везано за ову пругу, верујем да се затворити неће, али ћемо сести и посредовати заједно са „Железницама Србије“ и са локалним самоуправама, са свима у округу, управо у складу са чланом који сте поменули и потом ћемо разговарати и видети како ћемо да тај проблем решимо. Потпуно разумем, у праву сте, нарочито када говоримо о том делу Србије, даћемо све од себе да то функционише боље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Народни посланик Александра Јерков. Није ту.

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, кад год су пред народним посланицима предлози закона за које је ресорно надлежно Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, ја морам да истакнем добру сарадњу овог министарства са локалном самоуправом.

У питању је град Ниш, који је преко овог министарства добио субвенције од Владе Републике Србије и тиме шансу да неке пројекте које је започео доврши и да неке програме које је започео реализује до краја.

Желела бих да подсетим и да истакнем програм изградње тзв. социјалних станова. Град Ниш је био део овог програма, заједно са још неким градовима у нашој земљи, а то су Панчево, Краљево, Чачак, Стара Пазова и Кикинда.

У складу са одредбама програма изградње, Град Ниш је обезбедио финансијска средства, инфраструктурно опремљено земљиште, партерно уређење, стручни надзор, управљање пројектом и друге пратеће трошкове, али са друге стране, без помоћи Владе Републике Србије и без помоћи овог министарства Град Ниш не би могао ни да крене у реализацију оваквог програма. Министарство је уложило 46 милиона динара, а Град Ниш је уложио више од 145 милиона динара. У Улици Мајаковског су тако изграђене нове стамбене јединице, односно два стамбена објекта који обухватају 70 станова који заузимају више од 4.000 квадрата.

Оно што је у овом тренутку јако важно да се каже јесте за које сврхе су употребљени изграђени станови – 18 станова за пружање стамбене подршке кроз непрофитан закуп. Цена непрофитног закупа сада је 1,2 евра по метру квадратном, што значи да стан од око 46 квадрата можемо узети под закуп за свега 55 евра.

Морам да кажем да је 30% ових станова заузела категорија самохраних родитеља. Као један од подстицаја Владе за подстицај популационе политике, Влада Републике Србије субвенционисањем оваквих програма показује спремност да помогне свим грађанима, а нарочито грађанима који представљају угрожену категорију нашег становништва. Четрнаест станова обезбеђено је за збрињавање породица чије су куће срушене од последица клизишта на Мраморском брду. Ови станови финансирани су од стране Града са око 60 милиона динара без ПДВ-а. И на крају, 38 станова намењено је за стамбену подршку непрофитном куповином, што је финансирано средствима Града Ниша, средствима Градске стамбене агенције у износу од 165 милиона динара без ПДВ-а. Продаја се сада врши по цени од 634 евра по метру квадратном без ПДВ-а у динарској противвредности.

На конкурс је интересовање било јако велико. Ти станови су добили своје нове станаре и управо госпођа Михајловић и градоначелник Ниша

Дарко Булатовић уручили су кључеве новим станарима децембра 2017. године.

У том смислу ја бих позвала да се настави са овим програмима. Ови програми су јако потребни Граду Нишу и управо приликом вршења анализе свих пријављених кандидата за ове станове се и установила потреба Града Ниша за оваквим програмима.

Ево сада се очекује у Нишу изградња нових станова, и то 188 станова за припаднике снага безбедности на локацији Касарне „Стеван Синђелић“. Та локација се налази два до три километра од центра града и ту ће бити изграђени станови. Наравно, усвајањем овог предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности доста ћемо допринети да што пре почне градња оваквих станова у Нишу.

Из свега овога јасно се виде напори Владе у претходном периоду, али се види и нови крупан искорак ка трајном решавању стамбених проблема и стамбених потреба припадника снага безбедности. У том смислу, ја ћу заједно са својим колегама из СНС подржати предлоге овог министарства. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Даме и господо, Српска радикална странка се програмски определила још давних година да се по сваку цену настоји развијати домаћа привреда. Оно што је приоритет када је у питању развој домаће привреде, то је у сваком случају подизање грађевинске оперативе. Просто, смешно звучи када неки овде који су чланови Владе спочитавају СРС да није урадила на време када је у питању решавање стамбених проблема Министарства унутрашњих послова, Војске и БИА, да није добила довољан број гласова зато што није довољно популарна међу грађанима. Парадокс свега тога је што то говоре личности које ни на једне изборе нису изашли са својим именом и презименом. Још већи парадокс свега је што то говоре личности које су од 2000. године директно или индиректно утицале и учествовале у уништавању Министарства унутрашњих послова, Војске Србије и БИА. Ми смо сведоци да ти исти сад заговарају како треба подизати станове и решавати стамбене проблеме припадника Војске, Министарства унутрашњих послова и БИА. Просто човек не може да верује.

Али имајући у виду да је све промењиво, а поготово када је у питању човек и његов карактер, све ми то схватамо. Суштина свега овога је да у сваком случају треба наставити са стамбеном изградњом, са покретањем грађевинске оперативе, а при томе треба водити рачуна, господо, да сви инвеститори морају бити равноправни или приближно једнаки. Ви овде имате инвеститора који се појављује у виду државе, у виду предузећа која су под ингеренцијом државе или неких других форми институција које су у

сваком случају државне институције. Са друге стране имате инвеститоре који су препуштени на слободно тржиште.

Цена квадратног метра је веома значајна када је у питању стамбени простор, веома значајна зато што она мора бити сразмерна висини куповне моћи становништва. И ви овде показујете овим предлогом закона да може да се оствари та цена, али може да се оствари тако што ће локална самоуправа дати плацеве, дати земљиште, што ће држава ослободити будуће извођаче радова доста тих издвајања и што ће се те бенефиције одразити на цену квадратног метра.

Сада, ко иоле прати грађевинску оперативу зна да је извођење грађевинских радова до фазе, што би се рекло, кључ у руке максимално 400-450 евра у садашњим условима када је у питању слободно тржиште. Све остало, надоградњу цене чине трошкови земљишта, инфраструктуре, комунални доприноси и даље све што је познато.

Значи, ово је један од потеза који треба јасно да предочи да је Српска радикална странка у праву када је рекла у свом програму, а ја ћу вам га показати, господо, он је штампан у великом тиражу, за разлику од оних програма које до дана данашњег нисмо видели. То да ли су грађани гласали за СРС или нису, то је потпуно јасно, резултати говоре. Али грађани су гласали на овим изборима које ви спомињете као министарка за Александра Вучића. Нису се ни странке појавиле, нисте се ни ви као појединци појавили, јер да сте се појавили, ко би знао у Србији у којој сте више странци. Заспите са једним а устанете са другим лидером, то је вама сасвим нормално, од Лабуса наовамо, па погледајте како грађани могу да прате ваш развојни пут. Не може човек да вас похвата. И ви налазите за право себи да ви спочитавате колико је ко добио на изборима.

Уосталом, оно што је веома значајно, то је да је програмски СРС и раније заговарала подизање железница Србије. Ми смо сматрали, и даље смо убеђења да кредити који се добијају од европских банака, од Светске банке нису повољни, поготово у односу на оне кредите који се добијају од Руске Федерације и у последње време, сведоци смо, и од кинеске државе. И ми смо сматрали да пакет, кредитна линија коју можемо да обезбедимо у Руској Федерацији јесте везана за Јужни ток. Били смо дубоко убеђени да су то две инвестиције које не треба раздвајати не само због инвеститора, него због логике ствари да је за оперативно извођење радова у сваком случају оспособљена Руска Федерација, а уз помоћ радне снаге која је из Србије. И шта смо сведоци? Сведоци смо да од Јужног тока нема ништа. Не из разлога што то и даље није потребно и неопходно Србији, него из разлога што је тада ресорни министар била особа која је из петних жила запињала да нема руске инвестиције у Србији. Била је препознатљива по томе. Сада, под притиском нових идеја које су изнуђене из разлога што нема уласка у ЕУ, полако, на мала врата улазе руски инвеститори и улази кинески капитал, а ми овде

седимо и гледамо предлоге закона који у својим образложењима подразумевају – због уласка у ЕУ и због европских стандарда.

Људи, јесте се ви одвојили од Александра Вучића политички? Партијски нисте, јер добро вам дође ово што имате те функције захваљујући његовој популарности. Па он је пре неки дан саопштио да од Европе дефинитивно нема ништа, јер последња препрека која треба да се уклони је КиМ. Њему, здраворазумно резонујући, не пада на памет да преда Косово и Метохију, а ви гурате Србију у Европу. Да ли то индиректно показујете да сте ви за Европу, па нема везе што је цена одрицање од КиМ?

Друго, оно што је веома интересантно, а то је да је од 40.000 километара ауто-путева у Србији пет хиљада километара у тзв. првој категорији. Око 11.000 километара је у другој категорији. Сада се Предлогом закона предвиђа да о другој категорији на територији АП Војводине води рачуна Влада, односно надлежни секретаријат, тј. јавно предузеће за одржавање путева друге категорије у Војводини.

Просто човек не може да се отме утиску да, када се дотичној особи давало Министарство енергетике, тада су многи говорили – дали сте вуку да чува овце, а сада тај исти, у преносном смислу, даје кози да чува купус. Дајете Покрајинској влади да води рачуна о путевима друге категорије. Читава Србија већ зна напамет, врапци већ знају у Србији како се и колико краде када је у питању асфалтирање путева. Ви дајете некоме ко је доказани, потврђени лопов, криминалац да одржава путеве, да краде на дебљини слоја асфалта. Па и сами сте у тој категорији. Јесте ли критиковали господина Мркоњића да ништа раније није радио? Јесте ли износили оптужбе да су буквално он и Веља Илић људи који су стопирали развој ауто-путева? Шта смо доживели овде? Ви, као министар, као ресорно министарство, обећавали сте да ће бити изграђено 100 километара пруга, стотине и стотине километара аутопутева. Још нисте завршили Коридор 10. Када ћете? Не зна се кад ће, као Ђекна. Богами, и својим послом и поступцима припадате тој категорији, која је веома популарна, хумористичке емисије која се зове Ђекна ... када ће, не зна се. Да вас има на телевизији, присутни сте.

Ово што данас ми расправљамо, дубоко смо убеђени, ми српски радикали, да је исфорсирана расправа по хитном поступку. Пред саму реконструкцију Владе Србије ми расправљамо о законима које заступа Зорана Михајловић. Зар вам то мало не личи на оно – ми ћемо на њу повику, а она ће из ината остати у Влади?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала на вашој дискусији.

Ја нећу никога да поредим са животињама из поштовања према животињама, али испаде да сам ја толико јака да сам зауставила Јужни ток. Хајде да се бавимо мало чињеницама.

Када говорите прво о железници, треба да знате за услове кредита. Ако сте већ тако добро информисани, онда треба да знате да управо „Железнице Србије“... Оног тренутка када сам ја постала министар саобраћаја, самим тим задужена и за област железничког транспорта, руски кредит је био потпуно стао и нико га није ефикасно користио, дакле, 5% тог кредита је било искоришћено. Сада је тај кредит искоришћен у потпуности, уговори су потпуно постављени са руским железницама. То је иначе једна од најбољих светских компанија у овој области и ми са њима настављамо и даље од диспечерског центра који, између осталог, не припада том тзв. руском кредиту. То је та Зорана која, иначе, ради за те Американце грозне, али ево сад мало реализује руски кредит.

Друго, услови кредита, између осталог који су потписивани у времену пре него што је уопште Вучић ушао у Владу, јесу да је негде око 3,5% камата, на пример, у том руском кредиту. Каматна стопа у кинеским кредитима се креће између 2-2,5%. За брзу пругу Београд–Будимпешта је 2%. Тако смо се задужили 2%. Камата Европске инвестиционе банке, на пример, за Ниш–Димитровград, ово је велики пројекат од 260 милиона евра који смо закључили, од чега је кредит око 100 милиона евра, 60 милиона из буџета, а 70 милиона је грант, дакле ЕУ, тај кредит Европске инвестиционе банке је 2%. Дакле, Руска Федерација 3,5%, Кинези 2-2,5%, Европска инвестициона банка 2%. Само да се зна, то су подаци у овој години. Да не говоримо сада о неким претходним владама, од пре једно 10 година, које су узимале кредите који су били још виши.

Оно што је политика Владе Србије јесте да покушамо да за наше инфраструктурне пројекте добијемо најбоље могуће услове. Ми радимо и са кинеском „Ексим банком“. Радимо сада и преговарамо са турском „Ексим банком“, радимо са руским компанијама, дакле са руском државом. Исто тако, радимо и са међународним финансијским институцијама, ви сте ту у праву, од Светске банке до ИБРД-а. Дакле, то су услови везано за кредите.

Такође, када сте говорили око самог закона, драго ми је, без обзира на све околне шумове и коментаре, али суштинских замерки на предлог посебног закона о критеријумима за изградњу станова за припаднике снага безбедности нема. Драго ми је да се око тога слажемо. Дивно је што ви то имате у вашем програму, само ви ваш програм нисте реализовали, ми нас јесмо. Ми наш програм нисмо – кад кажем ми, СНС, дакле – штампали, нисмо имали паре за то. Драго ми је да сте ви то у огромном броју примерака одштампали, то је фантастично. Али не знам што је проблем што сам ја рекла да сте ви остварили 2,44% на изборима када је то чињеница. Нисам ништа слагала овде, само сам рекла онако како јесте. Али драго ми је да подржавате овај закон, зато што ово јесте добро. Није ово уопште питање политичких партија, ово је важно за све оне који су запослени у институцијама снага безбедности наше земље.

Да ли ће мене неко прозвати, када смо већ код тог личног, негде у Србији, да ли сам члан једне или друге странке, како кажете, мање је важно, али сам у Србији и по Србији сваки дан. Нема града у којем нисам била. То је много важније и нема пута за који не знам или железничке пруге на којој не радим. То је најважније. А шта ће ко да мисли о мени и шта ћете ви да говорите, то је заиста мање битно у односу на оно што ћу ја испоручити као резултат. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Па када већ расправљате о томе, о повољности појединих кредита, онда морате бити искрени до краја.

Датум и време када је узиман руски кредит је много пре него што је узиман кредит за обилазницу када је у питању Ниш. Тада су камате од 3% биле далеко најповољније камате када се узимао руски кредит. Сада су те камате, не захваљујући вашој мудрој политици него ситуацији уопште када су у питању камате, много повољније и не можете то да поредите.

Зашто није дошло или је дошло до реализације руског кредита најмање ви лично имате заслуге, зато што је тадашња Влада у којој сте ви директно или индиректно учествовали, један део тог кредита који је у висини од 800.000 долара, 200.000 долара искористила за репрограм дуга по одобрењу Руса, а онда је Руска Федерација чекала да се заврше пројекти. На бази тих пројеката могла се реализовати та инвестиција.

Ви сте се и те како замерили сада колеги Милутину Мркоњићу, за кога тврдите, како рекосте, да није ништа или готово ништа није урадио. Док се ви нисте појавили, ништа није урађено. Знате, ценим када је неком скроман, али када је превише скроман као ви, то већ треба да забрињава. Ви покривате широк дијапазон када су у питању министарства.

Што се тиче странака, све странке су код вас. Вама када испадну чланске карте странака, многи у Србији помисле да су олимпијске игре. Све чланске карте које постоје, када су у питању странке, ви поседујете, а када је у питању знање, само је Јосип Броз више покривао...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време. Захваљујем.

Реч има министар др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Само неколико ствари, ради истине.

Прво, ради истине, тзв. руски кредит је кредит за који није одговоран ни Александар Вучић, нити Влада од 2012. године у којој смо били. Просто, то је кредит који је наслеђен, као и многи кредити које је Влада наследила. Нажалост, многи који су узимани у периоду пре тога, десетак година, и од других међународних финансијских институција нису се реализовали.

Дакле, руски кредит је покренут и реализован захваљујући пре свега Влади од 2013, 2014. године. Скромно или не, али то су резултати Владе Александра Вучића, а сигурно и делом министарства које ја водим.

Када говорите о условима, ви сте ту у праву за кредите Европске инвестиционе банке, Светске банке и неких других, али нисте рецимо за руски кредит у праву, јер ми сада и даље разговарамо код диспечерског центра око новог кредита и услови који нам се нуде су исти они услови који су били пре доста година када је тај руски кредит узет, тзв. руски кредит, а то је било 3%. Само, ради истине, да се то зна.

Такође сте рекли како неки овде нису никад излазили на изборе под именом. Године 2014. сам била носилац листе СНС за Град Београд под пуним именом и презименом. Према томе, моје име је било прво уз, наравно, листу СНС и Александра Вучића. Такође сте потпуно у праву да седим овде где седим захваљујући његовој популарности. И немам проблем да то кажем; напротив, поносна сам. Све ове владе и резултати економски које смо ми постигли, то је нешто чиме можете само да се поносите и немам никакав проблем да то, колико год хоћете пута, кажем.

(Милорад Мирчић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега Мирчићу.

(Милорад Мирчић: Само да појасним. Није тачан податак.)

У следећем обраћању. Па знате и сами да морате да имате основ.

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, поштовани народни посланици, говорићу о Предлогу закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

По први пут системски се прилази решавању стамбеног питања припадника система безбедности, код којих је у односу на све запослене у државним органима, највећи број оних који деценијама нису успели да трајно реше стамбено питање.

С обзиром на значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају и на њихов значај за безбедност читаве државе, коначно је једна власт одлучила да се усклађеним програмом мера и активности ухвати у коштац са проблемом трајног решавања стамбеног питања припадника снага безбедности. Ниједна претходна власт није била заинтересована, а могу слободно рећи није била ни способна, да се на системски начин суочи са овим проблемом.

Пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности подразумева усклађен програм мера и активности у циљу системског стамбеног збрињавања припадника Министарства одбране, Војске Србије, Полиције, БИА и Управе за извршење кривичних санкција, као и лица раније припаднике снага безбедности који су право на пензију стекли у једном од ових државних органа које сам навео.

Реализацијом овог пројекта, само у првој фази, решило би се стамбено питање за 1.578 породица припадника снага безбедности, али би се

позитивно утицало на раст БДП-а у области грађевинарства, упошљавање домаће грађевинске индустрије и раст запослености.

Досада су се све гарнитуре досовске власти, од 5. октобра 2000. године до задњих дана своје владавине, потпуно игнорантски односиле према овом проблему, што је ишло до тога да зауставе већ започете пројекте изградње станова за припаднике Војске Србије и објекте у поодмаклој фази изградње. Сетимо се, примера ради, започетог и никада завршеног насеља на Ратарском имању у Краљеву.

Дакле, било је потребно да на власт дође СНС предвођена Александром Вучићем и да она са својим коалиционим партнерима коначно, озбиљно и систематски приђе решавању овог проблема од великог значаја за државу и националну безбедност.

Као што је тек Александар Вучић смогао снаге да се суочи са проблемом заосталог дуга војним пензионерима који је створила досовска власт 2008. године и омогући војним пензионерима да дођу до својих пензија, тако су и сада опет Александар Вучић и СНС са својим коалиционим партнерима кренули у системско решавање овог горућег проблема и да за неколико десетина хиљада чланова породица припадника система безбедности коначно обезбеде кров над главом.

Овим законом ће се решити највећи број нерешених стамбених потреба запослених у службама безбедности, али и пензионисаних припадника тих служби који деценијама нису успели да реше своје стамбено питање. Решење овог проблема представља јавни интерес Републике Србије.

С обзиром на то да је досада на различит начин уређивана могућност стамбеног обезбеђења за припаднике Војске и Министарства одбране на једној страни у односу на остале припаднике снага безбедности и пензионере тих државних органа, доношењем овог закона и реализацијом пројекта биће унифицирани услови и поступци за све њих.

Куповином стана под условима које прописује овај закон сматраће се да је трајно решена стамбена потреба припадника снага безбедности, а забраном отуђења овако купљеног стана и обавезом остајања у радном односу у наредних 10 година спречиће се злоупотребе.

Предлогом закона регулисано је ко има право на куповину стана под повољним условима, али и ко нема право, тј. ко испуњава, а ко не испуњава услове. По утврђивању испуњености услова у складу са овим законом утврђује се да ли потенцијални купац стана има обезбеђена средства за куповину стана, односно његова кредитна способност. Ту сада настаје потреба за доношењем подзаконских аката како би припадници снага безбедности стварно под једнаким условима могли трајно да реше своју стамбену потребу.

Сматрам, госпођо потпредседнице Владе, да озбиљно треба размотрити могућност и модалитете стамбеног збрињавања, између осталих, још једне специфичне групе припадника снага безбедности, а мислим, пре

свега, на оне припаднике који су у бившим републикама имали откупљене станове или су имали станове са стеченим станарским правом али су наредбама својих претпостављених 1991. и 1992. године због рата предислоцирани из бивших република СФРЈ у СРЈ, сада већ у Републику Србију.

Они су, дакле, због рата, по наређењу, напустили своја пребивалишта и своје станове, дошли на ове просторе и, ево, већ 26-27 година живе као тзв. војни бескућници у војним касарнама, другим војним објектима, депадансима, војним хотелима, заједничким просторијама итд., а нажалост неки од њих неће моћи да конкуришу за куповину стана по овом закону због неиспуњења услова из члана 5. ст. 1. и 2, тј. отежаног доказивања да испуњавају услове. О њима ћу детаљније говорити у расправи у појединостима када будем образлагао своје амандмане. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Дејан Николић. Није ту.

Реч има народни посланик Јасмина Каранац.

Изволите.

ЈАСМИНА КАРАНАЦ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко Михајловић, поштовани чланови кабинета министарке грађевине, саобраћаја, инфраструктуре, колегинице и колеге народни посланици, поштоване грађанке и грађани Републике Србије, будући да имам пар минута на располагању и да су моје колеге већ изнеле став Посланичке групе Социјалдемократске партије Србије о већини закона о којима ми данас овде расправљамо, осврнућу се на Предлог закона о безбедности саобраћаја.

Главни предуслови да бисмо побољшали безбедност у саобраћају и да би се смањиле бројке црне статистике на нашим путевима свакако су добри закони и њихова доследна примена, али и добри путеви. Ми смо недавно усвојили сет закона из области безбедности саобраћаја и за врло кратко време они дају прве позитивне ефекте. Само од увођења мерења средње брзине на ауто-путу, број саобраћајних несрећа у Србији смањено је за 25%. Од ступања на снагу новог закона број погинулих смањен је за 48%. То су званични и охрабрујући подаци, али наравно не можемо бити задовољни све док имамо иједног погинулог на српским путевима.

Други фактор који утиче на безбедност, као што сам већ рекла, јесте квалитет путева. Изградњом Коридора 10 и Коридора 11, чије су бројне деонице већ пуштене у саобраћај, Србија се сврстава у ред земаља са најсавременијом путном инфраструктуром. На тај начин су створени услови да се донесе закон који прописује повећање максималне дозвољене брзине на ауто-путу са 120 на 130 километара на сат. Ваљда је, сложићете се, и циљ изградње нове инфраструктуре да се возимо брже и безбедније. Ако узмемо у обзир чињенице које сам већ навела, али и то да је у већини земаља у

окружењу, као и у већини земаља ЕУ, максимална дозвољена брзина 130 километара на час, онда је сасвим оправдано да и Србија донесе овакав закон.

Ово се, наравно, није десило преко ноћи и само зато што су то правила ЕУ. Наиме, пре десет година за то нису ни постојали објективни услови. Тада нисмо имали овакве путеве, а у међувремену, сведоци смо, у Србији се возе много бољи аутомобили, а оне у транзиту да и не спомињемо. Ово је стратешка мера јер се повећањем брзине повећава и проточност туриста у транзиту што смањује могућност загушења на нашим путевима, поготово у време празника и у време годишњих одмора.

Навешћу пример да се на Коридору 10 број аутомобила у односу на пре две године повећао за 17 милиона. Повећањем брзине од 10 километара на час време од Хоргоша до Прешева скраћује се за 22 минута. Али ипак, када све околности узмемо у обзир, безбедност мора бити на првом месту. Стога је и предвиђено да остану ограничења тамо где су прописи брзине 100 километара на час.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, колегинице. Време ваше посланичке групе је потрошено.

ЈАСМИНА КАРАНАЦ: Да ли могу још само једну реченицу?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно.

ЈАСМИНА КАРАНАЦ: Само да се осврнем и на Предлог о безбедности саобраћаја, који прописује много строже казне за насилничку вожњу. Подржавам ову меру и сматрам да нема довољно строге казне ако су у питању људски животи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић. Није ту.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

Колега Филиповићу, изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена госпођо Михајловић са сарадницима, даме и господо народни посланици, ево, још један дан имамо важан сет закона на дневном реду. Рекао бих да вероватно овај пренос гледају са посебном пажњом и интересовањем наравно сви грађани наше државе, али посебно припадници безбедносних снага Републике Србије, јер ми данас у расправи и у дану за гласање доносимо одлуку да ли ћемо, а ми ћемо као СНС, свакако и њени посланици, подржати све законске предлоге које сте ви нама овде данас изнели.

Нарочито хоћу да се осврнем на решавање проблема стамбеног питања припадника безбедносних снага у Србији. Чуо сам од једног припадника опозиције, који данас није ту... А ја их не видим много, изгледа их и не интересује решавање стамбених проблема који се односе на наше припаднике служби безбедности. Они су и показали колико их, заправо, занима решавајући своја стамбена питања па се, ево, видели смо у насловима неких дневних новина говори и о томе одакле једном од бивших саветника

покојног премијера вила од пет милиона евра. Тако данас не решавају своје стамбене проблеме припадници актуелне власти.

Припадници актуелне власти и СНС решавају стамбене проблеме које имају наши припадници безбедносних служби, и то решавамо тако што се држимо обећања датог и њима и грађанима Србије да ћемо по субвенционисаним ценама изградити те станове и да ће они имати прилику, имати шансу да реше оно што деценијама уназад нису успевали да реше и у чему држава није имала вољу да им помогне. Овој Влади, наравно, свака част на томе што је одржала обећање и што ће наши припадници служби безбедности имати прилику да реше велики проблем, можда онај круцијални животни проблем.

Такође, срамота је што нико пре нас, нико пре СНС, Александра Вучића и вас као министра у Влади Републике Србије није урадио тако важну ствар, није се одважио на то да види у којим градовима, под којим условима, на који начин, колико има оних који нису решили свој стамбени проблем. Решавали су само стамбене проблеме припадника својих странака, својих функционера, својих тајкуна. То СНС не ради, ту је та разлика између нас. Данас посланици СНС овде седе не да бране само Зорану Михајловић као министра коју сви овде нападају, већ да бране оне законе, оне предлоге који ће побољшати услове живота грађана у Србији, припадника наших безбедносних служби. То је кључ наше политике. Интерес за нас, главни интерес јесте оно како живе наши грађани, како живе припадници безбедносних служби и њихово задовољство.

Ту смо да решавамо проблеме грађана и државе, а не наше личне проблеме и зато су грађани Републике Србије на претходним изборима и неколико претходних изборних циклуса оценили заиста на прави начин и СНС и на председничким изборима председника Александра Вучића. Зато су неки добили 1%, 2%, па се утркују ко је ту јачи око 1% и 2%. Неки су увидели да и не вреди да учествују у политичком животу Србије, па су се ограничили на политички живот својих политичких странака, па тако показују да их данас и не занима уопште шта се говори у Парламенту Републике Србије где зарађују плату, где добијају плату, пардон, не зарађују, јер да зарађују, седели би овде и радили за грађане Србије. Они се данас баве својим унутарстраначким изборима и ја верујем да су и ту у великом проблему.

Показали смо да нам је Србија изнад свега, изнад сваког појединца. И ви сте то као министар показали. Изнели сте конкретне резултате, стотине километара обновљене железничке пруге, брзе пруге које градимо. Показали сте и то, што се мени посебно допало, направили сте једну лепу компарацију где сте рекли колике су каматне стопе кредита по којима се ми, како они кажу, задужујемо – 2%, 1%, 3%. А сећате се по којим су се каматним стопама задуживали припадници Демократске странке, тог бившег пропалог и распалог режима, по каматама од 8%, 9% и 10%, где су грађани Србије дошли

малтене пред банкрот и да смо морали да на један изузетно тежак начин приступимо решавању тих великих проблема које су нам оставили.

Наравно, нико није рекао то из СНС, а сигурно ни председник Србије Александар Вучић, да Србија не жели да буде део ЕУ. Више пута је председник СНС и председник Србије рекао да Србија жели да буде члан ЕУ, да то јесте стратешки циљ и интерес Србије, интерес њених грађана, да живе по стандардима који важе и који су, да кажем, општеприхваћени у Европи, у цивилизованом и нормалном свету. Постоје, наравно, оне границе преко којих Србија неће ићи да би негде била. Али, ако неко сматра да не треба да будемо део ЕУ, онда мора да зна и која је цена за то. Морамо да будемо свесни тога да 70% наше трговинске размене јесте са земљама ЕУ, да су радна места, углавном, у 80% случајева, она која отварају компаније из ЕУ, Немачка, Аустрија, да су инвестиције које имамо углавном из Немачке и из Аустрије, да преко 48.000 наших радника ради у фабрикама које су отворене из Немачке. То је реалност данас у Србији. Ми морамо ту реалност да прихватимо, да видимо која је цена за то, ако кажемо да нећемо да будемо део ЕУ, да видимо да ли можемо да живимо на такав начин.

Мислим да Србија има своје стратешко усмерење, да има своју политику, што је можда и најважније данас истаћи, Србија има своју политику, има независног председника Републике Србије, независног, кажем, јер на њега нико не може да врши притиске, не може да га уцењује, не може да прети. Српска напредна странка и ова Влада и председник Србије, будите сасвим сигурни, грађани Србије, неће никада подлећи никаквим уценама и притисцима, одакле год они долазили. Са које год стране света да долазе притисци, те притиске ће ова држава одбацити, али водећи рачуна притом о стратешким интересима и о будућности грађана Србије. Ми немамо то право да угасимо светло у Србији данас. Ми смо ту да градимо путеве, да упалимо светло у земљи, да убрзавамо пруге. Сетите се железнице. Они ће да причају о железницама. Па железница је била, возови су се кретали, ево, ја сам ишао, даћу пример, пре неких осам година до Новог Сада возом, путовао сам шест сати до Новог Сада. Хајде да будемо озбиљни. Седите данас у воз да видите како данас возови изгледају, а како су изгледали некада, како изгледају данас пруге, а како су изгледале некада.

Да ли је савршено? Далеко од тога да је савршено. Да ли су наше пруге модерне као у Западној Европи? Далеко од тога да су као у Западној Европи. Али нису више ни у 18. веку, као што су нам оставили припадници бившег режима. Ми се данас не плашимо промена у Србији као што су се они плашили. Они су се плашили промена само због тога што су те промене њих довеле у ситуацију да више никада не буду на власти у Републици Србији. То је код њих страх.

Такође хоћу да истакнем за крај свог излагања, ја као посланик СНС-а сам поносан на све што радите и ви као министар у Влади Републике Србије, без обзира на све критике које долазе. Знате шта? У Србији критикују

увек човека који ради. Да не радите ништа, вероватно вас нико не би критиковао. Пошто радите, онда вас критикују. Е, они који вас критикују нека изнесу шта су то они урадили за Србију, да ли су један метар пута урадили у Србији; не километар, један метар пута. Да ли су једну фабрику отворили? Они су на стотине фабрика и стотине хиљада радних места у Србији затворили. Они су хтели да затворе будућност деце у Србији. Ми као СНС предвођени Александром Вучићем и Владом Републике Србије обезбеђујемо будућност за грађане Србије и у том смислу смо сви, као посланици СНС, чврсто уз политику председника Александра Вучића, немојте за то да бринете. У том погледу, наравно, апсолутно подржавамо све што радите и ви као министар и Влада Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Новица Тончев.

Изволите, колега.

НОВИЦА ТОНЧЕВ: Поштовани председавајући, поштована министарко, поштовани чланови Владе Републике Србије, поштоване колеге посланици, ову прилику ћу искористити да се кратко и начелно осврнем на Предлог закона који регулише посебне услове изградње станова за припаднике снага безбедности.

Као човек који се целог живота бави грађевинарством морам да поздравим ову иницијативу Владе за трајно решавање стамбеног питања за раднике снага безбедности у Србији, зато што не смемо, као Влада и као држава, да дозволимо да људи који су свој живот ставили у функцију заштите безбедности државе и грађана буду подстанари, буду социјални случајеви или као бескућници сачекају пензију.

Међутим, као посланик и као социјалиста по убеђењу и политичком опредељењу морам да кажем овом приликом да ми је криво што овај лекс специјалист није обухватио и запослене у здравству, просвети, као и запослене у локалној самоуправи, ово посебно наглашавам – локалној самоуправи и јавној управи, јер знате, поштована министарко, да су ту најмање плате код нас у Србији, јер и та категорија грађана вредно ради по 40 година али за то време не може да дође до квадрата над главом. Чини ми се да ми овим предлогом закона правимо и неки облик дискриминације између професија државних службеника који се сусрећу са истим проблемом. Једни ће моћи за 500 евра да купе квадрат, а други неће, а сви су они нама комшије и суграђани.

Такође, како је законодавац предвидео, одлуку о избору локације доноси Влада на предлог комисије и вероватно уз договоре са локалном самоуправом. Међутим, имам утисак да ће се, ако се на овакав начин изврши одабир локације, као насеље или као појединачни објекат, формирати гето и сматрам да је много прихватљивије да у одабраним локацијама и зградама буду и други, као што су лекари, професори, инжењери, пољопривредници, радници, а такође и радници приватних предузећа. Зато верујем и

предлажем, госпођо министарка, да делите моје мишљење, да ћете сигурно изаћи са предлогом како ови грађани да реше стамбено питање на исти начин као и припадници снага безбедности.

Као грађевински инжењер могу да кажем да је ово истовремено сложен пројекат, али и једноставан, у зависности од тога како се посматра и колико се озбиљно буде реализовао. У сваком случају, део посла ће обавити Република, а део посла локалне самоуправе, што значи да ће и локални буџети имати одређене издатке или смањене приходе по овом основу. Зато би ту требало изаћи са прецизном рачуницом, а верујем да такву калкулацију имате.

За разлику од оног Дулићевог закона који је исто овако био лекс специјалис, овде не би смело да буде грешака и пропуста, не би смело да буде кашњења и пробијања рокова у извођењу радова, а што је најважније мора да постоји озбиљан надзор. Не бих овом приликом хтео да подсећам да је у Дулићевом пројекту надзор затајио па смо после добили аферу у грађевинском материјалу и аферу познатију као „смрдљиве зграде“.

Овде је у члану 14. став 2. Предлога закона је предвиђено да одлуку о избору грађевинског материјала доноси комисија на предлог министра грађевине. Сматрам да је требало да буде обрнуто, да одлуку доноси министар, а на предлог стручне комисије, јер овако испада да министарка која је по струци економиста предлаже врсту и квалитет грађевинског материјала и опреме инсталација који се уграђују у стамбену зграду, и зато верујем да ће се Влада као инвеститор потрудити да обезбеди надзор и комисију која ће овај задатак озбиљно схватити.

Што се тиче избора локација, предвидели сте да избор врши комисија Владе, па у том случају молим да никако не заборавите мале општине и да одређени број стамбених јединица буде изграђен за припаднике безбедности, Полиције и Војске и у малим општинама, да нам се не деси, као што видим овде предлог да ће једна од првих стамбених јединица бити изграђена у Врању, да припадници јединице из Босилеграда, Сурдулице, Владичиног Хана, Прешева, Трговишта, морају да конкуришу за стамбене јединице у Врању или Црној Трави, Власотинцу, Лесковцу и да не набрајам даље. Значи, морамо да предвидимо да се овакве стамбене јединице раде и у малим општинама.

Када је реч о цени од 500 евра по квадрату, ту ће бити доста примедби из грађевинског сектора јер ће то свакако да утиче негативно на стамбене објекте у изградњи. Међутим, ово би требало да буде једнократна интервенција државе и сви ми који долазимо из грађевинског сектора то морамо да прихватимо као део социјалне политике Владе Србије. Зато мислим да је важно да Влада што пре изађе са прецизним списком локација и површином стамбених јединица које ће се градити како би грађевинска индустрија Србије могла на време да ревидира своје планове за наредни период, јер грађевинари не могу по тржишним условима да направе и продају

квадрат за 500 евра и морамо сада да мислимо на више десетина хиљада породица које живе од свог рада.

Зато је овде моја улога тешка, јер говорим као социјалиста који подржава ову политичку идеју, али и као представник грађевинске струке, па зато у исто време морам да правим баланс између социјалних потреба друштва и очувања тржишне утакмице у грађевинској индустрији. Примера ради, ако ме ослободите плаћања доприноса за грађевинско земљиште, за изградњу инфраструктуре, за заузеће тротоара, ако неко други плати изградњу заједничких просторија, подрума, гаража, тавана, лифтова и осталих заједничких система у згради и ја лично ћу у сред Врачара направити стан за 500 евра по квадрату.

Што се тиче осталих навода у Предлогу закона који се односе на структуру и квалитет станова, мислим да је непотребно јер имамо јасне постојеће законе, правилнике и нормативе, те сматрам да за станове који се планирају за припаднике снага безбедности не би требало да буде нижи од постојећих стандарда, али ни виши, јер сви грађани субвенционишу њихову изградњу. Понављам, подржавам иницијативу али сам против лекс специјалиса и сматрам да би у оквиру постојеће стамбене изградње могао да се нађе модус да стан, само стан кошта 500 евра, а да се све остало надокнади.

Хоћу још да искористим прилику и да предложим да услови тендера за изградњу зграда буду реални и прихватљиви за домаће фирме у погледу референци, да нам се не деси као што градимо ауто-путеве и ту су нам фирме из Грчке, Босне и Херцеговине, из Бугарске, а ниједна наша фирма није могла да учествује у реконструкцији тих путева. Ево, ја сам учествовао на тендеру за Клинички центар Ниш. У то време ни „Енергопројект“ као највећа наша компанија није могла да испуни услове за КЦ Ниш. Међутим, ако хоћемо да очувамо нашу грађевинску индустрију морамо да припремимо критеријуме за тендере да одговарају нашој грађевинској индустрији.

Хоћу исто да вас подсетим да посебно обратите пажњу на међународне тендере. Често нам се дешава да онај ко даје паре тражи да стране фирме раде посао, јер брига стране банке што наше фирме одлазе у стечај. Овај пројекат масовне станоградње треба да буде у функцији подизања свих капацитета наших грађевинаца, да нам се не деси да нам најбољи мајстори одлазе трбухом за крухом у Русију, Немачку, Француску, већ да поносно раде за своју државу и да зараде плату. Ако ми ограничимо цену квадрата до 500 евра, самим тим ограничавамо плате грађевинара.

Даћу вам неколико примера. Пример, из искуства, не требају нам ту грађевинске норме, за један квадрат малтерисања треба нам један сат зидара. За један кубик обичног зидања, да разумеју људи који се не баве грађевинарством, треба нам једна зидарска дневница. Ако ми сада са ценом од 500 евра по квадрату урачунамо калкулацију од три евра сат и толико су, три-четири евра сатнице грађевинара у Србији, а ако тај исти добар

грађевинац оде у иностранство и ради за 20-30 евра, остаћемо без радне снаге у грађевинарству.

Такође, могу да вам кажем да имамо податак да је прошле године у Београду уписан у школе само један зидар. У Црној Трави десетак, а Црна Трава је била познато место одакле су изашли сви најбољи грађевинци, не у Србији него у Европи. Због тога вас молим да као ресорни министар обратите пажњу на школовање кадрова у грађевинарству, јер ћемо остати без водоинсталатера, зидара, молера. Људи за оволико пара сигурно неће да раде код нас, а ми ако ограничимо цену стана сигурно не можемо као грађевинске фирме да повећамо цену сатнице.

Али и поред тога ово је велика шанса да се комплетна домаћа грађевинска оператива подигне на ноге, али услов је још један – да држава која је инвеститор ниједан дан не касни са плаћањем, а да извођачи и подизвођачи не морају том приликом да се задужују код пословних банака да би исплатили плате и доприносе.

На крају, што се тиче критеријума по којима будући купци могу да постану власници ових станова, сматрам да је важно да се такви критеријуми што пре утврде и да правила буду иста и поштена за све како би људи већ сада знали да ли и под којим условима могу да реше стамбено питање и да могу да планирају своју породицу. Сигурно је да су потребе веће од тренутне понуде и реалних могућности државе и зато Влада и Министарство морају да имају спреман одговор и за овај проблем.

Влади и Министарству грађевине желим пуно успеха у овом великом подухвату. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Поштовани посланиче, хвала на вашим коментарима, хвала на лепим жељама.

На крају неколико одговора. Прво, ништа не може да се ради без тендера, без јавног позива, према томе сви су добродошли да се јаве на јавни позив, односно тендер у изградњи ових стамбених објеката. Они су типски у складу са свим европским стандардима, нема лошијег квалитета, односе се од енергетску ефикасност па надаље за све друге услове. Не знам одакле уопште та идеја, јер сте једног тренутка поменули реч нижи стандард и нема нижих стандарда. Ово нису зграде нити станови који ће бити лошијег квалитета, биће европског квалитета као и сви други станови који се раде.

Време изградње једне зграде је око 12 месеци. Дакле, били смо реални. Управљач овог пројекта јесте Грађевинска дирекција Србије. Далеко од тога да сам ја та која ће бирати материјал, то раде стручни људи, али официјелно сам ја та која ће то потписати. Већ је предложена и усвојена листа материјала и опреме. То су материјал и опрема домаће производње и мислим да је то важно.

Једног тренутка сте на почетку ваше дискусије поменули питање, односно констатовали да би то могла да буде дискриминација. То није дискриминација, јер је прво Уставом дозвољено да у истој категорији, под једнаким условима, обезбедимо тој једној категорији могућност да реши неко своје питање. Овог пута то је стамбено питање. Према томе, да ли ћемо то радити даље и шире за неке друге категорије, то је нешто што ћемо да видимо када овај пројекат почне да се реализује.

Мислим да је први корак реализације овог пројекта управо доношење, односно усвајање овог предлога закона од стране посланика, јер је то највиши Дом, а након тога, како ствари буду ишле даље, као што сам рекла и јуче, не затварамо врата, врло је могуће да ћемо овај модел применити на друге категорије.

Такође сте поменули припаднике, рецимо, снага безбедности мислећи да се налазе само на државном нивоу. Полиција се налази на локалном нивоу. Оно што ће бити предности за саме општине и јединице локалних самоуправа, поред тога што ће сасвим сигурно запослити неку своју локалну оперативу и сва та предузећа која ће заиста моћи да раде и на локалном нивоу, јединице локалне самоуправе, дакле општине ће имати сигурно могућност да остваре приход пореза од тих станова који се буду направили.

Дакле, ово није само пројекат решавања проблема стамбених, ово је пројекат који омогућава оно што сте ви на самом почетку и рекли и изразили бригу, а то је раст грађевинарства и развој грађевинске оперативе. Такође сте поменули још једну ствар, да наше компаније не могу да раде на коридорима. Морам да вам кажем, не праве се тендери, јер рецимо за Коридор 10 све компаније које су изабране, изабране су на основу јавног позива, односно тендера. Не праве се тендери за компаније, него се тендери праве да бисмо имали квалитетне путеве по највишим стандардима.

Ви то одлично знате, не треба о томе да вам говорим, али је чињеница, рећи ћу вам један податак, све те путеве наравно као подизвођачи углавном раде наше компаније, али када су се наше компаније јавиле за једну деоницу, а то је конкретно била Српска кућа – Левосоје, дакле, ми смо из буџета, претходно смо раскинули уговор са страном компанијом која није извршавала свој уговор у року, из буџета смо определили новац и расписали јавни позив, тендер и позвали домаће компаније да се удруже, јер када сте удружени онда готово сигурно можете да добијете посао на тендерима. Један конзорцијум је тај посао добио, почев од тога што је цена била заиста превише ниска, па се то после показало, што представља генерално и проблем уопште у Закону о јавним набавкама, јер је цена била опредељујућа.

Са друге стране, компаније у конзорцијуму нису могле у оном року који је био предвиђен, који су саме предложиле, у тој динамици да заврше своје посао. Значи, ми сами још увек имамо пуно проблема у нашим грађевинским компанијама и морамо да заједнички нађемо начин како ћемо то решавати. Не тако што ћемо им додељивати послове, јер им не чинимо

добру услугу тиме, него тако што ћемо их ојачати да буду финансијски, а финансијски ће бити јачи онда када буду имали добру опрему, квалитетне раднике и ту долазимо до тог највећег проблема у нашој земљи који се не тиче само грађевинарства, а то су људи који ће радити тај посао.

Ми данас, нажалост, малтене, да тако кажем, армираче или раднике на Коридору 10 јер ми немамо радне снаге да те послове извуку. То је наш системски, стратешки проблем и видећемо како ћемо у наредном периоду те ствари решавати. Толико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега Тончев.

Реч има народни посланик Весна Ивковић. Још два минута је преостало од посланичке групе.

ВЕСНА ИВКОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштована министарко са сарадницима, поштоване колеге посланици, говорићу кратко о Предлогу закона о посебним условима за реализовање пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

Реализација овог пројекта представља опште интересе од значаја за јачање система националне безбедности Републике Србије и биће реализована у фазама.

Припадници снага безбедности као и пензионери који су раније припадали истим, оствариваће право на куповину стана под повољним условима уз испуњење услова прописаних овим законом и актима које доноси министар.

Имајући у виду значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају, као и њихов значај за безбедност читаве државе, а исто тако да и највећи број међу истима деценијама није успео да трајно реши стамбено питање, одлучено је да се овај проблем системски реши.

Наиме, неопходност за доношење посебног закона огледа се у томе да се реализацијом пројекта почиње истовремено на више различитих локација, у више градова, што захтева системско решавање свих питања и превазилажење проблема који се могу јавити у самој реализацији.

Напоменућу да је значај решавања стамбених потреба припадника снага безбедности велики и зато овај закон има за циљ успешну и ефикасну реализацију самог пројекта.

Значајно је и то што са аспекта уставности доношење овог закона који је по својој правној природи лекс специјалис у односу на друге законе није одступио од основног уставног начела о заштити, која је прописана чланом 58. Уставом Републике Србије.

Битно је напоменути да ће се реализацијом пројекта утицати на раст БДП-а у области грађевинарства, упошљавање домаће грађевинске индустрије и раст броја запослених.

Битна ставка у закону је и обавезно учешће домаћих привредних субјеката, раст ПДВ-а, порез прихода од пореза на имовину, скраћење, умањење административних поступака.

И да закључим, сви припадници снага безбедности имаће прилику да под једнаким и повољним условима реше своје стамбено питање уз испуњење услова прописаних овим законом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Нада Костић. Није ту.

Реч има народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима из Министарства, пре свега да вам се захвалим на томе што сте довели оволико сарадника. То само значи да поштујете овај високи дом и нас посланике. Хвала на томе. Наравно да ћете увек, бар од нас са ове стране, добити елементарне услове за рад, а то је вода. Хвала.

Имамо данас сет закона. Ја ћу говорити само о једном, а то је Предлог закона, мислим да је врло важан, о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Зашто? Зато што имамо 30.000 људи у безбедносним службама без станова. Ово је деценијски проблем и, ево, напokon, први пут, откако је СНС дошла на власт, направила је пројекат и коначно гради станове за службе безбедности.

Ја се не бих сложила са излагањем једног од колеге који је рекао да треба да изједначимо ову категорију безбедњака, људи који раде у службама безбедности, са људима који раде у локалној самоуправи. По мени, то је недопустиво. Ја сам радила и у локалној самоуправи и, ево, сада сам у министарству, нисам у БИА, полицији и осталом, али треба схватити да су то људи који чувају наш сан. Ми ове станове градимо јер људи треба да имају елементарне услове за живот. Ми њима то не поклањамо, него дајемо по пристојним ценама, јер је инвеститор Република Србија, напokon. И тако се ради. Једно је општина, друго су службе безбедности.

Наравно, под тим подразумевам Министарство одбране, Војску Републике Србије, затим БИА. Ту такође спадају војни пензионери свих тих структура, као и Министарство правде и то део за кривичне санкције. Врло је важно да им направимо те станове. Ја се радујем што ће изградња кренути већ почетком септембра, јер ти људи то заслужују.

Оно што треба рећи јесте да се тај пројекат ради по фазама, да прва фаза почиње у септембру, можда и раније, да пројекат комплетан, документацију, ради Влада Републике Србије, а да те неке урбанистичке процедуре ради локална самоуправа.

Значи, људи треба да знају да ће бити ослобођени свих такси и пореза. Зато је та цена. Без документације коју ради Република и без урбанистичких планова које ради локална самоуправа, цена по квадрату ће бити 500 евра са

ПДВ-ом. То је врло пристојна цена. много различита, додуше, од Ђиласових станова, који су били врло повољни, од 1.200 евра па плус ПДВ, што би било негде 1.350 евра. Значи, упола. Неко ко сада ради у безбедносним службама може да купи два стана за тај његов један.

Да се вратимо ми на категоризацију станова. Категоризација је следећа: биће од гарсоњера, које износе 32 квадрата, па до четворособних станова од 92 квадрата, па ће моћи свако да купи стан који му одговара.

Зашто је добар овај закон? Пре свега зато што решавамо деценијски проблем немања станова, под један. Под два, расте ПДВ, расте БДП, смањујемо брзину тих административних процедура и, на крају, пунимо буџет Републике Србије. Како? Тако што ће људи да купе те станове и да плаћају порезе. Значи, само бољитак од закона. Је л' тако, колега? Тако је.

Шта још треба нагласити? Да се прва фаза гради већ у Београду и Новом Саду, по 400 станова. Такође, гради се у Крагујевцу и Краљеву по 200 станова, у Нишу 188 и у Врању 190 станова. Укупно 1.578 станова, чија је вредност отприлике 65 милиона евра. Браво, тако ради одговорна Влада.

Сигурна сам да ће све моје колеге подржати предлог овог закона и још бих рекла оно што је врло важно, запослићемо грађевинску индустрију, маса људи ће радити. И не само то, него све што се тиче грађевине биће уполнено, радиће привреда комплетна, а оно што је најважније, дижемо и тај социјални моменат. Ми смо социјално одговорна Влада. Пре свега мислим на вас, а и ми посланици се врло радујемо овом закону.

Неко је говорио о малверзацијама. Нема малверзација, јер ће управо да контролу, надзор, врши Министарство грађевине.

Хвала вам на пажњи. Има доста говорника иза мене. Ја ћу са великом радошћу подржати овај предлог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Народни посланик Мирослав Алексић. Није ту.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите, колега Вујадиновићу.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштоване колеге, уважени чланови Владе, уважени грађани Србије који ово гледате, ево, отприлике, имали смо ситуацију да у последња два дана присуствујемо и уверимо се како то изгледа када покушавате нешто да критикујете а немате суштински никакве аргументе за тако нешто.

Прво сте чули, када вам кажу зашто нисте нешто урадили па вас онда критикују зашто то досада нисте урадили, онда када то нешто урадите, кажу вам – па, зашто журите? То вам, у ствари, говори да се не ради о некој конструктивној расправи, која би требало да буде уприличена у овом уваженом дому, већ о чистој злој намери и увредама које следе из тога. Сада, те увреде на рачун председника државе и његове породице, вас као чланова Владе, некако су им постале свакодневица, а почели су и са увредама према

народу Србије. Чули смо јуче и да ћемо им делити паштете од тог новца на штандовима и бог зна шта све још.

Међутим, хајде да се вратимо некој озбиљнијој ствари – грађани су то већ имали прилику да оцене на изборима и гледају сваки дан, имаће прилику опет неки пут да кажу о томе шта мисле – нешто конкретно.

Што се тиче овог предлога закона који се односи на изградњу станова за безбедњаке, ја бих издвојио нека три позитивна ефекта. Када су у питању позитивни ефекти са становишта социјалне заштите, односно целокупне социјалне ситуације, решити стамбено питање сваког човека, као једно од основних животних питања, а камоли када је у питању двадесетак хиљада људи, јесте заиста велика ствар са становишта социјалне заштите.

Други битан ефекат је позитивни утицај на стање опште безбедности у држави, јер само збринут и обезбеђен са становишта основних животних потреба припадника снага безбедности се може активно посветити свом послу, што аутоматски утиче на укупну безбедност наше државе.

Трећи део је покретање грађевинске индустрије. Грађевинска индустрија за собом вуче и многе друге привредне гране и све оно што ће позитивно произаћи из тога у смислу повећања броја градилишта, повећања броја запослених итд.

Онај четврти је морални, који се тиче, пре свега, свих нас који овде седимо. Наиме, у дану избора Владе ми смо вам на основу експозеа или, народски речено, обећања, дали поверење да водите оперативно ову државу и нисмо се преварили. Обећали сте ову ствар и као наш председник државе, досадашњи премијер, и садашња премијерка и ви као министри и, ево, сведоци смо да то није само празно обећање, да су то чињенице и да ову ствар крећемо активно.

Још један закон на који бих се осврнуо јесте овај закон о поступку уписа у катастар. Лично сам мишљења, мало је било, није много било, да кажем, расправе о томе, али мислим да овај закон чак утиче на највише и на најшире слојеве становништва.

Како је то досада било решено? Разлика је веома велика. Наиме, када купите неку некретнину, овером уговора код нотара ви не стичете право својине. Право својине се стиче уписом у катастар непокретности. Е управо су ту почињали и почињу многи проблеми. Грађани, да ли због незнања, да ли због лошег здравственог стања, јер то захтева одлазак на одређене шалтере, да ли просто због неажурности, често тај уговор који оверавају приликом куповине некретнине нису спроводили у катастру. Проблеми се јављају касније. После неколико година, када хоћете да продате ту некретнину, када хоћете да узмете дозволу за адаптацију те некретнине, када хоћете да учествујете са том некретнином на неком конкурс, када хоћете да узмете кредит, било шта, установите да ви у ствари нисте стварни власник, тј. немате право својине јер никада то нисте уписали у катастру. Е, тада су почињали проблеми.

Још да кажем један гори пример. Био сам сведок овога када су у питању избеглице и конкурс за адаптацију њихових објеката. Многи људи то нису уписали у катастар и после су имали проблеме, нису могли да учествују на конкурсима. Али још горе од свега тога, дешавала се ситуација да се претходни власник стана у међувремену задужи. Он остаје као носилац права својине у катастру и онда се после пар година појави судски извршитељ који од купца узима тај стан. Купац, наравно, постаје ни крив, ни дужан, жртва целе ситуације. Ово су ствари о којима сам доста разговарао и са грађанима и са нотарима и адвокатима у Суботици, одакле долазим. Сад ће нотари у року од 24 часа бити у обавези да пријаве то и тиме ћемо заштитити право својине сваког човека на много вишем нивоу.

И када су у питању ови станови који су у изградњи, више неће моћи да буду продати два пута, јер ће постојати предбележба или, како сте је назвали, те купопродаје, и биће заштићен и купац и грађани Србије од свега тога.

Ту долазимо до кључне тачке. Поштована министарко, уважени чланови Владе, док год доносите пред нас и док предлагете такве законске норме које ће да штите грађане Србије и на било који начин олакшавају њихов свакодневни живот, дотле ћете имати подршку нас посланика СНС, а ми опет, заједно са нашим председником, подршку грађана Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина радити и после 18.00 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Овде се чуло доста тога и јуче и данас и наравно да када имамо тако једну хрпу закона, ја сам пропустио сад да донесем овај материјал, то је опет солидна хиљада и кусур страница, то није лако брзо проћи и наравно да у тој шуми има врло солидних решења, професионалних решења, онаквих како држава мора некако да функционише. Постоје службе које су задужене да обезбеде то функционисање државе и далеко од тога да мислим да је све што долази из Владе аутоматски лоше и све што се предлаже са ове стране да је аутоматски добро. То можемо тако да кажемо некад у жару борбе, политичке, полемичке. Знамо да тако није, чак знају то и грађани, без обзира на то што им се некада свиђа када неко са једне или друге стране каже – ви ништа не знате, немате појма и ништа то не ваља. Дакле, далеко од тога да ту нема добрих решења, катастар, већ помињан, и разне друге ствари.

Међутим, два, како бих рекао, најинтригантнија закона јесу овај први и условно речено последњи, о којем ћемо тек расправљати. Овај први, који се тиче изградње станова за припаднике снага безбедности, и овај последњи, о овој комисији за утврђивање последица бомбардовања осиромашеним уранијумом, то су и медијски, наравно, најатрактивније ствари. Није случајно што је то стављено на почетак и на крај, јер на неки начин и један и други закон, односно и једна и друга иницијатива дају могућност да се онда власт представи у најбољем светлу. И то је у реду.

Оно што није у реду и што ми је сметало и у ранијој пракси ових седница, јесте да се заправо најважније ствари и најделикатније ствари ставе између, завуку негде између па о томе не стигнемо да разговарамо, поготово с обзиром на ову већ познату праксу амандмана који се подносе на прве чланове првог закона, који год тај први закон, односно прва тачка била. И кад мислим да то није добро, не мислим да је Влада за то одговорна. То се тиче нашег односа, како ми уређујемо наше односе, и мислим да то није добро и да ће пре или после то морати да се промени.

Моје питање и моје дилеме, немам илузије да могу у ових пет-шест да све то озбиљно дотакнем, тичу се најважније ствари. Већ су вас питали, госпођо министар, али ја морам да поновим то питање без ових политичких инсинуација да ли ту има нека мрачна позадина или не. Заиста не видим, и то је смисао мог амандмана, који ће или неће доћи на ред, дакле, да се на овај начин прави дискриминација, односно да се на неки начин подвајају, можда није дискриминација, али подвајање припадника снага безбедности и свих других државних службеника, да не кажем и свих других задужених, оних који раде и зарађују у тзв. државном сектору.

Наравно, сви ми гледамо ону симпатичну серију мојих земљака из Новог Сада, оних архивара итд., и то је постао синоним мало за тај државни посао, како се тамо ништа не ради, али ви, Бог и ја и ти људи који тамо раде знамо колико је то тежак, крвав посао, на крају крајева, посао који омогућава да ова држава како-тако функционише. А то да има лоших, да има у сваком житу кукоља, наравно да га има, и то није спорно.

Хоћу да кажем, већ су помињани медицински радници, научни радници, млади који одлазе, не видим зашто бисмо њих, не спорећи потребу да се поправи положај људи који раде у сектору безбедности, на овај начин издвајали. Мислим да за то нема довољног разлога, а мислим да нема ни потребе. Без обзира на то што ће можда 1.500 њих бити задовољно, ја сам срећан, поготово ако критеријуми буду прави и ако заиста најбољи и они којима је највише потребно дођу до тих станова. Дакле, просто, то је дилема која, без обзира на реторичку атрактивност одговора, остаје и то јесте најспорнији део овог предлога. И то је суштинска замерка.

Ови други су мање суштински, али искористио бих прилику да вас питам. Поменули сте у одговору јуче једном колеги ону чувену бесправну градњу на Панчићевом врху, па сте рекли – спор је у току, не можемо ми да

кршимо закон. Ја бих вас подсетио да и када је био пример из случаја Сававала, о којем нисам много говорио, и ту је судски спор био у току и ту је било неких радњи које су прејудицирале исход тог судског процеса. Просто, појео вук магарца, срушене су те бараке, је ли тако, и као да их никад није било. Дакле, не улазим сада у оправданост пројекта „Београд на води“ и да ли су замерке оправдане или не. Просто, тај чин је мени пример како се може, када је држава или када је неко у власти заинтересован, порушити преко ноћи нешто, а када је реч о Панчићевом врху, онда се не може и не треба.

Мени се чини да ће и вама и мени проћи мандат, као и већини нас овде који седимо са једне и са друге стране, а да тај објекат неће бити срушен. Он је, наравно, симболички. Неће сада Србија пасти или опстати на том једном бесправном објекту, али када ти на врху Србије, на најатрактивнијем месту у држави Србији, симболички, па и туристички на неки начин атрактивном, тако очигледно гураш прст у очи таквом градњом, то је просто лоша порука, поготово што широм Србије имамо и врло се енергично интервенише у ситуацијама које су много бенигније, где неки, нећу рећи сиромашак, али неки обичан грађанин, скроман, нешто догради, сагради, прошири.

Штавише, нисам хтео да учествујем у кампањи пред ове претходне београдске изборе када је било речи о томе како је први на листи СНС негде на Златибору као имао бесправну градњу па се испоставило да је то породична кућа, породично имање. Мени је то било без везе, да је он сада тамо нешто доградио. Рекох – па добро, свако то на неки начин ради а не тражи аутоматски дозволу. Али ово са Панчићевим врхом, ово са кровом Србије, ово са 1.000 квадратних метара чврсте градње а добијете дозволу за брвнару или за дрвени монтажни објекат јесте пример бахатости, јер сигурно није могла нека конобарица или, не знам, неко незапослено лице из Смедерева или Смедеревске Паланке да добије дозволу нити да то реализује. Волео бих да ми на то одговорите. Захваљујем унапред.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Вукадиновићу.

Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала на коментарима, али сада ми нешто није јасно. Дакле, прво сте се бунили за те тзв. бараке овде у Београду, а сада ми кажете да на Панчићевом врху то треба срушити. Ово министарство и сва друга министарства, ово министарство које је надлежно када говоримо о грађевинским дозволама које издаје наше министарство, ради све у складу са законом. Кривична пријава је, такође, поднета. Води се заиста и управни спор и када он буде завршен онда ћемо видети како то даље изгледа. За то сам да институције раде свој посао, да испоштујемо сваку одлуку наших институција, јер ми смо, а то сте ви негде једанпут такође рекли, ипак једна озбиљна држава.

Када говорите о овом закону о посебним условима и лекс специјалису, разумем дилему и разумем размишљање, али треба да знате да ми нисмо направили никакву дискриминацију која је противуставна, јер имамо једну категорију запослених, односно једну категорију становништва за коју смо унутар те категорије направили исте услове и то је нешто што је у складу са законом и у складу са Уставом. Као што сам рекла и вашој колегиници, имамо посебан Закон за избеглице где збрињавамо избеглице кроз тај закон или неке друге законе, дакле, за одређене категорије грађана Србије, што не значи, понављам још једном, да ми овај пројекат и овај модел нећемо проширити и надаље. Мислим да је данашња тема, пре свега, овај сам закон, да видимо да ли овде нешто треба да буде боље унутар овог закона, а да онда када видимо како се то реализује, јер ипак и сваки закон је жив закон и сваки пројекат јесте пројекат који смо планирали, хајде да видимо како ће то изгледати на самом терену и онда ћемо видети да то и даље проширимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ивана Николић.

Изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, задовољство ми је да говорим о предлозима који су данас на дневном реду, а тичу се, гледајући из одређеног угла, основних елемената за развој једне државе, а који треба да чине први корак у одвијању одређених процеса.

Прво, јако је важан закон о поступку уписа у катастар непокретности и водова најпре због ефикасности, због система електронских послова и због, пре свега, важних закона из области грађевине, конкретно, правних оквира који се односе на издавање грађевинских дозвола, а та област је определила Републику Србију на десето место на светски признатим листама.

Када је реч о сету закона из области саобраћаја, начелно се може рећи да су овакви предлози данас на дневном реду као резултат детаљног, системског, посвећеног рада одговорних лица ангажованих на одређеним местима и који као окосницу у раду управо имају програм СНС. То је рад који се темељи на мерењу резултата, на оцени извештаја, на транспарентности, на свеобухватном сагледавању свих околности, а пре свега водећи рачуна о стварању што бољих услова за живот грађана Србије.

Доласком на власт СНС-а улагање у саобраћајну инфраструктуру, у све видове саобраћаја, координисање видова саобраћаја и коришћење добробити које саобраћај носи са собом бива препознато као приоритет. Велики напори су уложени, а резултати говоре о томе у ваздушном, железничком, друмском саобраћају, водећи рачуна о безбедности и изналажењу решења за модернизацију истих. Одговорно руководство дугорочно планира решења у интересу грађана Србије, уважава струку и из

ових закона, који су данас на дневном реду, види се да су у креирању ових закона и те како укључене релевантне институције.

Јако важна питања која се решавају законом о путевима, а која се односе на услове и начин управљања и на заштиту и одржавање, на начин финансирања и услове изградње и реконструкције, дефинисана су оваквим предлогом.

Посебно бих нагласила да је један од основних циљева унапређење безбедности саобраћаја на јавним путевима. Унапређење безбедности саобраћаја огледа се у томе да предлог садржи све неопходне одредбе којима се дефинише захтев који треба да испуни јавни пут. Да је Србија земља која се развија и која има простор за решења која су примењива и у развијенијим земљама говори Предлог закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима кроз предложено решење о измени одредбе која се односи на максимално дозвољену брзину на ауто-путу.

Како је основни задатак рада Владе Републике Србије и председника Александра Вучића управо напредак Србије, са основним циљем побољшања животних стандарда за све грађане, у вези са саобраћајем желим да истакнем да је евидентно да се много води рачуна о томе и да је Србија сада у ситуацији да размишља о коришћењу свог положаја баш због великог улагања у саобраћајну инфраструктуру, побољшање, прилагођавање законских решења у новонасталим ситуацијама, максимално коришћење свих видова саобраћаја. Заузврат Србији дају нове стране инвестиције, нове фабрике, нова радна места. Стране инвестиције су ту очигледно због добре инфраструктуре, због тога што се смањује јавни дуг, због квалитетних саобраћајних веза и због улагања у индустријске зоне.

Када помињем улагање у индустријске зоне, нагласићу да општина из које долазим, општина Уб, препознаје добробит од изградње ауто-пута Е-763 Београд – Јужни Јадран и да је већ увелико у изградњи прва фабрика у индустријској зони.

Такође, са аспекта обавеза локалних самоуправа, јако важан је и Предлог закона о изменама и допунама Закона о превозу путника и о превозу терета у друмском саобраћају.

У општини Уб у последњих шест година бележи се све већи број рехабилитованих километара општинских и некатегорисаних путева. Изградњом путева, повезивањем делова општина, имамо ситуације да некадашњи некатегорисани путеви сада по свом својству и по интензитету саобраћаја који се на њима одвија треба да добију статус општинског пута.

Одговорно руководство општине Уб управо као приоритет поставља изградњу путева и због таквог деловања ми имамо задовољство наших грађана, имамо потребу увођења нових аутобуских линија кроз насељена места, као и ово што сам напоменула, нове инвестиције, јер просто, општина даје основне елементе за развој. До пре неколико година било је очигледно

да се водила озбиљна борба и са санацијом, да не кажемо крпљењем ударних рупа.

На крају, ја сам сигурна да ће закони о којима данас расправљамо, након усвајања допринети развоју наше државе и да ће свакако у дану за гласање апсолутно имати подршку посланика Српске напредне странке. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Госпођо министар са сарадницима, одмах на почетку бих похвалио што сте дошли са толиким бројем сарадника, јер заиста то у мојој перцепцији показује да сте озбиљно приступили овом сету закона.

Кад погледамо овај сет закона, наравно да они могу да буду у једној обједињеној расправи. Има ту заиста неких закона и протокола и споразума које треба свако ко је добронамеран и ко мисли добро овој земљи да похвали. Протоколи и споразуми о ваздушном саобраћају између Србије и Марока, о ваздушном саобраћају између Србије и Туниса, закон о катастру јесу стварно ствари које треба да похвалимо и немам проблема с тим, али ја ћу највише да причам о првом закону и мало ћу да после, кроз дискусију, пређем на промену Закона о безбедности саобраћаја, јер ту имам неке недоумице.

Први закон, о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Јуче када су представници Српског покрета Двери причали, рекли су да је то оно за шта се ми годинама залажемо и нешто што је у принципу добро. Добро је и што ће цена бити 500 евра по квадрату и нећу да спадам у групу оних злурадих који ће да кажу да се некад спомињало и 380, сад је 500, али, опет кажем, то је коректна цена. Градиће се тих 1.578 станова на шест локација и оно што мене највише интересује јесте да ће од тих 1.578 станова 200 станова бити у Краљеву. Е сад, као што ме то интересује што ће ти станови бити у Краљеву, имам и одређене бриге, па бих вас молио да ми после дате и одговоре на питања која ћу вам поставити.

Прво, мени није јасно зашто је потребно да донесемо посебан закон да би држава градила станове за један вид својих службеника. У принципу, правни стручњаци кажу да сваки закон који уређује другачији правни режим за један случај није добра ствар, јер нарушава јединство правног система. Али, додуше, јуче сам у вашој дискусији чуо да сте рекли да ће можда таквих закона бити и за неке друге видове службеника Републике Србије и нама остаје да то сачекамо.

Град треба да обезбеди локацију, долазну инфраструктуру до зграде коју ће да гради, и то је у реду. Сад долазимо до мог првог проблема, који је мало и личне природе, али он представља начин и механизам деловања власти и СНС-а. Реците ми, госпођо министарка, пошто сте ви јуче

споменули да имате већ одређену локацију у Краљеву – да ли је логично да ја као народни посланик из Краљева не знам где је та локација? Веровали или не, ја то не знам. То показује праксу деловања Српске напредне странке, да имамо пожељне и непожељне народне посланике. Ја спадам у групу других, јер сам народни посланик опозиције. То је иста она пракса која се спроводи у дело када дође госпођа премијер у Краљево па се позову сви народни посланици сем мене, и то је иста она пракса, и ви сте долазили доста пута у Краљево, али нисам имао прилике да тим вашим сусретима присуствујем и ја. Ја сматрам да су моја питања увек добронамерна и да она могу да донесу, на првом месту, корист грађанима града, на другом опозицији, а на трећем, ако хоћемо, и власти.

Госпођо министарка, 3. новембра 2010. године у Краљеву је био земљотрес. Од тада до данашњег дана ми се бавимо урбаном регенерацијом града Краљева, а 10.11.2016. године у овом дому је изгласан Закон о потврђивању Споразума о зајму од осам милиона евра. Тада сам се једини од читаве опозиције овог парламента вратио у Парламент и гласао за тај закон. А јуче сам имао позиве грађана Краљева који треба да буду обухваћени том урбаном регенерацијом, као и оних грађана који би требало да буду корисници станова који ће да се граде. Надлежно за спровођење овог зајма је Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, на чијем сте ви челу. Ништа није предузето, није лопата забодена. Закон треба да се испуни, тај зајам, до краја идуће године, а они мени кажу – Весовићу, ми смо у страху да ли ће и ово бити спроведено. Молим да ми после одговорите и на прво и на друго питање.

Други велики проблем с којим ћемо се ми срести у Краљеву јесте проблем што Краљево апсолутно нема никакву грађевинску оперативу. Добра је ствар, и Српски покрет Двери то подржава, да 80% буду домаћи и произвођачи и извођачи, али, нажалост, зарада у граду Краљеву ће остати само од тих пореза. Ја желим да мој град живи боље. А зашто немамо оперативу? Па немамо је зато што смо после тог поменутог земљотреса редом хапсили људе јер је имало, кажете, злоупотребе у томе, а до дана данашњег ништа није пресуђено, нико није крив, па ћемо да дођемо у ситуацију и да платимо надокнаду. И тада је на власти био СНС. Опет лоше деловање градске власти.

Посебно ми је споран у закону члан 22, где се одлуком јединице локалне самоуправе на чијој територији се гради стамбени комплекс може предвидети могућност обезбеђења паркинг-места у јавним гаражама, односно на јавним површинама у близини стамбеног објекта. За вашу информацију, ми немамо јавну гаражу у граду Краљеву, за вашу информацију, 8.000 возила људи прогнаних са Косова је дошло у Краљево и ми имамо огроман проблем са паркингом. На једној од протеклих седница вашем колеги, министру Стефановићу скренуо сам пажњу као надлежном министру да нигде сем у граду Краљеву немамо ситуацију да полиција

пролази и слика из возила у пролазу возила која су паркирана, наплаћује казне, а ми овим законом предвиђамо још да не обезбедимо паркинг него да та возила пошаљемо на улицу.

И када сам већ код министра Стефановића, мала дигресија на закон о безбедности. Рекли сте јуче, када смо рекли да смо предлагали амандман који је одбијен, да сте ви амандман предложили пре годину дана. Верујем вам, али што сте то рекли нама а не министру? Знате, новине кажу да имате проблем са премијерком. Ја сад помислих, можда и са министром Стефановићем нисте у комуникацији. Њему реците да то што смо тада доносили, могли смо да усвојимо, а не да данас нешто понављамо. Овако сам остао у убеђењу да је та промена дошла не због тога што су нам бољи путеви, јер морамо се сложити да су били исти пре 15 дана, као што су и данас, него да нам је неко из ЕУ наредио да њихови пролазници не плате кроз Србију, ако забога возе 120 на сат. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Морам да признам да сте ме насмејали сада. Све неке теорије завере код вас. Тема није била мој однос са министром Стефановићем, а узгред, врло га поштујем и одличну сарадњу имамо, него је тема била преписивање. Преписали сте предлог који смо ми дали, чисто ради истине. То сам рекла вашем председнику.

Ајмо сада мало чињенице.

Прво, рекли сте да ће цена станова бити 500 евра по квадрату. Дакле, ја се ипак надам да ви читате све речи унутар неког образложења, а реч која је била испред 500 је – максимална цена је 500. То значи да може да буде и нижа цена, не мора да буде 500, и у унутрашњости Србије ће сигурно бити нижа цена по квадрату. То је једна ствар.

Друга ствар, кажете – град ће дати парцеле. Како ви не знате која је то парцела у Краљеву? Прво, ја сам стварно изненађена како не знате будући да имате пуно право. Ради се план генералне регулације, Рибница је у питању. Значи, још увек је у току израда, имате пуно право да видите тај план и да лепо видите где ће се то градити, и односи се на све локације. Према томе, рекла бих да овде ипак немате проблем са Министарством и са Владом, и то са Владом коју је предложила и подржала СНС, него са тим колико сте заинтересовани да у вашем граду стварно видите да ли се тај план ради или просто да мени данас нешто кажете.

Друго, питате за Краљево за зграде. Лепо сте рекли на почетку – 2010. година. Тада су постојале неке друге владе које су кренуле да се баве урбаном регенерацијом и ништа нису урадиле. Године 2014. смо ми потврдили кредит. И то није било тако једноставно, јер када нешто не урадите на време, а не ми, него неки пре нас, онда су потребни неки додатни разговори и све да бисмо уопште могли да добијемо на одобрење тај кредит. За вашу

информацију, опет да вас ја ипак информишем, да не би било да можда у петак дођете или следеће недеље па да кажете како нисте информисани, радови на првој згради крећу, колико сам информисана, у току наредних седам дана. Тако да верујем да ћете имати прилике то да видите својим очима у Краљеву.

Затим, дајете паушалне оцене о томе каква је наша грађевинска оператива. Ја се на то не бих уопште освртала. Ја сам потпуно сигурна да наша грађевинска оператива може и да ће успети да реализује овако важан пројекат, јер мислим да је то од значаја не само за припаднике, као што сам рекла, служби безбедности, него пре свега за нашу државу. Хвала.

(Драган Весовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега Весовићу.

(Драган Весовић: Зар је могуће да само ја немам права на реплику од свих посланика?)

Добили сте одговоре на питања која сте поставили. Не разумем зашто тражите реплику.

(Драган Весовић: Да појасним.)

Ви да појасните ваша питања.

(Драган Весовић: Министарка ме није добро разумела.)

Министар вас није добро разумела. Добро, касније то.

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

Изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Игром случаја одговорићу ја на пар питања. Некада давно ја сам био посланик који је покренуо, и господин Иван из Краљева, покренули смо питање урбане регенерације након много година, након три године. И ова скупштинска већина, где је био СНС и СПС, донела је одлуку и задужили смо се, односно још увек се задужујемо код Европске банке за обнову и развој. Министарка је одговорила, радови ће почети у следећих седам до десет дана.

Задовољство ми је да у Краљеву, а господин Весовић је одборник у Градској скупштини и он је имао част и задовољство, ја нисам одборник, могао је да погледа детаљан план регулације града Краљева и ја знам да су у питању Воћареве ливаде. Значи, сви ми у Краљеву знамо да су Воћареве ливаде. Драги Весовићу, могао си и ти да се упознаш. Да ли имате ви других задатака и обавеза ових дана?

Сви закони који се налазе на дневном реду су, рећи ћу, развојни. Па управо је колега Весовић споменуо урбану регенерацију. Биће ми задовољство, а и њему, сигуран сам, што ћемо у августу имати радове на једном крају града, значи негде тамо у Доситејевој улици, где ће се градити прва зграда урбане регенерације и на другом делу града у Рибници, где ће започети изградња ових 190 станова за службе безбедности.

Да немамо оперативе? Па имамо, имамо оперативу. ГП „Николић“ је урадио један феноменалан пројекат и добар пројекат, а то је „Главчићев мост“. То је наше краљевачко предузеће радило. Да ли наши привредници треба да се удруже и да направе некакав конзорцијум? Вероватно, али то опет није посао нас посланика да о томе причамо, то би требало привредници. Па вратићемо се и на нешто, ево, господина Тончева нема. Господин Тончев је радио један велики пројекат на Гочу и завршио га успешно.

Оно друго на шта бих ја дао осврт и тежиште јесте питање интероперабилности железнице. Ви знате да сам ја сарађивао са вама и са колегом, и био сам члан Скупштине „Железнице“, и моја тема вечито је била Краљево и онај железнички чвор некадашњи у Краљеву. Мислим да ту постоји једна мањкавост и да тај железнички чвор, који је био и у оној старој Југославији хиљаду осамсто и неке године, треба и да остане. Не само због Краљева, него управо због пројекта који се и ради према Лешку. Значи, знамо да је то чвориште Краљево, Лешак, Косово Поље итд., и имамо део за који бих ја замолио, а надам се да ви то пратите, с обзиром на то да знате да у Шумарицама поред Краљева постоји велика трафостаница која је урађена и велика су средства уложена ту за електрификацију оног дела од Краљева до Крагујевца, односно ја бих рекао већ да је то баш и на самом углу, а и према Крушевцу.

Мислим да би уз све ове врхунске пројекте које радимо и на Коридору 10 и све требало да завршимо део повезивања Коридора 10, односно луке Солун са луком Бар, јер од Краљева до Пожеге је све урађено, унифицирано, само то мало парче од неких 40 километара од Сталаћа до Краљева јесте стварно у доста лошем стању и ту иду два дневна воза. За дивно чудо, воз који иде за Јагодину, верујте да је сваки дан пун. То је онај диван воз из оне руске композиције, односно не, то је Штедлерова композиција, као и композиција која иде према Крагујевцу. Нажалост, ту има много мање путника због проблема које имамо на тој локацији, тамо негде око Груже, где имамо великих проблема са подвозом, или већ како се то каже, односно са оном инфраструктуром.

Нећу више ништа хвалити, мислим да сам доста тога рекао. Само наставите овако и овако радите. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Драган Весовић: Реплика.)

Каква реплика?

(Драган Весовић: Шест пута сам споменут.)

Ниједном. Кад ви кажете, онда знам да сам ја у праву.

Реч има министар др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Врло кратко.

Хвала вам, потпуно сте у праву за Краљево, за железницу. Следеће године ће се то радити. Ви сте у праву, то је мали део, 40-ак километара, у

односу на све што радимо. Ради се пројекат ове године, следеће године се ради. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ана Стевановић.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Захваљујем се.

Уважена госпођо Михајловић са сарадницима, своју пажњу ћу посветити Предлогу закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

Чисто јавности ради, овим законом уређују се услови, критеријуми, начин и поступак за изградњу станова за припаднике Министарства одбране, Војске Србије, МУП-а, БИА и Министарства правде, конкретно Управе за извршење кривичних санкција, као и за лица, раније припаднике снага безбедности који су право на пензију остварили у једном од ових државних органа, као и друга питања од значаја за реализацију наведеног пројекта.

Ми из Посланичке групе ДЈБ имамо три основне примедбе на овај закон. Прво, то су недовољно јасно дефинисани критеријуми, затим недовољно јасне процедуре и непотребно заобилажење већ постојећих закона и непотребна хитноћа. Амандмани које смо и поднели имају за циљ да то исправе, уколико уопште дођемо на ред да о њима расправљамо, јер опет имамо ситуацију да је поднет огроман број амандмана који у суштини ништа не мењају у овом закону већ служе искључиво како би се потрошило драгоцене време за расправу.

Спремајући се за ову седницу ја сам се консултовала са припадницима Војске Републике Србије и пренела бих њихове ставове и аргументе у вези са овим предлогом закона. Оно што се тиче управо Војске и сектора безбедности и оно што није добро у овом предлогу закона јесте општа намера, односно општи циљ, јер ако је тежња да се реши стамбено питање припадника Војске и снага безбедности трајно, онда ово није начин, како они тврде.

Прво, у Војсци на неодређено време ради око 20.000 људи, у МУП-у ради око 42.000, у БИА око три хиљаде, ту су још и пензионисани радници МУП-а и Војске Србије, још они стари из ЈНА, и јасно је да је у питању огроман број људи. Поред тога, сваке године у Војску Србије уђе још 300 нових људи, а они који оду у пензију опет имају право да конкуришу за стан. Тако исто важи и за МУП. Ово значи да право на јефтин стан у једном тренутку има око 65.000 људи, можда је број и нешто мањи, зависи да ли у МУП-у од те 42.000 сви раде на неодређено време.

Овим предлогом планира се изградња 1.700 станова, и то у фазама, а овим темпом биће потребно преко 20 година да се све ово реши. Такође, оно што овде видимо као опасност јесте да се праве социјална насеља, наиме, колективни смештај за људе једне професије, и то није добро због социјализације деце, живота људи са истим навикама. Ти људи ће живети окружени једни другима, сви исти испод једног калупа, исте социјалне карте.

Оно што постоји, што је овде опасност, јесте да се стварају тзв. гета. Локације на којима ће се градити су ван града, ван цивилизације, ван урбаних делова. Припадници Војске оправдано страхују да ће се на овај начин од њих направити грађани другог реда, људи који нису достојни да живе са људима, другим људима ван струке. Примера ради, то је Нови Београд, ту су живеле све структуре, па међу њима и војна лица. Војна лица имају разумљиву бојазан да ће да живе у рубним деловима града, што ће их додатно изоловати.

Оно што не постоји у закону јесте што ветерани нису укључени у смислу оних који су се борили као резервисти, већ само лица која су у рату била ангажована као професионална лица. Овде видимо да су укључени само ратни војни инвалиди који су били рањени као активни, а оно што је требало да овим законом буде предвиђено јесу посебни програми за ветеране, односно да и они буду на листама које ће се формирати, па што да не да имају и предност. Они заслужују све бенефите и предности у односу на активне, као и деца погинулих припадника, такође.

Оно што није добро јесте што ће се подзаконским актом регулисати ранг-листа. Биће јако тешко дефинисати ко има предност над ким, да ли активни припадници или пак пензионери, јер само у Београду ради око 7.000 припадника Војске и барем 5.000 из Министарства унутрашњих послова. То је огроман број станова и огроман број захтева, тако да припадници Војске Србије и Министарство унутрашњих послова оправдано страхују да ће бити велики број малверзација.

Такође, припадници Војске сматрају да обавеза да се буде у радном односу 10 година од дана потписивања уговора није добра. То је присиљавање на останку у систему и припадници сматрају да је оптималан рок пет година. Припадници Војске са којима сам ја разговарала сматрају да су они већ 10 година у систему, уколико су се школовали четири године и радили више од пет. То је већ око десет година у систему и верују да је довољно да се тиме врати њихов дуг држави.

Законом није дефинисано да ли ће и министар имати право да купи стан, као лице које тренутно обавља ту функцију. Он је, да подсетимо, државни службеник и није припадник система одбране, као ни његови секретари нити помоћници. Данас је, примера ради, у том министарству, сутра може бити у некој другој фирми. Колико он треба да ради након тога у систему, такође десет година или је у питању неки други рок?

Завршила бих своје излагање речима које су ми пренели припадници Војске са којима сам причала да они нису грађани другог реда који треба да живе изоловани, који треба да се облаче преко административне забране у појединим продавницама. Они наглашавају да све што им треба јесу плате достојне човека како би сами купили станове и облачили се где желе, а не да буду социјални случајеви.

Већина припадника Војске има високе школе и факултете, а раде и неретко издржавају своје целокупне породице са мање од 500 евра месечно.

Они, такође, не желе да њихова деца познају само децу чији су родитељи такође у систему. Таква деца ће опет имати за узоре људе из система и онда ће и сама одабрати да буду у систему када за то дође време. Држава тада добија младе људе који следе своје родитеље и узоре из окружења, а окружење је једнолично. То је много опасније него нерешено стамбено питање, како су ми рекли припадници Војске Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Душица Стојковић.
Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Уважена потпредседнице са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, у Војсци Републике Србије имамо данас 14.000 припадника Војске без решеног стамбеног питања, 20.000 припадника полиције нема решено стамбено питање у нашој држави и око 1.500 припадника Безбедносно-информативне агенције. То је резултат који смо ми имали и који нам је оставио претходни режим. То су заиста бројке за које се морамо запитати.

Тек је председник, господин Александар Вучић, иницирао један добар пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности. Нажалост, ми то нисмо могли раније да урадимо као држава. У наслеђе нам је претходни режим оставио дугове, велику количину јавних дугова, неуређене јавне финансије. Морали смо да се позабавимо мерама фискалне консолидације и тек сада су се заиста, када је држава оздравила, када је држава на здравим ногама, створили услови за улазак у један велики и амбициозан пројекат државне станоградње како бисмо решили стамбено питање припадницима пре свега Министарства унутрашњих послова, припадницима Војске Републике Србије, Безбедносно-информативне агенције али и Министарства правде, односно Управе за извршење кривичних санкција.

У материјалу који смо добили од стране потпредседнице Владе заиста је реч о једном амбициозном пројекту. Изградиће се станови на шест локација. Одабране су те локације и у првој фази ће се изградити укупно 1.578 станова. Инвеститор је добро познат, инвеститор је Влада Републике Србије. Овим законом, овим лекс специјалисом о коме данас расправљамо, заиста ће се прецизирати до танчина јасна права и обавезе инвеститора за сваку од појединачних локација.

Као што сам већ рекла, досада је обезбеђено шест локација. Пре свега, припремљене су локације у Врању и Краљеву, али и Нишу, Београду, Крагујевцу и Новом Саду.

У Београду је предвиђена изградња 400 станова. Моја претходна колегиница је рекла да ми желимо да припаднике Војске стрпамо у неки гето. Желим да кажем, као Београђанка, да је реч о Градској општини Палилула. Значи, није реч ни о каквом гету у Београду, реч је о Градској општини Палилула и бањи Овча. Изградиће се 400 станова.

Након конституисања Градске скупштине усвојиће се плански документи који су у претходном периоду недостајали. Овај пројекат ће унапредити развој читавог нашег рада, читаве наше престонице. Ја вас подсећам да је Град Београд након Другог светског рата покренуо стамбену изградњу на локацијама које су биле мочварне за изградњу станова за наше полицајце и војнике, а сада су то најексклузивнији делови Београда, попут Новог Београда, старог Кошутњака и осталих делова где се налазе локације за станове наших војника и полицајаца.

Наша идеја, односно идеја СНС, јесте да заиста водимо рачуна о побољшању материјалног положаја свих наших грађана, а пре свега мислим на побољшање материјалног положаја припадника снага безбедности, наших војника, наших полицајаца, наших чувара затвора. То су сви они људи који, подсетићу вас, заиста раде један најтежи посао. Воде рачуна о нашој сигурности, нашој безбедности и о безбедности наше деце, о безбедности наше имовине. Они заиста имају невелика примања и та њихова примања прате раст и развој наше државе. То су реална примања која као држава можемо да им приуштимо. Они имају нерешено стамбено питање, а неки од њих су и заиста припадници младе генерације, који желе да прошире своју породицу, који желе да граде своју породицу. Заиста је за њих велики залагај да реше стамбено питање.

Држава жели да стимулише изградњу јефтиних станова по повољној цени која неће прелазити 500 евра по метру квадратном, плус трошкови пореза на додату вредност и рачуница је проста. Рачуница каже следеће – да ће за стан од 60 метара квадратних по цени од просечно 500 евра по квадрату, уз кредит од 30 година, месечна рата износити око 126 евра. Заиста сте добро водили рачуна о сваком детаљу у овом капиталном пројекту, значајном пројекту који представља и пројекат станоградње за службе безбедности, односно узорног стана. Јуче сте имали прилике да свим народним посланицима покажете, а ја вас молим и да медијима и свим заинтересованим грађанима заиста окачите да сви могу да виде како ће изгледати ти нови станови за припаднике снага безбедности. Ти станови ће бити по највишим стандардима енергетске ефикасности, ти станови ће се градити од домаћег материјала, биће упослена наша домаћа грађевинска инфраструктура и заиста је бенефит од усвајања овог закона, лекс специјалиса, вишеструки.

Можемо говорити да ће од усвајања овог закона, његове имплементације у пракси, корист имати и јединице локалне самоуправе и држава Србија. Убираћемо порез на имовину. Ја долазим из Раковице и могу да кажем да имамо потребу и код припадника Војске и код припадника наше Полиције да се пријаве на овај конкурс и желе да под повољним условима дођу до решења крова над главом.

Владина комисија, којој је председавала премијерка, коју су чинили потпредседник Владе Небојша Стефановић и бројни други министри, заиста

је урадила одличан посао. То је рецепт за успех како можемо да реализујемо велике и значајне пројекте.

На самом крају желим да кажем следеће: долазим из Градске општине Раковица и ГО Раковица је у претходном периоду била позната по дивљој градњи. Како је то кад се гради без грађевинске дозволе, без планских докумената, како је то кад се гради на сваком ћошку? Влада Републике Србије је поједноставила и процедуре, коначно су јасне и транспарентне процедуре добијања електронских грађевинских дозвола.

Имала сам прилике да заједно са вашом државном секретарком, госпођом Александром Дамјановић, присуствујем отварању „Капитол парка“ у Градској општини Раковица. „Посејдон група“ је уложила у моју општину, у Градску општину Раковица, 30 милиона евра. Више од 450 радних места је отворено у Градској општини Раковица, што је заиста одличан резултат. То је исто тако пример како ви не уцењујете инвеститоре који долазе у нашу земљу. Ми смо држава која је сада, што се тиче југоисточне Европе, прва по директним страним инвестицијама. Тога не би било да не улажемо у наше путеве, у наше пруге, али и да не омогућавамо олакшану процедуру за добијање грађевинских дозвола и улагање у нашу привреду.

У дану за гласање, на самом крају, позивам све своје колеге народне посланике, а сигурна сам да ће то учинити моје колеге из СНС да подрже ова добра законска решења. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се.

Овим бисмо завршили са преподневним радом.

Сада одређујем паузу и са радом настављамо у 15 сати и 5 минута.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

Реч има народни посланик Мирко Крлић.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Госпођо министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности разумем као највиши чин бриге државе о људима, и то о људима чији је задатак да штите безбедност свих нас, али уз заштиту безбедности они чувају наш понос и достојанство. Понос и достојанство јесу оно место где бих желео да наставим све оно што су моје колеге народни посланици из ове посланичке групе досада рекли о овом предлогу закона.

Они који цео свој живот посвећују чувању народа и државе, поред храбрости и патриотизма, морају да имају и услове, пристојне услове, социјалне и материјалне сигурности и то је веома важно колико за њих лично, толико и за целу државу.

Подстакнут овим питањем, једном свом пријатељу који је цео свој радни век провео у структурама безбедности, поставио сам питање – шта је приоритет, шта је то најважнија ствар, шта је основни задатак службе безбедности? Да ли је то заштита државе и народа или заштита председника државе и власти, рачунајући на то да је по уставном овлашћењу председник државе тај који представља државу и државну политику? Добио сам врло кратак, али врло разложен одговор – зависи ко је на челу службе безбедности. Ако је на челу служби безбедности Карла дел Понте или Мадлен Олбрајт, онда ће сигурно бити заштићен онај председник који такву политику спроводи, који такву државу представља.

Наравно, одмах сам се и сетио и размишљао о томе да ли су сви председници државе свесни шта чине за државу и народ. Сетио сам се и чувене реченице бившег председника Србије, Бориса Тадића, која каже – спреман сам да преузmem на себе више одговорности него што ми Устав допушта. Замислите ту врсту жртве господина Тадића, ту жртву једног атласа који држи небо да не падне на Србију.

Резултате овакве политике и оваквог размишљања врло брзо смо сазнали и то није трајало ни месец дана, када је склоњена мисија УН и пре руског вета доведена мисија Еулекса.

Није требало бити члан било какве безбедносне структуре, јер је ЕУЛЕКС унапред и пре тог потписа јасно рекао да су основне намере успостављање косовске државе. Све је ово учињено без Скупштине, без референдума, без уставних овлашћења. Отворено је учињен чин издаје земље. Тада нисмо имали безбедносне структуре које би овако нешто спречиле. Нисмо имали или смо имали безбедносне структуре које су штитиле политичке карикатуре достојне највећег презрења. Презирали су их чак и они који су им издавали налоге и који су им буквално политички командовали, јер нико не поштује колпортере налога којима можете наравно наређивати како год желите.

Данас слушамо разне дискусије, слушамо бесмислене предлоге дневног реда, посланичка питања која увек говоре о томе како је СНС дошла на власт, говоре о томе колико ће се на власти задржати и како ће убрзо отићи у политичку историју. Спомињу се резултати, услови избора, доминација у медијима итд. То смо у општој дискусији сведоци скоро свакодневно. Не могу да поверујем да су представници опозиције, посебно бившег режима, толико слепи код очију. Није 2012. године СНС победила на изборима зато што је нешто нудила или зато што је нешто обећавала. Не побеђује ни данас убедљиво зато што има снажну политичку пропаганду и зато што у нешто убеђује народ. Осећање понижења је победило у народу. Онај ко има мало образа, када осети ту количину понижења којој смо ми били изложени, осећај стида... Оног тренутка када је народ почео да се стиди власти коју је имао, тада је тражио друга политичка решења.

Зато данас сви који враћају достојанство народа, враћају осећај поноса. Председник који усправно стоји у Бриселу, Вашингтону, Паризу, Лондону, посебно у Берлину, Токију и Москви, што неке јако боли, Влада која доноси тешке мере, али мере наде и будућности, политика која мисли о људима као што ови закони данас мисле о људима, може да смени само неко ко дође бољи, паметнији, образованији, спремнији, а то нису ови који данас представљају опозицију Србије. Да имају мало храбрости, они би бар једну стар урадили што чини опозиција свуда у свету, у свим светским парламентима, тражили би ванредне изборе. Ово је једина опозиција која бежи од избора. То је просто невероватно. Толико о храбрости.

А да имају мало осећања стида, ниједне секунде не би седели у овој сали. Од 0,5 до максимално 2% било би довољно да сами себи кажу да им овде није место. Како ће они то да промене Србију? Шта ће то боље Србији да донесу? Како ће да донесу боље Србији они за које не гласа шира фамилија, леви и десни комшија? Колико се накупило за 12 година? И ту би имали 4% бар ти да гласају. Наравно, и то је изостало. Осећање стида и осећање образа, када се оно буде вратило код политичких актера који мисле да нешто вреде, можда ће нешто и урадити.

Говоре о медијском простору који, наравно, по њима СНС-у доноси велике изборне резултате, а они, наравно, немају толико простора и не могу да представе своју политику. Управо је то проблем. Проблем је што они који гласају, јако добро познају ове друге и цабе су покушаји старе ДС, нове ДС, неке Социјалдемократске странке. Међу новима су сви стари, а са старима никог новог. То је судбина, горка судбина њиховог политичког краха.

Због тога свака част што бринете о људима. То је политика СНС, то је политика ове Владе, то је политика овог председника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић. Није ту.

Реч има народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, уважене колеге, идеја и иницијатива председника Александра Вучића о решавању стамбених проблема за припаднике снага безбедности данас има све елементе за њену реализацију. Први и најважнији је стање у буџету. У првом кварталу ове године имамо највиши забележени квартални раст БДП-а у последњих десет година. Износи 4,5%. То нам је дало темељ да уђемо у овакав један пројекат.

Имамо шест градова који су већ у процедури захваљујући ефикаснијим мерама Владе и вашег министарства и реално су урбанистички и локацијски планови у Нишу, Врању, Крагујевцу, Краљеву, Београду, Новом Саду. Реалност је и предлог закона који све то дефинише.

На неки начин држава овим законом и тржишно делује. Зашто? Постоје припадници Војске који и у том делу наменске индустрије значајно

подижу нашу економију. Војска када чува земљу, безбедност је веома важна за инвестиције у тој земљи, наменска индустрија бележи изузетан раст и миле људе који се школују, а велика је вредност улагања у школовање тих људи, на неки начин обавезујемо да остану ту, раде и доприносе новом расту наше државе и наше будућности.

Реалност је и завршена, на пример, деоница Љиг–Прељина 40,4 километара, реалност је 66 мостова и четири велика тунела на тој деоници. Реалност је потписани комерцијални уговор за деоницу Прељина–Пожега. И врло је занимљив начин на који неко жели да обесмисли све те велике пројекте. Па, рецимо, тамо одакле ја долазим, Златиборски округ, релацију тј. деоницу и најаву градње Прељина–Пожега обесмишљавају тиме – а где ће она ићи даље? Срећом много више има оних који чак кажу – нека дође до Пожеге, не мора нигде даље. Срећом, таквих је много више од оних који желе да обесмисле ту деоницу.

Имамо почетак реконструкције пруге Београд–Бар и ми у Прибоју, у Пријеполу, рашкополимској области изузетно се радујемо томе, а реалност је завршена реконструисана деоница 77,6 км Ресник–Ваљево, од 287 км пруге Београд–Бар, оних без територије Црне Горе.

И опет, начин на који неко жели све то да обесмисли негде подсећа чак на оне аргументе које је неко износио 1881. године, када се градила прва железница, па кажу – не ваља то, то је црна змија коју је послао неко из Европе да покраде Србију. И било је ту још катастрофалних аргумената. Из данашње перспективе видите како то звучи, али је тужно да данас неки противаргументи реконструкцији пруге Београд–Бар, првој после 40 година, нису ништа одмакли од таквих критика.

Када понестане аргумената, онда иду директно на породицу Александра Вучића, онда иду лично. Када нестане аргумената, иду лично и вређају и вас. Када нестане аргумената о томе како је у граду Београду лоше, а сви економски показатељи показују колико је боље, онда смисле неки само њима смешан виц на рачун презимена Синише Малог. Дакле, њима је остало само то и само се тиме баве.

Јуче је једна посланица рекла да ми паштетатама купујемо гласове. То је њено мишљење о нашем народу. Јуче се један посланик, тачније посланик Бориса Тадића, изгаламио онако поприлично у Скупштини, само је заборавио да изнесе став свог председника. Борис Тадић је у једном тренутку рекао – шта ће нам Војска? Ја сам очекивао да ће он да каже – из овог предлога изузмите војна лица, и то би по њима вероватно коштало јефтине. А један се бавио анализом квалитета путева, па је обилазио ваљда ауто-пут. Дакле, он игра улогу надзора свега што је изградила држава, и мене је искрено страх, када се саграде ови станови, да ће упадати људима у станове да тражи да ли је негде било неког прокишњавања, па да се то изнесе овде у Скупштини.

Дакле, имамо политику напретка с једне стране, политику обесмишљавања свега што ваља са друге стране, али имамо и народ који такве обесмисли на изборима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштована потпредседнице Владе са сарадницима, осврнућу се на Предлог закона о поступку уписа у катастар непокретности, односно реформу катастра. Ова реформа катастра се односи на упис права својине.

Рече јуче један колега из опозиције како ми не знамо који су то проблеми грађана, а то је у ствари колега који из свог аутомобила са затамњеним стаклима не види ни какво је напољу време.

Ми из СНС смо константно у контакту са грађанима, што преко делегираних заступника у свим институцијама, што директно. Комуникација између нас и грађана је основ за велики број проблема који су отклоњени и на којима ће се и убудуће радити. Одатле и иницијатива овог министарства да у процедуру упути предлог закона који грађанима штеди и време и новац.

Тренутно свако ко купује непокретност, мора да овери уговор код јавног бележника, сачини јавнобележнички запис. Да би то урадио, купац мора прво да прибави извод из катастра и однесе јавном бележнику. Након овере код јавног бележника купац тај уговор носи РГЗ-у ради уписа, а након тога у Пореску управу Републике Србије ради утврђивања пореза на пренос апсолутних права, а потом пријављује и порез на имовину локалној пореској администрацији.

Дакле, мора да обиђе минимум пет шалтера – РГЗ, јавног бележника, поново РГЗ, Пореску управу Републике Србије, локалну пореску управу. Реформом се постиже да јавни бележник уместо купца непокретности врши увид у катастар непокретности, потом оверава уговор о купопродаји, а онда тај уговор дигитализује, оверава електронским потписом и шаље катастру електронским путем по службеној дужности. Тако се извршава упис. Потом катастар, када прими уговор од јавног бележника, исти прослеђује по службеној дужности пореској управи и локалној пореској администрацији. Дакле тиме, од пет шетања по шалтерима, грађанима шетање сводимо на један шалтер јавног бележника.

Такође, предлог је и да при слању уговора јавни бележник пошаље и обједињену пореску пријаву катастру на основу које катастар може да ради масовну процену вредности непокретности. Овим би се један посао пореске управе поједноставио и аутоматизовао кроз катастар.

Што се тиче железничких станица, Министарство инфраструктуре ће ове године реконструисати објекат железничке станице у Бору. Објекат железничке станице ће бити уређен и модернизован по европским

стандардима и то веома радује грађане Бора. Осим тога, наредне године ће Министарство реконструисати и пругу.

Када говоримо о грађанима у Бору, свакако ми је дужност да нагласим да им је јако важно асфалтирање једне деонице пута Селиште – Бор, неких 14 километара. Знам да је и то планирано, а надамо се да ће се успети са реализацијом тог асфалтирања ове године. Захваљујем на пажњи и желим све најбоље у даљем раду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Народни посланик Бранка Стаменковић. Није ту.

Реч има народни посланик Александра Мајкић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, поштована министарко са сарадницима, пред нама су данас, између осталог, и закони који регулишу четири врсте саобраћаја – друмски, железнички, водни и ваздушни саобраћај. Значај ових закона које треба да усвојимо, надам се следеће недеље, пре свега се огледа у томе што је један од три приоритета Владе постављених у овој години економски развој, а економског развоја нема уколико нема добро развијене транспортне инфраструктуре која ће повезивати Србију и са суседима, која ће повезивати и различите делове Србије, север са југом, исток са западом и слично.

Много је урађено од 2012. године на изградњи путева у Србији, да не набрајам пошто су то већ моје претходне колеге у неколико наврата радиле, али ме радује ревитализација железничких пруга у Србији, нарочито већ започета изградња брзе пруге Београд – Будимпешта, која ће нас приближити развијеним земљама, а зна се да је у развијеним земљама железнички превоз и бржи и јефтинији, али и безбеднији од возње аутомобилом по путевима.

Што се тиче Кикинде из које ја долазим, код нас је прва пруга пуштена у саобраћај још давне 1857. године и била је тринаеста изграђена пруга великог колосека у Европи. Била је део пруге Беч–Будимпешта–Базијаш, а Кикинда је имала директну железничку везу и са Паризом, Лондоном и Бриселом. Тада су кроз Кикинду пролазили битни и велики возови, као што је „Остенде“, „Оријент експрес“ и други. Како су деведесетих девестиране велике фабрике које су у Кикинди постојале и након тога лошим приватизацијама, у истом том поступку су пропадале и пруге у Кикинди, тако да данас, нажалост, имамо само три линије, које су више симболичне, а то су – према Суботици, према Панчеву и Темишвару.

Веома ме радује што је министарка у јучерашњем излагању споменула да постоји пројекат ревитализације пруге Кикинда–Суботица–Кикинда, што ће нама, надам се, у најскоријем периоду много значити, не само због тога што имамо путнике који ће ићи на тој релацији, као и то што ће се повезати Банат и Бачка, него и због тога што доста наших великих привредника управо користи тај железнички транспорт.

Уколико узмемо само пример „Зопаса“, који је италијанска фирма која је свој погон преселила у Кикинду, они имају око 500 вагона који на годишњем нивоу прелазе ту пругу. Та реконструкција пруге ће нам помоћи и због тога што „Метанол“ користи ту железничку пругу. Због лошег стања вагони ка Суботици иду са 60% попуњености, а иза „Метанола“ је стала целокупна Влада и тадашњи премијер, данашњи председник Александар Вучић.

Министарка Михајловић и министарство на којем она стоји је помогло Кикинди да реши вишедеценијски проблем реконструкције пута Кикинда–Башаид, који је деценијама уназад био запуштен, а у периоду од 2015. до 2017. године је потпуно завршен. Завршаван је фазно, а колико ја имам информације, управо личним залагањем министарке Михајловић ова деоница је завршена по плану и у планираном року. Због тога се њој као пријатељу Кикинде, који нам је у неколико наврата помогао, обраћам и ради следећих проблема.

Наиме, 2014. године отворен је гранични прелаз Наково–Лунга, који је увелико оправдао своје постојање и због броја прелаза и због брже везе Срба из Румуније са матицом у Кикинди и околини, а и због повећаног броја Румуна који долазе у Кикинду. Самим тим је и промет у продавницама у Кикинди које су ближе граници повећан.

Међутим, тај прелаз и дан-данас, без обзира на то што је отворен 2014. године, ради од 7–19 часова и предвиђен је само за возила до 3,5 тоне. Александар Вучић је приликом боравка у Темишвару новембра 2016. године договорио са својим румунским колегом да тај прелаз ради 24 сата. Међутим, због промене власти у Румунији до реализације тог споразума и дан-данас није дошло. Град Кикинда са великим привредницима, пре свега са „Метанолом“ и „Зопасом“, упутио је захтев свим релевантним органима у Србији али и Румунији да се рад граничног прелаза прошири на 24 сата и да се прекатегоризује и за теретни и за аутобуски саобраћај.

Шта бисмо ми тиме добили? Извозници из Кикинде би имали бржи и јефтинији транспорт робе на тржиште ЕУ. До Темишвара би пут био краћи 20 километара, до Арада 65 километара, до Омакова 40 километара, и то само у једном правцу. Ако узмемо за пример „Зопас“, код кога око 530 камиона прелази границу код Српске Црње, која је нешто даље од Накова–Лунге, уштеда по једном камиону би била 40 километара само у времену, што значи да је то годишње 20.000 километара. Када се претвори у новац, није безначајан износ.

Такође, проширење радног времена и прекатегоризација овог пута би довела до тога да проток радне снаге буде много бољи, што одговара и српским и румунским послодавцима, јер је западна Румунија увелико позната по томе да им фали радне снаге. То би омогућило да и други инвеститори из западне Румуније дођу у Кикинду и тако решимо трајни проблем незапослености и у Кикинди и у Севернобанатском округу.

Оно што је даље потребно да сви на локалном, републичком и на покрајинском нивоу урадимо јесте да обезбедимо новац, значи, око пола милиона евра, за извођење радова на граничном прелазу, да се тај прелаз оспособи за промет теретних возила, али и да се опет наговоре надлежни органи у Румунији да дозволе да прелаз ради 24 часа, односно само да се испоштује оно што је до сада договорено.

Још једном апелујем за помоћ Граду Кикинди, јер ће смањење транспортних трошкова великих привредника допринети повећању спољнотрговинског промета робом, а то ће свакако бити од користи за економски развој и града и Севернобанатског округа и целокупне Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марија Јањушевић. Није ту.

Реч има народни посланик Јасмина Обрадовић.

Изволите.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Захваљујем.

Цењени представници Владе Републике Србије, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани, на данашњој седници се пред нама налази пакет од 13 предлога закона и седам потврђивања међународних споразума, углавном из домена Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

Предлог закона који је посебно побудио пажњу јавности, а на који ћу ја у ових неколико минута свог обраћања скренути вашу пажњу јесте Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

Дакле, и овим законом потврђују се и реализују програмски циљеви које је зацртала СНС, предвођена председником Републике Србије Александром Вучићем, програмски циљеви свеукупног напретка и развоја Републике Србије и бољег живота сваког њеног грађанина.

Овим предлогом закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности омогућавамо припадницима наших безбедносних снага да по повољним условима реше један од основних животних проблема, а то је решавање стамбеног питања. У протеклом периоду су резултати рада снага безбедности сасвим евидентни и држава Србија је дужна да нашим полицајцима, војницима омогући пристојан живот, те је решавање стамбеног питања свакако у овој причи за њих кључно.

Као што је наведено, у првој фази овог великог националног пројекта планира се државна инвестиција од око 64 милиона евра у јефтину станоградњу за 1.578. станова, и то 400 у Београду, 400 у Новом Саду, 188 у Нишу, 190 у Врању, 200 у Крагујевцу и 200 у Краљеву. Ово је тек прва фаза, а знам из искуства да се на овоме нећемо зауставити и да ћемо обновити

стамбени фонд Републике Србије, а припадницима наших снага безбедности омогућити пристојан живот.

Ово је досада најозбиљнији државни пројекат станоградње. Они пре нас су остали запамћени по обећањима, али и по аферама, по сателитима, пашњацима, виноградима и слично. Они пре нас су топили тенкове у Смедереву, а ми данас стварамо услове да се граде станови за припаднике снага безбедности. Наравно, наставићемо снажно напред, наставићемо да изграђујемо Републику Србију.

Српска напредна странка и Александар Вучић знају шта желе и то ће и остварити, а то је боља и напреднија Србија. Зато ћу у дану за гласање гласати за овај предлог закона јер ће овај пројекат омогућити бољи живот припадника снага безбедности, а тиме свакако и грађана Републике Србије. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Радослав Милојичић, по Пословнику.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Мислим да сте прекршили члан 107, а то је достојанство Народне скупштине. Свако ко се иоле разуме у војску зна да се тенкови праве од легираног челика, а да се у „Сартиду“ топе угљенични челици, па је просто немогуће да се тенкови топе у „Сартиду“, као што је претходна говорница изговорила. Ви сте били дужни, због грађана, због обмане, да упозорите претходну говорницу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да није дошло до повреде Пословника, јер је евидентно да је, док је министар био господин Шутановац, из Војске Србије нестало 500 тенкова. Где су претопљени, то уопште није битно.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Да.)

Реч има народни посланик Горан Богдановић. Није ту.

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите, колега.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, пред нама су данас три нова, савремена, системска закона који уређују област железнице – закон о железници, закон о безбедности у железничком саобраћају и закон о интероперабилности железничког система усклађен са прописима ЕУ, али и прилагођен нашим условима.

За сваку похвалу је што предлагач при усклађивању није стриктно копирао европске одредбе, већ се кроз сваки члан може видети да је и те како вођено рачуна како да се унапреди железнички саобраћај, затим учини ефикаснијим, безбеднијим и да се постигне конкурентно тржиште превозних услуга у Републици Србији.

За сваку похвалу су активности које су Влада Републике Србије и надлежно министарство спровеле у претходном периоду у склопу

свеобухватне реформе железнице. Ствари у овом ресору постављене су управо онако како је неопходно да би крајњи циљ био постигнут, а то је ефикасан и безбеднији железнички саобраћај. Обезбеђена су средства и завршена реконструкција и изградња преко 200 километара железничке мреже. У овој години у току су што радови, што припремне активности започињања још око 230 километара пруга а средства која су уложена и која се улажу мере се милијардама.

Зато желим да кажем да се није пошто-пото, без реда, зарад политичких поена и осталог што опозиција нама представља, водило рачуна, већ је сачињен јасан план који Министарство спроводи и који следи и иде напред. Резултати овога су видљиви и нико не може оповргнути званичне податке који показују да робе и путника на нашим железничким пругама има све више и да наша железница заузима све јачу позицију на европским железничким коридорима.

Мало је позната чињеница у широј јавности да је Република Србија као једина нечланица ЕУ постала равноправан део новоформираног Алпско-западнобалканског коридора. За ово су веома строга правила и услови које мрежа мора да испуни како би постала равноправан део нових европских коридора а Републици Србији је, као јединој од земаља која није чланица ЕУ, то и успело.

Предлогом закона о железници извршена је и даља хармонизација са ЕУ и са прописима релевантним за ову област, а за постизање кључног циља – отварање и хармонизација тржишта железничких услуга.

Оно што бих такође напоменуо и истакао, посебно је с пажњом прописано кривично дело оштећење инфраструктуре у циљу сузбијања дела оштећивања, уништавања, уклањања и одузимања делова железничке инфраструктуре без обзира на количину и вредност. Шта би ово конкретно значило? То значи да смо у пракси имали веома често ситуацију која је третирана као ситна крађа, нпр. крађа једног килограма бакарне жице, путних прелаза, контактне мреже које остају ван функције, а извршилац после минималне казне понавља то исто дело. То није ситна крађа, то је дело које може изазвати огромне последице по безбедност путника и робе.

Када говоримо о закону о безбедности железничког саобраћаја, основни циљ доношења овог закона је унапређење нивоа безбедности железничког саобраћаја у Републици Србији. У области ове безбедности посебно је било неопходно увођење нових одредаба усклађених са европским законодавством. Новине су у посебним деловима који се односе на одговорност послодавца успостављањем система надзора над машиновођама, затим поступци за надзор сертификацију машиновођа који управљају возилима у оквиру железничког система, условима рада мобилних радника у прекограничном саобраћају, као и делу јасног дефинисање услова ко може да изводи обуку машиновођа и критеријума за признавање центара

стручног оспособљавања укључених у обуку машиновођа и критеријуми за организацију испита итд.

Поред овога овим законом дата су додатна овлашћења Дирекцији за железнице као национално тело за доношење прописа од значаја за безбедност железнице као и издавање и надзор одговарајућих сертификата. Дакле, све новине уведене су са једним јасним циљем, унапређење безбедности у железнички саобраћај и односи се на све учеснике у њему. Интероперабилност која добија посебно место, пре свега способност железничког система да омогући безбедно и несметано кретање возова који стварају захтеве на нивоу перформанси, односно омогућава да возови се несметано крећу по целој Европи, без задржавања на границама због замене локомотива и возног особља.

Могли бисмо још доста о овоме, али због времена, рекао бих само на крају, предлагач је сачинио три потпуно нова закона који ће на системски начин допринети безбеднијем и ефектнијем одвијању и развоју железничког саобраћаја. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Далибор Радичевић.

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, у данашњем излагању говорићу о Предлогу закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике службе безбедности и Предлогу закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова.

Покушаћу да не понављам све оно што су колеге претходно већ изнеле. Пред нама су добра и квалитетна законска решења и у дану за гласање ћу их подржати, а позивам и све посланике да то учине.

Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности је закон који је одавно требало донети. Законом се стварају могућности да се ови станови изграде под повољнијим условима и ово је добар пример где се остварује сарадња између Министарства и локалних самоуправа.

Како сам схватио опозицију, они имају само једну замерку, а то је да им не одговарају локације. Нажалост, локације у центру града су они одавно већ заузели, представљајући их као пашњаке.

Када говоримо о закону о поступку уписа у катастар непокретности и водова, ја имам само похвале. Доста нам је шетње од шалтера до шалтера где губимо драгоцено време. Овим законом стварају се основни предуслови за увођење електронске управе у катастар непокретности. Поједностављена је процедура за поступак уписа у катастар непокретности. Самим одласком код јавног бележника и потписивањем уговора странка је завршила са обиласком шалтера. Дужност јавног бележника је да изврши упис некретнине у катастар

непокретности и да обавести Пореску управу која ће даље донети решење о порезу на пренос апсолутних права, као и локалну пореску управу која ће утврдити одговарајуће порезе.

Због рационалног коришћења времена нећу говорити о осталим законима који су данас на дневном реду, али морам напоменути да су то добри закони и измене и допуне закона којима се усклађује наше законодавство са европским. Да Министарство грађевине добро ради, као и цела Влада, не морамо говорити ми овде у Скупштини, довољно је да одемо са једног на други крај наше лепе земље и видећемо да су свуда градилишта. Поносан сам када погледам Коридор 10. Имао сам прилике са Одбором за просторно планирање да обиђем цело градилиште у току прошле године. Оно што сам видео тамо је велелепна грађевина где се радови полако приводе крају. Само зли језици могу причати негативно о ономе што је до сада урађено. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Иван Костић. Није ту.

Реч има народни посланик Драган Савкић.

Изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, пред нама је на дневном реду предлог сета закона и споразума о којима водимо расправу, а ја ћу говорити о Предлогу закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова.

Слободно можемо рећи да је реформа катастра наставак реформе деценије, поред увођења е-дозволе и е-управе, а све у циљу да се омогући грађанима, привреди, домаћим и страним инвеститорима брз упис права на непокретностима. То је сигурност за домаће и стране инвеститоре да улажу у производне капацитете за отварање нових радних места и запошљавање младих, школованих радника. То је и политика Владе Републике Србије и нашег председника Александра Вучића и СНС, што су на недавно одржаним локалним изборима у Београду и још неколико градова у Србији показали грађани дајући велику подршку и поверење СНС-у и председнику Александру Вучићу.

Доношењем овог закона омогућиће се да се повећа ефикасност и ажурност катастра непокретности увођењем нових информационих технологија, прописивањем обавезе за судове, јавне бележнике, јавне извршитеље, органе јавне управе и друге органе и организације који у оквиру својих законом утврђених надлежности доносе одлуке, односно састављају или потврђују исправе које представљају правни основ за упис у катастар и исте достављају служби за катастар непокретности ради спровођења промена у катастру.

Поједноставиће се и убрзати процедура уписа у катастар непокретности прописивањем краћих рокова за поступање службе у

поступку уписа, прописивање правила да служба не проверава законитост јавнобележничке исправе на основу које се врши упис у катастар. На тај начин ће се убрзати процедура уписа, односно скратиће се време потребно за упис. Повећаће се ажурност катастра непокретности, што ће имати позитиван ефекат на побољшање позиције Републике Србије на ранг-листи Светске банке о условима пословања „Дуинг бизнис“.

Предлогом овог закона предвиђено је да грађани и привреда неће морати да обилазе неколико шалтера. Доста је било обилажења институција да би грађани и привреда уписали имовину у катастру непокретности. Убудуће ће се све то радити на једном месту, код нотара. Састављањем и потврђивањем, оверавањем јавнобележничке исправе, нотар ће у име грађана поднети катастру путем е-шалтера потребну документацију за упис у року од 24 сата, а служба ће у року од пет дана донети решење о упису у катастар непокретности.

Новина у овом закону – уводи се и предбележба објекта и посебних делова објеката у изградњи, који се не уписују у лист непокретности већ у посебан лист – предбележба објекта, односно посебних делова објекта у изградњи. Такође, Предлогом овог закона прописано је да јавни бележници, предузетници и правна лица уписана у регистар геодетских организација могу издавати лист непокретности, лист бодова, лист предбележбе објекта, односно посебних делова објекта у изградњи, који имају исту важност као да их је издао Републички геодетски завод.

Републички геодетски завод као државни орган ради на обављању стручних, геодетских, катастарских послова, на геодетском мерењу, прикупљању и упису података у катастар непокретности и катастар водова, који су од општег интереса за Републику Србију, као и низ утврђених нових надлежности које су му поверене од 2002. године па до данас. Све поверене послове Републички геодетски завод, заједно са својим унутрашњим организационим јединицама, службама за катастар непокретности, успешно је обавио, што ће и у наредном периоду чинити много брже и ефикасније.

У току је конкурс за пријем 567 геодетских и правних стручњака који ће кадровски ојачати службе да би се успешно извршавали сви послови из надлежности Републичког геодетског завода, а све у интересу грађана и привреде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Поштована потпредседнице Владе са сарадницима из Министарства, ми јуче и данас расправљамо о 20 веома важних закона, што за мене, а верујем да и грађани Србије уочавају да је Министарство којим ви руководите са вашим тимом показало велики рад на терену и да су ваши сарадници и институције које су под ингеренцијом Министарства за саобраћај уочиле потребу за изменама и допунама закона у

области саобраћаја, да су ови закони на дневном реду нашег заседања зато што је потребно усклађивање са Европском унијом, са Конвенцијом УН, а посебно бих истакла значај закона који ће утицати на смањење сиве економије. Јер вратити сто милиона евра у легалне токове доношењем једног закона свакако је нешто што је веома важно за нашу даљу привредну активност и повећање бруто друштвеног производа.

Наравно да је у овом сету закона најважнији закон за изградњу станова за припаднике безбедности и нетачно је и злонамерно, чак, рекла бих и политички некоректно, истаћи да у закону за изградњу станова нису дефинисани критеријуми по којима би се и ти станови градили и на основу којих би се после војници и припадници службе безбедности јавили за њихову куповину. Апсолутно, ко је прочитао закон, може да види да су сви критеријуми веома јасно дефинисани. Али то је оно, када немате ништа друго да кажете и када немате никакву јасну и тачну примедбу, онда дозвољавате себи да износите неистине.

Желела бих да кажем по неколико главних ставки за сваки од ових закона. Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности одређује све услове за будуће купце станова и за припаднике службе безбедности са ценом од 500 евра по квадрату и са чињеницом да је за градњу првих 1.578 станова у Београду, Нишу, Новом Саду, Краљеву, Врању и Крагујевцу издвојено 64.355.000 евра.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима значајан је са становишта што се повећава брзина са 120 на 130 км на час, што је у целој Европи и у региону пракса и што се уводе нове и строже казне за прекршиоце овог закона, као што је обавеза новчане казне за насилничку вожњу.

Предлог закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова је значајан због тога што је новина да грађани и привреда неће морати да обилазе неколико шалтера и институција да би уписали имовину у катастар, већ ће се све то радити на једном месту, код нотара. Нотари ће имати изводе из катастра непокретности, они ће закључивати уговоре, уместо грађана ће прослеђивати катастру имовину на упис, као и општинској администрацији и Пореској управи.

Предлогом закона о путевима уређује се својина над јавним путевима и њихова евиденција у јавним књигама, што је важно за несметано извођење радова на одржавању и рехабилитацији. Биће прецизирано и ко је тачно надлежан за одржавање којих путева у Србији, Војводини и, наравно, некатегорисаних путева. Допринеће и већој безбедности у саобраћају, укључујући и посебну процедуру за тунеле дуже од 500 метара.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о превозу терета у друмском саобраћају важан је због усклађивања са Законом о инспекцијском надзору, што ће допринети ефикаснијој борби против сиве економије и

заштитити превознике који законито послују, посебно мала и средња предузећа. Циљ овог закона је да се половина прихода који су данас у сивој зони, а који су процењени на 100 милиона евра, врате у легалне токове и тиме увећа приход буџета.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају прецизније регулише издавање сертификата о професионалној оспособљености, као и услове за измену редова вожњи, веће казне за прекршиоце и јасна овлашћења инспекције у циљу контроле иностраних превозника.

Предлог закона о железници – важна новина овог закона је да ће убудуће оштећење и крађа железничке инфраструктуре, која представља ризик по безбедност саобраћаја, бити санкционисана као кривично дело, а наравно да је важно што се овај закон додатно усклађује са европском регулативом, посебно у вези са функционисањем тржишта железничких услуга.

Предлог закона о безбедности у железничком саобраћају има за циљ додатно повећање безбедности железничког саобраћаја, смањење броја незгода и већу конкурентност. Редовна провера стручне оспособљености железничких радника спроводиће се на две године уместо на четири, као што је то било до сада, и прецизније се уређује ко може да оспособљава железничке раднике.

Предлог закона о интероперабилности железничког система важан је због увођења интероперабилности и он омогућава да се возови из Србије и кроз Србију несметано крећу по целој Европи без задржавања на границама због замена локомотива и возног особља. Важан је и због смањења задржавања возила на граничним прелазима и због повећања конкурентности железничког саобраћаја, посебно у делу превоза терета.

Предлогом закона о изменама и допунама Закона о пловидби и лукама на унутрашњим водама прописује се рок од шест година да све нелегалне шљункаре, којих има 150, буду премештене на званична лучка подручја на Сави, Дунаву и Тиси. Очекивани ефекти овог закона су да приходи по основу лучких такси и лучких накнада за претовар шљунка и песка износе око 2,2 милиона евра годишње. Смањују се и трошкови за бродарске компаније и усклађују са директивама Европске уније.

Предлог закона о централној евиденцији стварних власника је важан због тога што се уводи централна евиденција стварних власника правних лица у Србији. Као стварни власник биће регистрована сва физичка лица која на било који начин имају 25% или више власништва у некој фирми и која истински имају преовлађујући утицај на вођење послова или која обезбеђују новац за пословање фирми.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о посредовању у промету и закупу непокретности је важан због тога што се његовим изменама уводи обавеза да оснивачи, власници и они који воде послове закупа и

промета некретнина нису осуђивани, између осталог и за мито, превару, кривична дела тероризма и организованог криминала, као и праће новца и финансирање терористичких аката.

Предлогом закона о допунама Закона о ограничавању располагања имовином у циљу спречавања тероризма уводе се санкције за ширење оружја за масовно уништење, а санкције по овом закону неће се односити само на појединце, већ и на чланове породица лица која се баве финансирањем тероризма и ширењем оружја за масовно уништење. Верујем да је све ово мање-више до сада у расправи било речено и од вас као министарке, али и од колега који виде потребу да у дану за гласање подрже предлоге ових закона. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Миладин Шеварлић. Није ту.

Реч има народни посланик Милован Кривокапић.

Изволите, колега.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, говорићу мало, пар минута, о Предлогу закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

На самом почетку морам да нагласим чињеницу коју сви уосталом знамо, да смо се у претходном периоду суочавали са изузетно тешким стањем у многим сегментима друштва у које смо дошли захваљујући тадашњој Влади, а које се огледало кроз неуређене јавне финансије и високи јавни дуг и то је захтевало хитне мере фискалне консолидације. Управо због тога пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности није могао да буде реализован раније, јер је за то потребно значајно државно учешће. Међутим, сада су створени услови за улазак у велики пројекат државне станоградње.

За време претходне Владе припадници снага безбедности, а понајвише Војска Србија је уништена и тотално је деморалисана. Професионални војници новцем који су зарађивали нису могли самостално да се прехране и да заснују породице а куповина стана и решавање стамбеног питања је била мисаона именица. Без имало претеривања могу слободно да кажем да захваљујући пре свега председнику државе Александру Вучићу и Влади Републике Србије, који су свесни важности снага безбедности и уопште институције као што је Војска Србије, поставили су све на место које заслужују и подигли их на ноге, али наравно ни то не одговара онима који су раније били на власти.

Даћу себи за право да се, као посланик који има доста животног искуства и неко ко је пролазио и превазилазио многе тешке ситуације, померим мало са стручне терминологије и крутог држања чланова и тачака закона и кажем запажања и виђење одређених ствари. Постоји ментални склоп или профил људи да све што неко покуша да одради у најбољем

интересу појединаца или грађана свога града, округа или државе већ у старту осуди и нађе хиљаду примедби, наравно, без адекватне аргументације. Битно је само да се подигне медијска прашина, да се искоментарише због чега се доноси овај или онај закон и како је нешто што је позитивно у целом свету, и усклађивање са светским и европским стандардима, само код нас лоше.

Да бих другим колегама омогућио да говоре, бићу кратак. Доношењем овог закона стварамо основу да поправимо животни стандард грађана Србије, пре свега војницима, полицајцима, припадницима БИА, људима који раде тежак посао за нашу државу, посао због којег се сви осећамо безбедно, а који имају скромна примања, који тешко себи могу да приуште, посебно уколико су млади и уколико граде своје породице, решавање стамбеног проблема дугорочно. Као што сам већ рекао, њихове плате нису биле велике да би могли сами да реше стамбена питања, али оне ће се повећавати, нема никакве сумње, и овим пројектом желимо да им омогућимо бољи и другачији живот, сигурнију сутрашњицу и могућност и прилику да планирају своје породице и рачунају на бољу будућност.

Српска напредна странка сматра да је потребно усвојити овај предлог закона јер се на тај начин обезбеђују правне претпоставке за његову благовремену примену. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Весовић. Није ту.

Реч има народни посланик Вера Јовановић.

Изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, министарко Михајловић са сарадницима, колеге посланици и грађани Србије, данас имамо посебно задовољство да, између осталог, расправљамо и о Предлогу закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

Зашто је то посебно задовољство? Зато што се ради о грађанима који раде веома тежак посао, одговоран и захтеван, за који смо им, верујемо, сви ми веома захвални и који заслужују да имају посебне услове када се ради о решавању њиховог стамбеног питања. Питање безбедности основни је предуслов и неопходан услов за сваки економски, политички и социјални напредак нашег друштва. Будући да велики број породица припадника снага безбедности нема решено стамбено питање, овај проблем представља једно од основних питања које ми као одговорно друштво морамо да решимо.

Поздрављам напоре Владе Републике Србије да ово питање реши на системски и трајан начин. Ту нема пуно опција. Људи немају кров над главом и неопходно је омогућити им прилику да то реше на њима приступачан начин. Процењено је да би се доношењем посебног закона на најбољи и најефикаснији начин приступило решавању овог проблема. Преко 20.000 припадника снага безбедности, активних или у пензији, исказало је заинтересованост да купи стан у оквиру овог пројекта. Изградњом јефтених

станова у различитим градовима Републике Србије за припаднике снага безбедности омогућићемо пристојан и достојан живот свима онима који често свој живот стављају на коцку због државе и свих њених грађана.

Захваљујући локалним самоуправама и напорима Владе, бићемо у могућности да обезбедимо велики број стамбених јединица најугроженијим припадницима снага безбедности. Сви они ће по унапред прописаним условима моћи да конкуришу, добију стан у складу са својим потребама. На тај начин позитиван ефекат оствариће домаће грађевинарство, а и локалне самоуправе које ће убудуће убирати порез од новосаграђених стамбених објеката. Ценом у износу до 500 евра по квадратном метру мислим да се постиже ефекат који је законодавац и желео, а то је заиста приступачна и реална могућа куповина од стране заинтересованих припадника снага безбедности.

Бившем режиму није било свето ни постојање снага безбедности, а не још и станови за њих и њихове чланове породица. Држава Србија овим законом још једном показује да је посвећена добробити својих грађана и да је спремна да исправи вишедеценијске неправде и друштвене аномалије. Зато ће, надам се, сви посланици Скупштине Србије у дану за гласање подржати овај предлог. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Није ту.

Реч има народни посланик Огњен Пантовић.

Изволите, колега.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, од доношења Закона о путевима у изворном оквиру 2005. године и измена које су наступиле након тога дошло је до значајних промена у инфраструктури Републике Србије. Будући да се у последње четири године много радило и да се дан-данас ради на изградњи инфраструктуре, потребно је да се донесе нови закон који ће одговорати новом стању. А шта је то што се урадило протеклих година? Завршене су деонице Љиг–Прељина и Лајковац–Уб на Коридору 11, тренутно се ради на деоницама Сурчин–Обреновац, Обреновац–Уб, Лајковац–Љиг, на источном краку Коридора 10 јужно ка Прешеву, обилазница око Београда, као и многи пројекти санације путева. Ево, на деоници Љиг–Прељина се управо најбоље види оно што је један од главних циљева овог закона, а то је унапређење безбедности саобраћаја. Пуштањем у рад ове деонице смањио се интензитет саобраћаја на делу Ибарске магистрале који је, нажалост, био познат по бројним саобраћајним незгодама.

Овим предлогом се део који се односи на безбедност саобраћаја пребацује у овај закон, имајући у виду елементе пута који утичу на безбедност саобраћаја. У овај закон су унете одредбе о ревизорима који ће обављати процене ревизије и провере утицаја пута на безбедност саобраћаја. Такође, овим законским предлогом биће омогућено решавање проблема

имовине. Неуређено имовинско стање и евиденција јавних путева у јавним књигама јесте један од основних проблема са којима смо се сусретали до сада. Тренутно скоро на сваком путном правцу постоје делови пута који се налазе на парцелама које су у својини физичких или правних лица или су корисници у листовима непокретности уписани као правна лица којима није поверено управљање путевима.

Такође, постоје обрнути случајеви где се на јавним површинама налазе засађени неки засади, изграђени привредни објекти итд. Због оваквог стања управљачи путева су били спречени да предузимају радње на путевима на које су законом били обавезни и били изложени ризику од тужбе власника имовине. Усвајањем овог закона сви јавни путеви који су изграђени до дана ступања на снагу овог закона биће уписани као право својине Републике Србије, покрајине или локалне самоуправе.

Оно што је веома битно јесте да се уводи обавеза управљача пута за израду годишњих и петогодишњих извештаја о стању путне мреже којом управља и овим ће се обезбедити правилно планирање и опредељивање средстава из буџета за одржавање путне мреже и на овај начин ће се правовремено реаговати и утицати на побољшање безбедности саобраћаја.

Све у свему, добијамо квалитетан закон који ће довести до унапређења стања путева у Србији и безбедности саобраћаја и позивам све народне посланике да у дану за гласање подрже овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто на листама пријављених посланичких група више нема пријављених за реч, пре закључивања заједничког начелног и јединственог претреса, питам – да ли желе реч председници, односно представници посланичких група, или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника?

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, председавајући.

Заиста, ја сам фасциниран овим добацивањем од прекопута из редова СНС. Кад год се неко из ДС јави за реч, имамо шоу са супротне стране. Сигурно је њима лепо, док су њихови џепови пуни, док се возе скупим аутомобилима, док седе у кожним фотељама, грађани Србије гладују...

(Председавајући: Хајте мало о закону, колега Милојичићу.)

... И грађанима Србије је све теже и теже, тако и припадницима сектора безбедности који немају решена стамбена питања и вас бих, господине председавајући, замолио да ми кажете само колико ми је времена остало, ако видите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Укупно са ових четрдесетак секунди, три минута и девет секунди.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Поражавајућа је чињеница да данас у Србији 30.000 припадника служби безбедности, без обзира на то да ли раде у БИА, МУП-у или Министарству одбране, нема решено стамбено питање. Добар је покушај да

ова Влада обезбеди кров над главом за 18.900 припадника Сектора безбедности, колико се пријавило да жели да учествује у овом програму.

Као што сам то урадио и пре неколико дана, тј. јуче, питаћу и сада одакле припаднику МУП-а или Министарства одбране 500 евра по квадрату – ако жели стан од 80 квадрата, што је неки просек за четворочлану породицу, то је 40.000 евра – са смањеним платама, које сте ви смањили припадницима МУП-а и Министарства одбране, са смањеним дневницама, са смањеним пензијама, пошто су овде укључени и војни пензионери и људи који су се бавили безбедносним послом, али су сада у пензији.

Влада ДС, о којој ви цео дан данас говорите, па видим да имате некакав комплекс, или шта год да је то, који год се говорник јавио од стране СНС, он је говорио о влади ДС, изградила је 5.000 станова, а ви сте обећали 2014. године да ће се градити квадрат од 380 евра по квадрату. Шта је са тим? Па од тога нема ништа. Као што нема ништа ни од тога што је госпођа Михајловић, министарка овде присутна, обећала да ће се до Новог Сада стизати за 30 минута возом. И од тога нема ништа.

Не бих желео да и од овог пројекта не буде ништа. Ми желимо да припадници Сектора безбедности нађу кров над главом, али како са платама од 22.000 динара, 75% цивила који раде у Сектору безбедности има просечну плату 22.500 динара. Седамдесет два посто припадника Војске Србије има нижу зараду него што је просечна зарада у Републици Србији. Како ће они са тим новцем да издвоје 500 евра по квадрату, ако је истина то што кажете, а дозволићете нам, не нама, не ми да вам не верујемо...

(Председавајући: Проводите крају, колега Милојичићу.)

... Него вам не верују припадници Сектора безбедности и једино да позовите Вулинове тетке из Канаде да свима обезбеде стан.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Каже претходни говорник да се ми бавимо Демократском странком. Не бавимо се Демократском странком, немамо потребе да се бавимо Демократском странком. Нико се више не бави Демократском странком. Никога више у Србији не занима Демократска странка. Добили сте два посто на изборима. Четири странке у коалицији и два посто заједно сте добили. Никога то више не занима. Па ви се бавите сами собом.

Погледајте, молим вас, данашњу расправу између њих. Дакле, сигурно се сећате, господине председавајући, господина Пајтића. Знам да су га многи заборавили. По злу га се сећају људи у Војводини. Е па, Бојан Пајтић је оптужио претходног говорника за злоупотребе око изборног процеса управо у оквиру Демократске странке. Па каже, у Смедеревској Паланци има, примера ради, 1.800 уплаћених чланарина. Просто је немогуће

да они имају толико чланова тамо. Директно га је оптужио за манипулацију изборним процесом у оквиру Демократске странке. Ако је то истина, а ја верујем да је истина, јер знам о коме се ради када је реч о претходном говорнику, онда можете да замислите, када он мува и лаже и намешта изборни процес у својој странци, шта би тек онда сутра радио да је, не дај боже, на некој државној функцији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Полако, господине Милојичићу. Прво колега Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Ево, по ко зна који пут постављамо питање на које су сви државни надлежни органи дали јасне одговоре, од Агенције за борбу против корупције, преко надлежних тужилаштава, али исто тако се надам да ће та надлежна тужилаштва дати одговоре и на питање шта се десило и како је могуће да се, пре него што је господин шибација са Ђерам пијаце постао инвеститор градње објекта на врачарским пашњацима и носилац дозволе, првобитни инвеститор напрасно повуче из тог посла. Био је власник предузећа „Трешња“ д.о.о. Мислим, јесу биле родиле трешње и те године јако добро, али изгледа да су шибацији са Ђерам пијаце баш добро родиле. Нема ту одговора на питање како је то баш „Трешња“ д.о.о. од Министарства одбране, у рестриктивном поступку јавне набавке, добила посао за извођење радова према Министарству у вредности од 19,8 милиона динара.

Нема још увек одговора, додуше ни од надлежних органа, на питање на који начин је шибација са Ђерам пијаце платио свој део 273.000 евра до, практично, још милион и по евра колико кошта та инвестиција, онако процењено одокативном методом. На све то он изјави годину дана по обављеној куповини да тај новац никоме није дао, па се ми онда питамо додатно – а ко је то још платио за њега ту инвестицију? Да ли је то можда господин Милојичић учинио из оне разлике у набавци Дома и препродаји Дома ЈНА у Смедеревској Паланци или је тај новац отишао за нешто за шта очекујемо информације, а то је једна њихова заједничка инвестиција на Миљаковцу, једног посебног објекта, али не војног него приватног.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала и драго ми је што је претходни говорник поменуо Владу Војводине и премијера из редова Демократске странке, јер оно што су и он, а и сви председници Демократске странке урадили у својим ресорима, без обзира на то да ли је то Ђилас, Пајтић, Шутановац, Борис Тадић или Зоран Ђинђић, ви не можете ни да окречите.

Сада можемо да говоримо о Војводини, на пример. Изграђен Ургентни клинички центар Војводина у укупној површини 9.000 метара квадратних, 16 спортских хала укупне површине 49.000 квадрата, 34 спортска објекта, 39 физкултурних сала, 48 домова културе, шест културно-

образовних центара укупне површине 3.000 квадрата, осам позоришта, један биоскоп, два атељеа, две галерије, три библиотеке, две спомен куће, пет културноисторијских споменика, пет ватрогасних домова, даме и господо, грађани Србије, изградила је ДС у Војводини. Седамдесет и пет верских објеката, десет капела, два музеја, осам базена је ДС изградила у АП Војводини. Шест старачких домова, дванаест зграда укупне површине 4.590 метара квадратних, један азил за напуштене животиње, шест пијаца, три парка, тридесет две предшколске установе.

Даме и господо, ово је само део од онога што је Демократска странка изградила у АП Војводини. Девет специјалних болница, два дома за душевнооболела лица, три болнице укупне површине... Мени је жао што не могу све ово да прочитам, али се надам да ћете и ви изградити поред Забеле нешто, јер ћете вероватно сви тамо завршити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Све је рекао, само ништа није рекао о Хетерленду у Војводини, о афери Хертеленд у Новом Бечеју, о томе како су ојадрили децу са сметњама у развоју тако што су покрали паре а нису изградили дом за децу са сметњама у развоју, односно за оболелу децу.

Претходни говорник, господине председавајући, рекао је како су нам џепови пуни. Молим вас, у једним новинама је изашао прилог о томе како Кена шета патике од 1.450 евра. Ја сад постављам питање, због грађана Србије – коме су онда џепови пуни? Да ли су пуни џепови нама или некоме ко може данас да приушти патике од 1.450 евра? Колику плату треба човек да има да може себи да приушти патике од 1.450 евра? Просечне патике, просечна цена патика је, не знам, да кажем педесетак евра. 1.450 евра за патике. Ја постављам питање – одакле новац?

Одакле новац за скупе проводе по коме је познат? На тим скупим проводима он воли тако да се слика са неким контроверзним личностима, па имамо овде једну слику са једним контроверзним човеком, иначе је у питању возач оног „бентлија“ који је својевремено налетео на колону председника Републике. Вероватно је то у складу са његовим потребама да попије 343 пива, колико је својевремено пио у Смедеревској Паланци. Дакле, то су питања на која треба да да одговор. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, због грађана, наравно, када год одем у неки град и неко жели да се сликамо, или било где, ја то урадим не гледајући у личну карту, али нико у Демократској странци није био одборник, као што је то био Марадона у Панчеву, одборник СНС. Тако да сте

ви овековечени да се дружите и да подржавате људе као што је Марадона, као што је Зеља, као што је Звонко Веселиновић, који туку поштене грађане Србије за вас.

Заиста не знам да постоје патике те вредности нигде на свету, не знам. Могуће и да постоје. Али као што сам јуче питао претходног говорника да се кладимо и да он не буде више посланик ако ја имам сат те вредности коју је он рекао, а ако имам, ја нећу више да будем посланик, ево, ја га позивам да одмах сада са камерама одемо код мене кући у једно дивно село у срцу Шумадије, у Глибовац, и да видимо све и да видимо да нађе патике, не које коштају 1.400 евра него које коштају и 150 евра.

Тако да, драга господо из СНС, ојадрили сте ову земљу за шест година ваше бахате, корумпиране власти. Упропастили сте све чега сте се дотакли. За шест година ваше власти задужили сте ову земљу за 10 милијарди евра. Можете само да лажете, измишљате и да говорите неистине. А то ко колику подршку има, то сте видели док сте били у дресу радикала, када сте са 40 спали на два. То је променљива категорија у политици, али је у политици битно да имате образ, да budete часни и да поштено радите свој посао, што ви, свакако, не радите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Ја бих радо, господине председавајући, волео да измерим вредност своје имовине са вредношћу имовине претходног говорника. Ја нисам имао никад неку извршну функцију, никада никакву извршну власт. Нисам био председник општине као што је он то био, а сасвим сигурно нисам учествовао никада ни у каквој афери. За претходног говорника ја мислим да цео дан можемо да износимо само аферу за афером. Просто, за шта год да се ухватимо из његове каријере, видећемо да је у питању афера. Дакле, он прича о томе да је неко ојадрио нешто. Он је за само један мандат председника општине ојадрио Смедеревску Паланку за четири годишња буџета те општине. Четири годишња буџета.

Мало пре нам спочитава некакве батинаше итд. Једини батинаши у политици, у политичкој борби, за које ја знам били су батинаши управо Кена у Смедеревској Паланци. Новине су писале о томе у неколико наврата. Он их је звао, у ствари грађани Смедеревске Паланке су их звали „Кенини тигрићи“. Тако су их називали, „Кенини тигрићи“. Познати су само по томе да су својевремено напали и пребили у центру Смедеревске Паланке човека једног који је имао 63 године у том тренутку. Мислим да се Драган Петровић зове, немојте ме баш сад хватати, нисам сигуран, мислим да је Драган Петровић у питању. У том тренутку је имао 63 године. Није се слагао са начином на који Кена води општину Смедеревска Паланка и добио је батине због тога. У својој изјави је рекао да га је Кена ударао шакама и ногом по грудима. Он и његови „тигрићи“. Човека од 63 године. Јуначина. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто видим куда ово иде, одређујем паузу у трајању од три минута, у складу са чланом 112. Пословника о раду.

(Радослав Милојичић: Зашто мени не дате реплику па одредите паузу?)

(Александар Мартиновић: Иди на ауто-пут.)

(Радослав Милојичић: Ти тамо радиш.)

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Даме и господо народни посланици, пошто на листама посланичких група више нема пријављених за реч, пре закључивања заједничког начелног претреса питам – да ли још неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели реч?

Реч има народна посланица Татјана Мацура.

Изволите.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем.

На крају ове расправе која је била обједињена оно што је готово права реткост у Народној скупштини, ова обједињена расправа и има неког смисла. Дакле, прилично су сродни закони о којима се расправља. Али чини ми се да се некако расправа свела, односно уоквирила у неке три целине. Једна је расправа која је кренула о изградњи станова који ће бити по посебним условима припремљени за припаднике снага безбедности. Затим, расправа је текла и у правцу безбедности у саобраћају и о саобраћају генерално.

Накратко бих се осврнула на овај закон који је у ствари подршка пројекту изградње станова за припаднике снага безбедности, који смо и овде назвали као једну врсту лекс специјалиса.

Министарска је дала одговор мом колеги Ђурићу, када је он учествовао у расправи, и рекла је да у овом тренутку негде између 18.000 људи који су запослени у овој области очекује станове и напоменула да можда тај број може бити већи и да се можда очекује и 30.000 људи који чекају на ове станове. То је заиста једна афирмативна мера и у том смислу не можемо да упутимо неку критику.

Оно што мене забрињава јесте што ми имамо неке различите области, односно људе запослене у различитим областима који нису добили решење слично овом које су добили људи који су запослени у Полицији, Војсци или у БИА.

На пример, мене занима колико имамо људи који су запослени у сектору образовања који једнако чекају на неке станове под повољнијим условима. Колико имамо запослених у сектору здравства који исто тако чекају на неке станове под повољнијим условима у односу на остале грађане у Србији? У том смислу је можда важније да је Влада Републике Србије

размишљала о једном општем економском оснаживању грађана Србије пре него што се усредредила на само једну групу људи.

Дакле, јесте афирмативно, и у том смислу можемо похвалити меру Владе, односно меру Министарства, коју предлаже овај закон, али нас заиста брине шта се дешава и са осталим групама људи, посебно што, чини ми се, има и оних који не живе у економском благостању, такорећи, и у том смислу јесу угрожени једнако као и представници војнобезбедносних структура.

Друга опција која се у овој расправи наметнула, односно друга област која се наметнула јесте област безбедности у саобраћају. Ту можемо да похвалимо неке мере које су задате, као што је повећање максималне брзине на ауто-путевима од 130 км на час.

Међутим, шта мене брине? Ми имамо у последње време велики број путева и ауто-путева који су отворени, на којима, нажалост, немамо те могућности да остваримо максималне брзине. Један од таквих је нпр. пут који повезује Земун и Панчево, па имате Пупинов мост. Мислим да је то чувени нови пут на коме је максимална дозвољена брзина 50 км на час иако имате три траке у сваком од правца. Мало је необично да један нови пут има такву врсту ограничења, узимајући у обзир то да се ту вероватно не крећу само трактори и прикључна возила, већ нека озбиљнија возила. У том смислу нам је остало нејасно због чега постоји нпр. ограничење на таквом једном путу.

Негде у јавности се појавила информација да је то због тога што су траке сужене, а ја опет не могу о томе да говорим с обзиром на то да нисам стручњак из те области. Чак и да јесте то истина, три траке у једном правцу заиста омогућавају брзину која је већа од 50 км на час.

Друга ствар је што, омогућавајући овакву брзину кретања возила на нашим друмовима, заиста идемо у корак са временом, јер аутомобили се просто и баждаре већ сада на неким већим брзинама и тамо где има услова, можда тежимо ка томе и да нема ограничења, као што су неки делови ауто-пута у Немачкој.

Оно што ме брине је нпр. квалитет тих путева на којима се наша возила крећу. Једна ситуација, можда је свима позната, не постоји део ауто-пута или пута када прелазите границу из било које земље у окружењу и улазите у Србију, а да нисте свесни да сте тог тренутка ушли у Србију. Ја сам ево, пре неки дан дошла из Хрватске. Нема шансе да не схватите да сте прешли у Србију само из простог разлога што је пут такав да чак и када жмурите знате тачно да сте прешли границу.

Трећа расправа која је покренута у Скупштини данас, то су закони о железници. Колега Ђурић је такође говорио о томе. Добио је одговоре од министарке. У том смислу јој се захваљујем што је нашој посланичкој групи понудила одговоре. Оно на шта нисмо добили одговор је приступачност самих железничких станица за особе са инвалидитетом. Верујем, могуће је да немате одговоре у сваком тренутку да дате, али могуће је да сте се у

међувремену информисали. Занима нас како ће ово питање бити решено, имајући у виду да постоји Правилник који је већ сада на снази, који управо говори о томе како се регулише приступачност не само железничких станица, него објеката уопште и не само особама са инвалидитетом, већ и деци и старијим особама. Волела бих у том смислу да нам министарка данас да одговор на крају расправе и на ту тему. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли се још неко јавља за реч?

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем.

Уважена министре, представници Министарства, даме и господо народни посланици, ја бих подвукао још једном неке најважније тачке на крају ове заиста исцрпне расправе у којој, поновићу још једном, нисмо чули, а врло смо пажљиво слушали, нити једну једину праву замерку, суштинску замерку на све предлоге закона, осим хитности поступка.

Иако је више пута речено, због грађана Србије треба поновити још једном када је реч о Предлогу закона који је без сумње изазвао највећу медијску пажњу, дакле лекс специјалис о коме смо причали, о изградњи јефтиних станова за припаднике снага безбедности, да је то заправо почетак решавања једног великог проблема који деценијама није решаван.

Деценијама су разне владе прелазиле преко тог проблема или се декларативно залагале за решавање таквог једног проблема, али у пракси нису учиниле ништа. Тек од доласка СНС на власт почињу припреме за решавање, трајно решавање овако крупног проблема. И данас смо у ситуацији да доносимо овај предлог закона који ће омогућити реализацију овог пројекта и, како смо чули, али још једном ваља поновити, омогућити изградњу у првој фази 1.578 станова у Београду, Новом Саду, Краљеву, Нишу и Врању. То би била прва фаза. Укупно је предвиђена изградња 5.203 стана у ових шест градова. Процењена финансијска средства износе скоро 65 милиона евра – 64.335.000.

Треба нагласити да је у питању повољна цена, максимално повољна цена, колико је то могуће у овом тренутку. У питању је износ који не може бити виши од 500 евра без ПДВ. На тај начин ћемо великом броју припадника снага безбедности моментално омогућити да под повољним условима реше своје стамбено питање. Приоритет имају она лица која немају решено стамбено питање у односу на она лица која имају неодговарајуће решено стамбено питање.

Просто, иако смо у начелној расправи већ неколико пута истакли ове моменте, све време су се од стране неких посланика постављала иста питања у погледу свих ових услова које ће људи који аплицирају за куповину стана морати да испуне.

На један врло праведан, врло фер, врло коректан начин овај закон је предвидео једну праведну утакмицу у којој ће сви учесници имати једнак третман, односно под једнаким условима ће моћи да остваре она права која им овај закон и омогућава.

Када је реч о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о пловидби и лукама на унутрашњим водама, ја бих истакао за сам крај највећи бенефит који ће овај произвести, а то је да ће се укупни приходи, генерисани приходи од будућих такси и свих врста накнада увећати за преко два милиона евра, што смо исто неколико пута у расправи и чули. Неки су то оспоравали, неки су то истицали као бенефит, али је свакако истина да смо у овом тренутку имали озбиљан проблем са великим бројем нелегалних шљункара и депонија, заправо депонијама шљунка и песка на обалама наших река. Било их је преко 150 и просто морали смо на неки начин да покренемо решавање овог проблема који ће, без сумње, свакако трајати неко време. Овај закон предвиђа и постепено решавање овог проблема и постепено увођење у легалне токове, али у складу са законом. Дакле, омогућићемо да људи који обављају ту делатност наставе да врше своју делатност, али у складу са одредбама овог закона.

За оне привремене депоније шљунка и песка које не буду обухваћене одлукама јединица локалне самоуправе предвиђена је могућност пресељења на лучка подручја која су већ утврђена или ће бити утврђена у складу са просторним плановима. Дакле, онај ко буде желео да се бави, да настави своју делатност, имаће сву могућност да то и ради, понављам, у складу са овим законом, а бенефит за државу је немерљив.

Када је реч о Предлогу закона о железницама и ту смо чули неке покушаје критика, али нико није могао да оспори да смо у ових неколико година, раздвајањем на три акционарска друштва, дакле „Инфраструктура железнице Србије“, затим „Србија воз“, Србија карго“, остварили заиста видне резултате у самом функционисању железничког система Србије. Да не помињем да смо постигли раздвајање начина и модела финансирања, да смо постигли боље дефинисање и одговорност тих друштава, да смо подigli квалитет услуга железничког превоза робе и путника на један заиста бољи ниво.

Како смо рекли у начелној расправи, ту није крај. Управо новим законом, законом који је између осталог предмет данашње...

(Председавајући: Време. Завршите реченицу.)

Из свих тих разлога желим да позовем да у дану за гласање подржимо све наведене предлоге закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, поштована госпођо министре и потпредседнице у Влади, уважене колеге, ја ћу се потрудити да не одуздем превише времена. Овај сет закона, као што сам већ напоменуо, Посланичка група Покрета социјалиста, Народне сељачке, Уједињене сељачке странке подржаће у дану за гласање.

Желим да додам још нешто што ми се чини да смо пропустили у овој расправи данас и да кажем онима који су скептични према ономе што је била углавном тема, то је овај закон о изградњи станова за припаднике снага безбедности – ми, једноставно, с правом очекујемо, гледајући свеукупно политику коју води Влада Републике Србије од 2012. године наовамо, да у наредном периоду настави истим малим али стабилним корацима да подиже привреду и економију Републике Србије и да то доведе до тога да растом реално остварених зарада дођемо у ситуацију да се повећају плате и припадницима безбедносних структура. Барем за толико смо сигурни да ће бити увећане, иако очекујемо да ће ова градња почети у августу и септембру, знамо да Министарство и министарства која ће ово пратити раде то врло ефикасно, али без обзира на то, да ће у време када почну први ануитети да стижу за кредите, који су, овде чујемо, могући по јако повољним условима због ниских камата, због субвенција које ће држава обезбедити, да бар те рате за кредит буду део сигурног увећања зарада, које следи припадницима ових снага и свим грађанима Републике Србије.

Није то много, и то с разлогом и са правом очекујемо, тако да то засигурно не треба да брине, поготово не оне који су упропаштавали привреду Републике Србије до 2012. године, од чега и како ће моћи припадници безбедносних снага да ове станове отплате у будућем периоду. С правом очекујемо да ће ове зараде, које су данас у просеку у Србији 48.000 динара, бити барем веће за 100-150 евра у наредних годину дана, годину и по, када ови кредити стигну на ред и из тог разлога пружамо снажну подршку свему овоме што ће, такође, допринети као један озбиљан замајац српској привреди. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Ово време које је преостало свакако нећу искористити у целини због тога што није потребно износити нешто што би било сувишно када су у питању квалитети предлога садржаних у овом корпусу закона о којима данас дискутујемо, односно расправљамо, али је данас некако промакло да се осврнемо на један од предложених закона који, по нашем дубоком убеђењу у Посланичкој групи СПС, у сваком случају завређује пажњу, а нарочито због грађана. Ради се о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о посредовању у промету и закупу непокретности, имајући у виду његове правне рефлексије када је у питању борба против тероризма.

Наиме, мислим да се управо овим законом доприноси да, када је у питању тржиште непокретности и када су у питању они који на том тржишту морају да имају пуни капацитет, законски капацитет да посредују у промету непокретности, коначно системски буде решен њихов статус у смислу да морају имати потребно стручно знање, одговарајуће лиценце и сада оно што је нарочито значајно када су у питању ове измене и допуне, један од разлога да уопште могу да се појаве са легитимацијом посредника, јесте да докажу да нису били кривично гоњени, односно осуђивани за коруптивна кривична дела, као што су кривична дела која се везују за кривична дела против привреде, примања мита, давања мита и оно што је најважније и кривична дела из групе кривичних дела организованог криминала.

Зашто је ово системско решење један изузетно велики квалитативан помак до сада? Да не замере сви они часни и поштени посредници у промету непокретности, управо су се у промету непокретности дешавале противправне радње које једноставно нису биле или нису могле да буду у фокусу разних истрага, разних кривичноправних провера, нарочито у оперативним поступцима преткривичног поступка, затим нису могле да буду на адекватан начин опсервиране због тога што се увек у сивој зони деловало и остваривала се велика противправна имовинска корист.

Управо због тога овим системским решењем надам се да ће бити сигурно усвојено овако како је предложено, доприноси се да се додатно уреди стање и у тој области.

На крају, с обзиром на то да смо данас успешно разјаснили односе између јавних бележника и Службе за катастар непокретности када је у питању обавеза достављања података, ја вас молим, уважена министарко, само да имате у виду још један битан детаљ. Наравно, ово није отварање фронта према јавним бележницима, ми морамо да сарађујемо, али један јако битан детаљ јесу казнене одредбе које се везују за све оне који као обвезници достављања података Служби за катастар непокретности морају да поштују законом прописане рокове.

Код јавног бележништва је организациона структура специфична и они имају једино своју Јавнобележничку комору, као и дисциплинске органе Јавнобележничке коморе. Као предузетници су потпуно самостални у обављању својих овлашћења иако су на њих пренета јавна овлашћења. Поставља се питање на који начин ће бити примењена санкција, или казна, у случају повреде одређене обавезе која им је стављена на терет када је у питању примена одредаба овог закона. Наравно, крајње добронамерно размишљање и у неким будућим изменама и допунама овог закона сигуран сам да ћете то имати у виду. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Поштовани посланици и посланице, прво да вам се захвалим на расправи коју смо имали ова два дана. Имајући у виду велики број предлога закона, хвала свима који су дали своје конструктивне предлоге. Ја ћу овом приликом да се обратим и вама, али наравно и грађанима Србије, да знају да Влада Републике Србије уређује систем и решава питање на један системски начин.

Двадесет закона о којима смо расправљали заједно ова два дана дају нам неколико важних могућности након што их Парламент, надам се, буде усвојио, а то је прво да решимо питање које заиста веома важно, стратешко питање, а то је питање решавања стамбених проблема припадника снага безбедности. То значи свих оних који су запослени, било у Полицији, Војсци или БИА.

Оно што грађанима желим да поновим, имајући у виду да је било различитих коментара пре свега од стране опозиције, која, морам да признам, готово није ни присуствовала расправама него је долазила само с времена на време да би нападала Владу, ваљда мисле да им је то посао, и тиме су показали, наравно, колико им је заиста стало и до Војске, и до Полиције и уопште до снага безбедности, дакле због грађана Србије да поновимо да је Влада Републике Србије, зато што има стабилан буџет, зато што има стабилне финансије, зато што смо држава која бележи високе стопе привредног раста, 4,5% у првом тромесечју ове године, има могућност да покрене овако велике пројекте који ће се самим тим одразити не само на грађане у смислу да ћемо направити станове, него ће се одразити на нашу целокупну привреду. Максимална цена тих станова, дакле, може да буде 500 евра по квадрату без ПДВ-а; то значи да ће у унутрашњости у Србији та цена сигурно бити и нижа.

Све што држава буде радила... Држава ће пре свега бити инвеститор, али исто тако држава је обезбедила новац. Та прва фаза, 5.203 стана који ће се градити у наредних неколико година, биће вредности преко 150 милиона евра, а 1.500 станова који почињу, практично, у наредних три, шест, или девет месеци, имају вредност инвестиције 64 милиона евра. Влада Србије стоји иза ове инвестиције пре свега буџетом.

Оно што бих овде посебно нагласила то је да овај модел не затварамо. Дакле, постоји могућност, када будемо видели како ће изгледати реализација овог пројекта, да такође седнемо и разговарамо да ли можемо и за неке друге категорије становништва да применимо овакву врсту модела будући да заиста као држава у том финансијском, економском смислу, рекла бих, имамо све мање и мање проблема. Тачније, рекла бих да смо на једном добром путу.

Поред овог закона који је важан за грађане, и ови други закони о којима смо расправљали, можда нешто мало мање, једнако су важни за грађане. Није то само техничко питање да ли ћемо повећати максималну брзину на ауто-путевима са 120 на 130 км на сат. То јесте техничко питање

измене закона, али је једнако важно што сада мењамо и онај део који је везан за насилничку вожњу и што водимо рачуна о безбедности свих оних који се возе на нашим путевима, а то је да за насилничку вожњу сада претпостављамо, поред казне затвора, и ону казну која се зове новчана казна.

Испред грађана Србије који ће користити и, практично, бити ти који ће осетити ефекте ових закона, ту је и закон о превозу путника и терета у друмском саобраћају. Важан је због брзине, ефикасности, важан је за сва наша транспортна предузећа, важан је за јавни превоз, важан је за све кориснике таквих врста превоза због тога што ће омогућити ефикасност, брзину и уређен систем. Често нам се дешавало да неки делови нашег друмског саобраћаја нису у потпуности уређени.

Као Министарство у претходних неколико година уредили смо систем издавања дозвола, уредили смо, такође, систем издавања лиценци. Сада дорађујемо те системе како не би било злоупотреба а како би, са друге стране, грађани и привредници били задовољни.

Поред тога, врло је важан сет закона из области железнице. Можемо засада, за ово време колико смо, ових неколико година, улагали, радили, инвестирали, подизали како путеве тако и железницу, сви да будемо поносни. То није понос само нас из Владе или само СНС, то је заиста за понос свих грађана Србије. Све што је рађено од 2012. године до данас можемо да констатујемо и кроз бројеве километара путева, ауто-путева, кроз рехабилитоване пруге, кроз нове возове, кроз нове локомотиве, кроз то да смо десети на свету по издавању грађевинских дозвола, кроз то да смо једна респектабилна и једна угледна земља у односу на то како су нас третирали пре 2012. године.

Према томе, наставићемо да радимо, као што ћемо, верујем и надам се, усвојити закон о упису непокретности у катастар. Коначно, грађани који су чекали годинама, некада имали озбиљних проблема у управним поступцима итд., сада могу да очекују да ћемо упис у катастар имати за пет дана, што је важно ако желимо да заокружимо причу у области грађевинарства.

Наравно, на крају, пошто је о томе било доста приче, то су нелегалне шљункаре и ја их зовем пескаре али нису пескаре. Важно је због тога што то значи додатни прилив у наш буџет. Од тог прилива у наш буџет сутра ћемо улагати исто тако у инфраструктуру тако што ћемо решити нелегална стајалишта. Буџет ће бити свакако већи, а улагаћемо у инфраструктуру и у неке друге облике.

Тако да вам се још једном захваљујем на конструктивној расправи. Онима који данас нису овде а који су гледали отприлике да говоре како ова Влада ништа није урадила порука је да бар седе овде и да чују шта смо све урадили, јер то је добро и за посланике опозиције.

Према томе, мислим исто тако да, када говоримо, неко је у последњим овим разговорима, управо један од представника опозиције причао је о томе

да СНС и Влада Републике Србије нису ништа урадили, подсећања ради грађанима Србије, 2012. године Србија је била на ивици банкрота, имали смо негативне стопе БДП-а, минус 3,2%. Данас Србија бележи 4,5% раст друштвеног бруто производа и то је заиста пример како се води економска политика.

Хвала вам и на амандманима се видимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала потпредседници Владе Зорани Михајловић на сарадњи и огромној енергији.

Хвала свим народним посланицима на учешћу.

Настављамо рад сутра у 10.00 часова.

Сагласно члану 98. став 4. Пословника, закључујем заједнички начелни и јединствени претрес о предлозима закона из тачака од 1. до 20. и Предлогу одлуке из тачке 22. дневног реда. Хвала.

(Седница је прекинута у 17.00 часова.)